# ANNUS SACER POETICVS,

SIVE

Selecta de Divis Cælitibus

# EPIGRAMMATA

In singulos Anni dies tributa.

*TOMVS SECVNDVS.*

| | |
|---|---|
| JVLIUS. | OCTOBER. |
| AUGUSTUS. | NOVEMBER. |
| SEPTEMBER. | DECEMBER. |

LUGDUNI

Sumptibus FR. ANISSONIORUM, & JOANNIS POSÜEL.

*M. DC. LXXIX.*

Cum Approbatione & Permissu.

N

S. R

SAc
Hei m
Qui
At trep
Mitt
Infolità
Ilice
Contin
Quæ
Quas fi
Testa
Sæpè fu
Tàm
Qui priù
Piscat

Tom

# MENSIS IVLIVS.

## PRIMA IVLII.

S. RUMOLDUS *Episc. Dublinensis, è fluvio in quem à Prædonibus fuerat conjectus, à Piscatore extrahitur.*

I.

SAcrilego, Rumolde, jaces malè proditus ictu;
Dùm sibi fur largas sperat avarus opes.
Hei mihi! tergeminus sceleris sunt præmia nūmus,
Qui tibi, non ingens gaza, superstes erat.
At trepidi dùm crimen avent celare latrones,
Mitteris in cæcum, nemine teste, vadum.
Insolitâ nox visa fuit clarescere nocte,
Ilicèt indicium criminis illa dedit.
Continuò Piscator adest, missaque sagenâ,
Quæritat occultas, quas tegit amnis opes.
Quas simul invitis traxit feliciter undis,
Testatur paribus gaudia festa sonis.
Sæpè fuit captura frequens, sed gurgite nullo
Tàm bona præda unquàm, quàm modò capta (fuit.
Qui priùs exiguos piscabat in æquore pisces,
Piscatorem hominum me modò nemo neget.

## I. IVLII.

S. Gallus *Claromontanus Episc. suavi vocis modulatione divinum Officium peragit.*

I.

Dùm Chorus aſſueto celebrat myſteria ritu,
Et canit alternis Cantica ſacra ſonis:
Antiſtes modulis miſcet modulamina: Nullo
Tàm benè qui cantet tempore, Gallus erit.

S. Gallus *à peſte per vicinas regiones graſſante gregem ſuum liberat.*

II.

Finitimas contage lues graſſatur in oras,
Inque tuum ſerpit jam prope, Galle, gregem.
At precibus, res mira! tuis lethale venenum
Siſtis, & ulteriùs ſerpere fata vetas.
Non hominis fuit unîus, digniſſime Præſul,
Non fuit unîus Numinis illud opus.
Numinis eſt hominiſque ſimul, cum Numine nullus
Te commune aliquod Numen habere neget.

## I. IVLII.

S. Simeon Salus *ſanctè ſtultitiam ſimulat.*

I.

Dùm fatuum ſapienter agit, togulámque decoro
Incedit Simeon ſparſus, & ora luto;
Stultitiâ meritis ſe callidus inſerit aſtris,
Crede mihi, qui ſic deſipit, ille ſapit.

S. Simeon Salus *stultitiæ sapiens simulator.*

II.

Græcia quos genuit, quos mirabantur Athenæ,
Septenis unus plus sapit iste Sophis.

S. Simeon Salus *Puellam energumenam sanat oblato à puellæ patre ad ejus aram mellis favo.*

III.

Vexabat teneros miserandæ Virginis artûs,
Qui malus obsessi corporis hospes erat.
Votivas, examen, apes Apiarius ultrò,
Dive, aris donum dat pater esse tuis.
Nimirùm infelix genitor, de corpore natæ,
Vt fucos velles pellere, tradit apes.

---

II. IVLII.

Visitatio Beatæ Mariæ Virginis,

I.

Hospes ubi notas accessit in hospitis ædes,
Divinâ Virgo prole futura parens:
Mutua vix solitæ dederant sibi signa salutis,
Quæ paritura Deum est, quæ paritura virum;
Cùm puer arctati materna repagula claustri
Non tulit, & vetitâ tentat abire viâ.
Ter saliisse suam mirata puerpera prolem,
Ter gestire suum conscia sensit onus.
Cur nondùm genitus sine more tripudiat infans?
Cur ciet hos visâ Virgine Matre modos?
Coram arcâ (nam Virgo solet hac voce vocari)
Hebræi choreas Principis instar agit.

*Ad* D. Elsabetham.

II.

Postquam longa diu flevisti tempora, Mater,
Visa inter steriles semper habenda Nurûs :
Tandem prole novâ tumuit tibi fertilis alvus ,
Magnam præ reliquis quam fore quisque putat.
Et meritò fore quisque putat ; quis jure repugnet ?
Is magnus , cui Rex obvius ipse venit.

*Gemini Pueri cum geminis Matribus se quoque salutant.*

III.

Dùm pressos it in amplexûs par nobile Matrum ,
Ibat uterque sua cum Genitrice Puer.
Ibat in amplexûs , at ubi se carcere claudi
Sensit , & oppositos Matris obesse sinûs ;
Abscedit , tacitéque suos testatus amores ,
Ire , Maria tuus cessat ; Elisa, tuus.
Plus aliquid Baptista movet , dùm brachia circum
Se videt hospitibus non dare posse suis :
Exiliit , motúque agitat sua membra loquaci ,
Scilicet oblatæ signa salutis erant.
Dicere cùm nequeat , linguâ vel voce salutem ,
Iure fuit toto corpore dicta salus.

Baptista *ab Adami labe exemptus nascitur.*

IV.

Impatiens uteri levibus Baptista choreis
Exilit , & motu gaudia teste probat.
Nempè premunt reliquos genialis pondera noxæ ,
Baptisten similis sarcina nulla gravat.

VIRGO *post salutatam* ELISABETHAM *in divinas laudes erumpit.*

V.

Vix permensa viam, charósque ingressa penates,
In primo posuit limine Virgo pedem:
Et linguam, & vocem divina in Cantica solvit:
Nam quî jam Verbo plena silere queat?

*Exultavit infans in utero.*

VI.

Cur pede subsultat venturi Anteambulo Regis,
Maternique agitat Pusio claustra sinûs?
Pertimuit tanto non posse præire Giganti,
Carpere festinum nì properaret iter.

## II. IVLII.

SS. PROCESSUS & MARTINIANUS *Iovi divinum cultum exhibere jussi, in ejus simulacram inspuunt.*

I.

Fictilium raptatus adit delubra deorum,
Vt Superûm Regi Martyr uterque litet:
At Iovis in faciem sputat feliciter audax;
Illis dignus erat sordibus ille locus.

## III. IVLII.

S. LANDFRANCUS *Episc. Cantuariensis & Poeta insignis, dùm in Galliam tendit, ab hostibus interceptus vinculis oneratur.*

I.

TE, Landfrance, chori docilem solertis alumnũ
Nutriit in casto turba Novena sinu:

Nec ſolito rigat ora cohors infantia lacte,
Sed tibi Caſtalias dat, vice lactis, aquas.
Ecquis enim, niſi mentis inops, à Virgine turbâ,
Sorbilis optaret munere lactis ali?
Ergo ſacer Phœbique ſimul, Chriſtique Sacerdos,
Doctus eras junctis nectere verba modis.
At dum Francigenûm peregrinas tendis in oras,
Indita ſunt pedibus vincula dura tuis.
Sæpè quidem Muſas numeroſa in vincla vocaſti,
Non tamen hâc ideò compede dignus eras.

## III. IVLII.

S. Vdalricus *Epiſc. Auguſtanus, dùm ſacrum facit, manus è cælo delapſa cum ipſo operatur.*

I.

Nobile Parthenij decus, Vdalrice, pudoris,
Pejus Acidalias angue peroſe faces:
Te caſtis operante ſacris, delapſa patenti
Dextra polo, dextræ jungitur apta tuæ.
Vos quibus eſt puras operari munus ad aras,
Et parere arcanum voce potente Deum:
Poſcendum eſt, veſtrâ ſimilis quoq; dextera dextram
Adjuvet, ut tantum ſuſtineatis onus.

## IV. IVLII.

S. Elisabetha *Luſitanorum Regina, cujus in pauperes munificentia inſigni miraculo eſt comprobata.*

I.

Avrea fert inopi Regina numiſmata turbæ,
Condit in arcano clàm tamen illa ſinu.
Nimirùm Chriſtus prohibet, ne conſcia norit,
Si benè quid peragat dextra, ſiniſtra manus.

Obvius est, Princepsque petit, quid veste recondat?
Illa refert, Vernas gesto, marite, rosas.
Dixerat, & versis in serta recentia nummis,
Exhibuit veras carbasus alba rosas.
Nulla pares unquàm peperêre rosaria flores,
Nulla suo tellus fudit Ibera sinu.
Quàm tibi divitiæ pulchros vertuntur in usus!
Nam quæ aliis spinæ, sunt tibi, Diva, Rosæ.

---

## V. IVLII.

S. Vilhelmus Abbas *suas opes egenis haurit, nec tamen exhaurit.*

I.

AVrum supplicibus spargit Vilhelmus egenis,
Nullus enim vacuâ visus abire manu.
At quod supplicibus Vilhelmus sparserat aurum,
Lucro iterùm longè ditiore redit.
Nam quæ jejunis depleverat horrea turbis,
Complet inexhaustâ messe parata seges.
Haud mirum est omni cùm tempore semina jactes;
Omni si pariter tempore, Dive, metas.

---

## VI. IVLII.

S. Goar *adulterij falsò accersitus, ab infante cujus parens dicebatur absolvitur.*

I.

DAmnat adulterij Goarem temerarius Index,
Projectæque reum virginitatis agit.
Insontem absolvit causæ datus arbiter Infans,
Et patre, quem perhibent, se negat esse satum.
Quóque scelus pateat, quò sit manifestus adulter,
Indicibus signum voce, manúque dedit.

Infantem ſibi nemo licèt velit eſſe Patronum,
Infante hoc melior nemo patronus erat.

## VI. IVLII.

S. Godeleva *M. quo in loco ſupplicium eſt paſſa, humus egeſta roſas & gemmas peperit.*

I.

Quo moreris, Godeleva, loco, ſuffoſſa pudicas
Progenuit tellus ſanguinolenta roſas.
Nec ſatis eſt peperiſſe roſas, pretioſa, lapillos,
Munera, proventu nobiliore parit.
Hos flores, has fundit humus tibi provida gemmas,
Vt micet hîc capiti bina corona tuo.

## VII. IVLII.

S. Villibaldus *Eyſtetenſis Epiſc. abdicato Angliæ Regno, Hieroſolymam, pietatis cauſa, contendit.*

I.

Nos patriæ obliti, nec honoræ laudis amantes
Turpiter exilio turba moramur iners.
Non ita Vilbaldus, Regum pulcherrima proles,
Qui retrò innumeros penè recenſet avos:
Vix mundi illecebras, irritamenta malorum,
Regius agnovit mente ſagace puer;
Protinùs exuto trabeæ regalis amictu,
Induitur laceræ vilia ſcruta togæ,
Armatúſque manum baculo, tenuique galero
Tectus, Idumeam cogitat hoſpes humum:
Et Solymas, ubi Chriſtus erat perpeſſus, ad oras,
Veſte peregrinâ diſſimulatus adit.
Chara ſoror, ſeniórque parens, fraterque gemellus,
Eſſe piæ comites non renuêre viæ.

Sic benè posthabitâ parvis magalibus aulâ,
Et patriâ & patriæ finibus exul abit.
Regno exi, quicúnque sapis, nisi spreveris ultrò,
Ipsa suum fallax Regia spernet herum.
Fastidita fugit palatia Regius hæres,
Hæremus luteis nos, pigra turba, casis.

---

## VIII IVLII.

S. PROCOPIUS *M. matrem ad Christum adducit.*

I.

PRogenerant reliquæ terris sua pignora matres:
Matrem astris peperit filius iste suam.

## VIII. IVLII.

S. LANDRADA *V. ut pudorem servet in solitudinem secedit.*

I.

Servatura tui gemmam Landrada, pudoris,
Tesqua petis nullis pervia facta procis.
Hanc vigili studio, vigili tutare labore,
Nulla tibi servat Dactylotheca parem.
Nã quanquam numerosa manũ tibi gẽma coronet,
His ego tàm clarum non reor esse jubar.

*Ad* D. LANDRADAM.

I.

Abdita sylvarum latebris, Landrada, recedis,
Rura que sepositi gaudia ruris amas.
Cœt..s adest superûm, qui te comitetur, Amorum;
Et tuus est illo Præside tutus honos.
Ne metuas pretiosa tui dispendia floris,
Hos modò custodes virginitatis habe.

## IX. IVLII.

S. ANATOLIA *Virginitatem Martyrio exornat.*

I.

Virgo pudoris amans, & honesti sedula custos,
Vivere vult lecto cælibe, vultque mori;
Et geminum sociare decus; cum Virgine Martyr,
Et cum laurigerâ Martyre Virgo placet.
Sanguinis infecit niveos aspergine flores,
Et sociis junxit lilia casta rosis.
Nam bene conveniunt (utriusque insignia sortis)
Lilia Virginibus, Martyribúsque rosæ.
Dat Martyr tibi, Christe, rosas, dat lilia Virgo:
Gratior est oculis nulla corolla tuis.

## X. IVLII.

SEPTEM FRATRES MM. *filij* S. FELICIATIS-*nem* M.

I.

Plena animis, annisq; parens stans ante tribunal
Carnificum, nullo palluit ora metu.
Stant Matrem intrepidi circum, sua pignora, Nati:
Clarior hâc certè nulla corona fuit.
Proh dolor! in proprias fœcunda Puerpera clades,
Hos peperit gladio, non sibi, facta parens:
Nam dilecta sibi laniari viscera sensit,
Septeno genitrix funere visa mori.
Fertiliora tamen cuperet connubia mater,
Pluribus ut Natis iret ad astra comes.
Et quoties peperit, toties enixa gemellos,
Parturiisse duplo pignora plura velit.

At quos illa tulit, fortes hortatur alumnos,
Ne quis Martyrij laude repulsus eat.
Et dixit, postquàm audentes in prælia vidit;
Degeneris turbæ non ego mater ero.
Occidit appendix præeuntibus ultima Natis,
Si potuit, toties ante peremta, mori.

X. IVLII.

SS. RUFFINA & SECUNDA *sorores*, VV. & MM.

I.

Martyrij sociam, Germana, accerse sororem,
Tu Ruffina ibis prima, Secunda soror.

---

S. PIUS *Pontifex Maximus M.*

I.

Blandus adulator titulo pietatis honestat,
Quos facinus maculis inficit omne suis.
At te fama Pium celebrat, te nominat orbis,
Quem nullâ vitij labe litura notat.
Sic nomen pietatis erat certissimus index,
Et pietas index nominis ipsa fuit.

XI IVLII.

S. GOLINDUCHA *M. in specum à Dracone infessum compingitur.*

I.

Solis inaccesso radiis includeris antro,
Obsidet insomni quod vigil ore Draco.
Iure, uella, tuum servat custodia limen,
Nam specus hæc raras occulit intùs opes.
Poma olim Hesperidum custos servaverat anguis,
Quæque suo quondam vellere fulsit, ovem.
Vt pretium est extra virtus, plus divite lanâ,
Plus horto Hesperidum, possidet iste locus.

## XII. IVLII.

S. IOANNES GUALBERTUS *Abbas, cui imago suffixi in Cruce Christi capite innuens gratias habet ob veniam animico petenti non negatam.*

I.

IN gladium, cædémque ruit Gualbertus, at hostis
Territus amplexos procidit ante pedes.
Te per ego Christi, exclamat, per vulnera posco;
Parce, nec in nostro sanguine merge sitim.
Vt dulce insonuit nomen, Gualbertus ab irâ
Temperat, & posito liberat ense manum.
Ille sub hæc vicinum adiit de more sacellum,
Solennes solitus ferre tributa preces.
Ecce tibi! Domini de stipite pensilis Icon
Annuit, & motu verticis acta probat.
Scilicèt Archetypum verax imitatur imago,
Ipsaque, quod Christus fecit, imago facit.

S. GUALBERTUS *Religiosorum hominum Ordinem in Valle-Vmbrosa instituit.*

II.

Quo celebrem instituis pietatis, Dive, palæstram,
Hic locus Vmbrosæ nomina Vallis habet.
At licèt obscuro lateat tenebrosa recessu,
Illa tibi lucem Nominis umbra dedit.

## XIII. IVLII.

S. ANACLETUS *Pontifex Maximus M.* PETRI *Apostolorum Principis tumulum piè ac magnificè exornat.*

I.

ERigit immensas moles Anacletus, honoro
Vt sita sit Petri Principis urna loco.
Vix Babylon par vidit opus, vix barbara Memphis
Pyramidum moles viderat ante pares:
Quem famuli lambunt posito diademate Reges,
Conditus hoc tumulo debuit esse cinis.

*De eodem sepulchro.*

II.

Pyramidum mole insanâ quid, Nilẽ, superbis?
Piscator tumulo nobiliore jacet.

## XIII. IVLII.

S. IUSTINA *V. & M. à Fabiano Præside plagis & virgis afficitur.*

I.

Nè labem patiare tui, Iustina, pudoris,
Heu! pateris validâ verbera torta manu.
Id levius, multóque magis tolerabile vulnus,
Quàm quod lethiferâ cuspide figit amor.
Vt reus est, ut amor puer est, & corpore nudus,
Verbera quæ pateris, debuit ille pati.
Nimirùm ingenuam non hæc laniena puellam,
Sed Veneris puerum talia flagra decent.

*Iustina pro Christo moritura Zenoni Amasio hortĩ fœtûs promittit,& mortua mittit.*

II.

Ore suburbanos quo nuper adiverat hortos,
Hoc loca supplicii Virgo decenter adit:
Ridentíque Proco, florésque, & poma petenti;
Pacta tulit, Nymphæ nomine, dona Puer.
Cœlestis fuit ille Puer, quo pulchrior alter
Non erat ætherei missus ab arce poli.
Qualis purpureo ridet Tithonia vultu,
Qualis ab æquoreâ Lucifer exit aquâ;
Talis erat croceo puer ille decorus amictu,
Talis in ingenuo purpurat ore rubor.
Zenonem accessit propiùs, donísque retectis,
Purpureæ limbum vellicat ille togæ,
Et dixit, Te Virgo suos invitat ad hortos,
Vt præsente legas mala, rosásque manu.
Audiit, & dictos quâ Nympha tetendit in hortos,
Hâc pariter visus tendere Zeno viâ est.
Nam caput exertæ subdens, collúmque securi,
Iustinæ voluit Martyris ire comes.
Ite pares animæ, paribúsque per æthera votis,
Carpite victrici munera verna manu.
Et date, pomorum superis quæ carpitis hortis,
Nos sapor, & florum nos quoque tangat odor.

---

## XIV. IVLII.

S. BONAVENTURA *primum D.Francisci Assecla dein Episc. Albanensis & Cardinalis, morem quo ad æris campani pulsum ter Virginem salutamus, primus induxit.*

I.

TEr pulsâ, ter sumit Ave Virgo aurea, nolâ,
Dive, tuæ solers id pietatis opus.

Virgineos hominum linguâ reticente triumphos,
Ferrea in auxilium providus ora vocas.

D. Bonaventuræ, *cùm vomitu laboraret, admota Eucharistia stomachum penetravit.*

II.

Hospitii Dominum dum morbus ab ædibus arcet,
Nec sinit optatos posse subire lares:
Ipse viam faciet, nisi factam invenerit ultrò,
Nam Dominũ in propria quis vetet esse domo?
Improba vis morbi! quid inaniter ostia claudis?
Legitimóque aditus quid prohibetur hero?
Ille catenatos impunè effringere postes,
Quâque domum libuit parte, subire potest.
Et subiit, nam quando aditûs ægra orat recusant,
Per latus insolitam repperit ille viam.
O quicúnque vacas nostris quandóque libellis,
Temporis exiguas dùm sinis ire moras.
Tàm cupidè tuus hospes erit, rupto obice Christus,
Tu quoque si Christi tàm bonus hospes eris.

XIV. IVLII.

S. Henricus *Imperator in prosperâ fortunâ humilis, in coniugio castus.*

I.

Præcingunt, Henrice, tuam diademata frontem,
Et replet Augustam Regia virga manum.
At rerum dominas quamvis modereris, habenas,
Non tamen insano vanus honore tumes.
Et quanquàm tibi pulcher Hymen cõnubia donet,
Vivis in intacto, caste Marite, toro.
Mirentur reliqui latè dominantis honores,
Teque triumphanti sceptra tenere manu:
Miror ego in mediis te non tumuisse triumphis,
Miror & in medio non caluisse foco.

## XV. IVLII.

S. Iacobus *Nisibenus Episc. Nebulonem fingentem se mortuum, verâ morte affecit, vitaque deinde reddidit.*

I.

FInxerat exanimum mendax se Ludio funus,
  Et nudam immoto corpore pressat humum.
Quam simulat, veræ dignus succumbere morti;
  Fingere mentitos destitit ille jocos:
Nam subito vacuas mens ire jubetur in auras,
  Et jacuit toto corpus inane solo.
At mox attonitá surgit redivivus ab urnâ,
  Vivere, te, visus, téque volente mori.
Quidquid id est quod, Dive, velis, jã crede peractũ,
  Imperio subsunt vitáque mórsque tuo.

*Ad Morionem mortis simulatorem.*

II.

Nil opus est simulare tibi, levis Histrio, mortem,
  Hoc age si mortem dissimulare potes.

S. Iacobus *fontem exsiccat, & fl[illegible] puellarum comas in canitiem vertit.*

III.

Hîc ubi muscarum pavefacta examine Persis,
  Se dedit in trepidam, quà via facta, fugam;
Turba puellarum salientem fontis ad undam
  Ludebat, croceâ conspicienda comâ.
Nec prohibet veneranda senis præsentia Mystæ,
  Quin peragat cœptos lingua petulca jocos,
[illegible] virgineâ non addecet aure probari,
  [illegible] quos virgineo non licet ore loqui.

Audiit, & iustam Præsul succensus in iram,
Digna verecundo Præsule vota facit.
Nam petiit refugæ cedant ut fontibus undæ,
Et nix virgineas pingat ut alba comas.
Nec mora; cesserunt refugæ siphonibus undæ,
Et nix virgineas inficit alba comas.
At lacrymis querulæ fontem reparare puellæ,
Et vetulas tentant, arte juvante, nives.
Sed neque vel lacrymis primi rediêre liquores,
Nec rediit primus verticis arte color.
Quàm longus fuit ille dies, qui mane Puellas
Viderat, & sero vespere vidit Anûs!

---

## XVI. IVLII.

S. ATHENOGENES *M. Cervam quam alebat dimisit liberam, sed illa quotannis hinnulum quem pepererat, tanquam victimam, ad eius aram deferebat.*

Altor Athenogenes Cervam nutrivit alumnam.
Quam dein in proprium iussit abire nemus.
Hæc dapis acceptæ memor, acceptique diurni,
Signa animi grati non dubitanda dedit.
Nam partu Hinnuleum sylvis enixa recenti,
Martyris ante aras, annua dona tulit.
Ite homines, quos nulla solent benefacta movere,
Hæc vos officii Cerva magistra docet.

## XVI IVLII.

S. ROSALIA *Sicula V. & M.*

I.

Trinacriam Ausoniæ qui dixerat horrea terræ,
Quantum esset Siculi noverat uber agri.
Hæc modò virgineum dùm parturit area florem,
Terra mihi posthàc Sicelis, hortus erit.

S. ROSALIA *è Regibus Galliæ ſtirpem ducit.*

II.

Regibus è Gallis oriunda Roſalia ſtirpem
 Traxerat, in Siculo nata puella ſolo.
Atque ita Francigenûm pulchro regalia nexu
 Lilia, cum Siculis junxit amica roſis.

S. ROSALIA *in Ætnâ monte ſepelitur.*

III.

Nemo ſuis jactet monumenta tegenda ruinis,
 Quæque ferit ſummum pyramis alta polum:
Et Mauſolei moles operoſa ſepulchri,
 Cedat in aërias creſcere juſſa vias.
His ſibi nobilius ſortita Roſalia buſtum,
 Conditur Ætnæo poſt ſua fata iugo.
Nempè tegunt alios effoſſi fragmina montis,
 Vel quæ ſunt Pario ſaxa revulſa ſolo:
At quæ virgo Roſâ deducit amabile nomen
 Conditur eſt mediis, quas parit Enna, roſis.

---

XVII. IVLII.

S. VITALIANUS *Epiſc. Capuanus, cui dormienti veſtes ſolitas invidi auferunt, & muliebres ſufficiunt.*

I.

DVm placidi Antiſtes fruitur lenimine ſomni,
 Subtrahitur tacito ſueta lacerna dolo:
Inque locum ſtola ſufficitur, tegiménque capilli,
 Condere fœmineas nata calypha comas;
Neſcius ille humeris alienum indutus amictum,
 Fœmina fit ſubitò, qui modò Præſul erat.
Ponè peplum, longæque trahit ſinuamina pallæ,
 Et latam ignoto ſyrmate verrit humum.

Horruit, ut primum se cultu agnovit in illo,
Séque virum, ne quis non putet esse, timet.
Dive, nihil metuas ne fœmina fortè puteris,
Nam tua facta virum te satis esse probant.

## XVII. IVLII.

S. Alexius *C. in paternâ domo hospes incognitus.*

I.

Ignotus patriâ dum vivit Alexis in aulâ,
Advenaque in propriâ creditur esse domo;
Mœsta parens sobolem delamentatur ademptam,
Ingemit in viduo Sponsa relicta toro.
Heu!ubi,Sponse,lates?ubi te,mi Nate,requiram?
Ingeminant querulis Nupta, Parènsque sonis.
Quem quærunt,inventus adest,tamē utraq;plangit,
Orba suo Genitrix pignore,Sponsa Viro.
Luminibus captum quis jure negarit Amorem?
Quem videt, ex oculis mœret abesse suis.

*Error Amoris in* D. Alexio.

II.

Per mare jactatum fingit sibi mater Alexim,
Aut per inaccessæ devia tesqua plagæ.
Et pater,& conjux in Alexi nescit Alexim.
Absentémque oculis credit utérque suis.
Hunc miseranda videt mater,conjúxque patérque,
Veraque diffisam ludit imago fidem.
Ecquis in hæc oculos error ludibria mittit,
Nè cernendo putent cernere? Cæcus Amor.

D. Alexius *sub gradibus paternæ domûs decubat.*

III.

Sub scalâ, gradibúsque domûs versaris, Alexi,
Ignotus patrii qui laris hospes eras.
Si bene vaticinor, nec me deludit Apollo;
Hæc te scala, gradus hi super astra ferent.

## XVIII. IVLII.

S. Symphorosa *M. septem filiorum MM. parens, appenso ad collum molari, in undas deijcitur.*

I.

VT mediis immersa vadis, septena præires
Pignora, septenâ prole beata parens;
Cervicem appendix onerat tibi prægrave saxum,
(Torquis erat collo non satis apta tuo,)
Hoc præcelsa tamen vectaris in astra molari,
Nec moles in aquas mergit, ad alta levat.
Ah! nescis quid agas, tortor temerarie, nescis?
Quod fore credebas pondus, id ala fuit.

## XIX. IVLII.

SS. Iustina & Ruffina VV. & MM. *fractum Veneris simulacrum in puluerem redigunt.*

I.

VIribus imbelles, Iusta & Ruffina, puellæ,
Signa Dioneæ comminuêre Deæ.
Iudicio Paridis quæ Pallada vicerat unam,
Nunc jacet à geminâ Pallade victa Venus.

## XIX. IVLII.

S. ARSENIVS *ex aulâ in eremum secedit*

I.

Vade, quiesce, tace, vox hæc tibi fertur ad aures:
  Vox iterùm repetit, vade, quiesce, tace.
Et paritur fugiendo quies, paritúrque tacendo,
  Quid trahis ergo pigras non fugiendo moras?
Audiit Arsenius tacitùmque recessit in antrum,
  Nil illâ expertus dulcius esse fugâ.
Nam sibi, non reliquis vivit pius hospes eremi,
  Vivere qui reliquis, non sibi, visus erat.
Quid casa despicitur, quid amantur limina Regum,
  Et quas incrustat bractea summa trabes?
Sæpè dedit silvestre pedum, quod sceptra negarunt,
  Sæpè dedit vilis caula, quod aula negat.

*Nobilis quædam Matrona venit Româ, ut* ARSENIVM *in sua solitudine inviseret.*

II.

Mille per anfractûs, per mille pericla viarum,
  Arsenii princeps Fœmina eremon adit.
Moverat hanc pietas, totum sparsa per orbem,
  Quæ magnum celebrat garrula fama Senem.
Sermones miscere pios inceptat uterque,
  Et trahere exiguas per bona verba moras.
At reditura, inquit mulier; dùm Numen adoras,
  Suppliciter memorem te precor esse mei.
Rettulit Arsenius; (quod tu mirabere, Lector)
  Imo tui memorem non sinat esse Deus.

D. Arsenius *ad Audicos.*

III.

Credite, jam multis si quid valet usus ab annis,
Rura colit pietas, regnat in urbe scelus.
Curia curarum mater, nutríxque dolorum;
Sive sit ille dolus, sive sit ille dolor.
Hìc subeunt artes, & plaustra ingentia fraudum,
Sola tamen pietas limine pulsa fugit.
Esse pius quicúnque volet, priùs exeat aulâ,
Cuncta ibi cùm liceant, non licet esse pium.

D. Arsenius *cruciatuum æternorum memor, ubertim lacrymatur.*

IV.

Dive senex, objecta tuis Acherontis imago
Ex oculis pluvias jugiter haurit aquas.
Excipiunt humecta pios sudaria fletûs,
Ne bibulam feriat nobilis humor humum.
Pelle tuo, lacrymose Senex, è corde pavorem,
Non vno resident ignis & unda loco.
Vt quid enim metuat flammarum incendia, fidas
Quicúmque in promptu tàm propè servat aquas?

---

XX. IVLII.

S. Margareta *V. & M. è suppliciis pulchrior emergit.*

I.

Margaris à rutulis nomen sortita lapillis,
Nobile Martyrii fulget adepta decus.
Splendet inhumani plagis attrita Tyranni,
Vt nitet aurificis bacca polita manu.
Vilescunt aliæ, sunt quotquot in æquore, gemmæ,
Gemmarum æquiparet si quis utrúmque decus.

Nam reliquas Ganges mittit, vel mittit Hydaſpes,
At micat in rubro ſanguinis iſta mari.

S. MARGARETA *Cacodæmonem Draconis ſpecie ſibi inſidiantem debellat.*

II.

Margari, virgineæ pellucida gemma coronæ,
Fortis avernales perdomuiſſe minas;
Nam pede proſubigis Colubrũ,ſtygiumq;Ceraſten,
Tartareæ rursùm tradis in antra plagæ.
Quis modò larvato fugiat perterritus Orco,
Quem victum imbelli cernimus eſſe manu?

S. MARGARETA *ſtygium Draconem efficto Crucis ſigno fugat.*

III.

Diva, tuam tentat vanâ ſub imagine mentem
Fallere terribili lubricus ore Draco.
Sed crucis oppoſito viſus vaneſcere ſigno,
Qui re tentabat ludere, luſus abit.
Cur poſitâ fugit Orcus iners ſub tartara larvâ?
Nempe Crucem timuit, qui cruce dignus erat.

S. MARGARETA *Orcum triumphat.*

IV.

Debellat ſtygiũ quæ Nymphà minaciter Anguem,
Exuperat veterum fortia facta Ducum.
Nodoſæ Alcides ſileat miracula clavæ,
Prævalet Herculeis viribus iſta manus.
Cerberus Alcidæ ceſſit, Dis ipſe puellæ,
Plus canis eſt dominum,quàm domuiſſe canem.

## XX. IVLII.

S. VUILGEFORTIS *V. barbæ repentè enascentis miraculo castitatem tue:ur.*

I.

Virgineo metuens formosa puella pudori,
  ( Nam nitet eximio pulcher in ore decor: )
Quotquot empyreo Superos agnorat Olympo,
  His rogat, aut paribus supplice voce sonis:
O Superi, quibus est curæ virtutis honestas,
  Quósque pius tangit Virginitatis amor:
Vos precor, ut nostro species abscedat ab ore,
  Quæ solet infestos sollicitare procos.
Non ego deformes vetulæ cutis abnuo rugas,
  Nec quæ gibboso tubere terga tument.
Nullum ego, Cælicolæ, quodcúmq; est, respuo mon-
  Dùm meus egregio cedat ab ore nitor. (strum,
Audivere preces Superi, námque insita mento!
  Hirsutis cœpit crescere barba pilis.
Spectantûm insolitus præcordia perculit horror,
  Seque fugit comitem jungere virgo comes.
Abdicat & mater sobolem, soror ipsa sororem,
  Nec proprio nota est hispida Nata patri
At Virgo lætatur ovans, dùm turba procorum
  Excidit, optatis non fruitura suis.
Námque viro ut propior facta est barbata Virago,
  Cœpit ab impuro tutior esse viro.

XXI.

## XXI. IVLII.

S. VICTOR *M. multarum palmarum Athleta.*

I.

VIctor, qui nomen factis ingentibus imples,
Quique coronandum tollis ad astra caput;
Cinge triumphales lauru victrice capillos,
Sit nisi Victoris laurea; cujus erit?

S. VICTOR *jussus divinos honores exhibere Iovi, ejus statuam manu dejicit.*

II.

Signa Iovis dextrâ audaci procul impulit Heros,
Nec timet extentâ quæ gerit arma manu.
Quin etiam flammas, trucis instrumenta furoris,
Quæque Iovis gestat fulmina, fregit auem.
Vincere terrigenæ quem non potuere Gigantes,
Vnius vincit Militis una manus.

S. VICTOR *statuam Iovis deiectam pede proculcat, qui à tortore amputatur.*

III.

Procidui simulacra Iovis pede proterit Heros;
Et victo exultat numine Victor ovans.
Nè tamen in facinus pulchrâ mercede careret,
Amputat intrepidum carnificina pedem.
Terrarum Dominum pressit qui vindice plantâ,
Sydera debuerant hoc pede sola premi.

*Ad* S. VICTOREM *Iovis statuam pede conculcantem.*

IV.

Et brutos sonitûs, & inania fulmina sperne;
Qui tonat, en pedibus subditur ille tuis.

Pes tantùm æthereis insistere debuit astris,
Qui fragilem pressit vindice calce Iovem

## XXI. IVLII.

S. DANIEL *Propheta lascivos Senes mendacii convincit.*

I.

Bis gemini, Susanna, Senes socialia jurant
Iura maritalis te violasse tori.
Præmatura tamen pueri solertia vanos
Insimulare probat non nisi vana Senes..
Non solis, mihi crede, subest sapientia canis,
En Senibus geminis plus sapit iste Puer.

*De Senibus Susannæ pudicitiam attentantibus.*

I.

Sæpè gerant canos licèt albo verticè crines,
Mente solent canâ non tamen esse Senes.
Nam quanquàm albescat nivium sub vellerevertex,
Condita sub nivibus flamma subindè latet.
Nullus ab insidiis tutum se speret Amoris,
Seu juvenis, seu vir, sive sit ille senex.
Quamlibèt exsuccis vetus ætas areat annis,
Arida materies ocyùs igne calet.

## XXII. IVLII.

S. PLATO *M. in ignem innocuum coniicitur, ex quo suavissimus odor afflatur.*

I.

ERrat amabiliter roseos vaga flamma per artûs,
Ludere, nec corpus lædere visa fuit.
Quin etiã flammâ absumptus dùm creditur Heros,
Non nidor, sed iit corpore mirus odor.

Eſſe odorato reputatus in aggere Phœnix,
In cineres verſus ſi priùs igne foret.

*De ſuavi odore è corpore* D. PLATONIS *in mediis flammis diffuſo.*

II.

Cernite præteritis portenta incognita ſæclis,
Fragrat, & in medio non flagrat igne Pugil.

---

XXII. IVLII.

S. MAGDALENA *Pænitens. Stetit retro ſecùs pedes eius.* Luc. 7.

I.

CVR tacito tua ponè ſubit veſtigia motu,
Nec ſtetit ante oculos Magdala, Chriſte, tuos?
Quæ priùs inſidiis homines verſuta fefellit,
Nonne tibi inſidias hâc quoque parte parat?
Inſidias tibi, Chriſte, parat, tibi retia tendit,
Quæ priùs eſt placitis tendere viſa procis.
Dúmque piè fallax te verticis implicat auro,
Præda volens prædæ factus es ipſe tuæ.

D. MAGDALENA *in convivio reſipiſcens.*

II.

Vina inter, lautáſque dapes, ubi more recepto
Deſipiunt reliqui ſæpiùs, iſta ſapit.

D. MAGDALENÆ & ABSALONIS *comparatio.*

III.

Quàm benè Davidis puerum par Magdala reddit!
Quàm benè Magdalidem exprimit ille puer!

Concolor hic niveis, est concolor ista columbis,
Ille nitet roseis, & nitet ista genis.
Molliter aureolos alit alter & altera crines;
Degener ille patrem læserat, ista Deum.
Implicat effuso per eburnea colla capillo,
Arboris hic ramos, Numinis ista pedes.
At quanquàm sint ambo pares, tamen exitus illos.
Principiis paribus non finit esse pares.
Nimirùm vnius mors perfida crine triumphat,
At sacer alterius crine triumphat amor.

*Ad* D. MAGDALENAM.

*Alluditur ad vulgarem Paremiam*; Sine Cerere & Baccho Venus friget.

IV.

Et Bacchi & Cereris fuerat Cytheræa sodalis,
Esse sibi comites non tamen usque sinit.
Ecce epulis exclusa Venus procùl acta recessit;
Ardet ubi reliquis, hîc tibi friget amor.

*De* D. MAGDALENA *in Galliam navigante.*

V.

Vidit ut undarum domitricem Gallia puppim,
Quâ super indomitas Magdala fertur aquas?
Protinùs emissam vitreis Nereida regnis,
Credidit immenso velificare freto.
Ecquis enim rate tàm fragili, nisi Numen aquarum,
Temneret æquoreas, quas ciet unda, minas?
Quin potiùs dicenda Dryas, nam more Dianæ
Incolit umbriferum jam nova Nympha nemus.

D. MAGDALENA *saxo incubat.*

VI.

Molliculis tibi nulla tumet modò culcitra pennis
Sed saxo imponis semi-supina caput.
Vidit Amor, puerique parens id vidit Amoris,
Et duro unanimes indoluêre toro.
Si patiare, suas Ales tibi vellicet alas,
Cervical capiti commodet ille tuo.
Sed renuis, puerúmque abigis, puerique parentem,
Nec tibi vis rigidum molliat ille torum!
Debuerant geminæ velli radicitùs alæ,
Mollis ut exciperet penna recline latus.
Quàm benè consultum miseris Mortalibus esset,
Postmodò deplumis si foret ille puer.

DD. PETRUS & MAGDALENA *lacrymantes in eâdem tabellâ depicti.*

VII.

Pectus inexpletis Petrus sibi fletibus undat,
Pectus inexpletis Magdalis undat aquis.
Tu quisque spectator ades, qui flumina cernis
Currere sulcatis trita per ora genis:
Causas, inquis, habet cur sic lacrymetur uterque,
Tu quoque, tu verum si fatearis, habes.

---

XXIII. IVLII.

S. BRIGITTA *V. adhuc septennis à Deiparâ telam texere docetur.*

I.

VIx tibi transierant septem, Brigitta, Decẽbres,
Texitur indocili cùm tibi tela manu.

At visa est sociare tibi, Tyruncula, dextram,
Incumbens operi Virgo Magistra tuo.
Dùmque rudi depingis acu ver futile florum,
Hos quoque subtili Virgo figurat acu,
Vicinæ accurrunt texti novitate, puellæ,
Se vinci à tenerâ Virgine fassa cohors.
Iure præit reliquas hâc nobilis arte puellas,
Quæ fuit, à tali Pallade docta manus.

S. Brigitta *cibis amarulentis vescitur.*

II.

Diva, tuo sit amara licèt, sapit esca palato,
Nimirùm hanc opifex nectare condit Amor.
At modò delicias superûm genialiter hauris,
Æthereos inter Virgo recepta choros.
Non meruit dulci Ambrosiâ super astra beari,
Quisquis amara suis non bibit ante labris.
Nec nisi quos nostris spinæ pupugêre tubetis,
Carpere sydereas non meruêre rosas.

## XXIV. IVLII.

S. Christina *V. & M. Christianæ doctrinæ rudimenta ab Angelo tutelari edocetur.*

I.

MOre alias solito matres docuêre puellas,
Tu cœli Aligerum, quo docearis, habes.
Sperne novem docuit quas priscus Apollo Sorores,
Te novus, at veteri major Apollo docet.

8. CHRISTINA *à parente turri includitur inter aurea deorum ſimulacra, quæ pauperibus elargitur.*

I.

Te, Chriſtina, parens turri concluſit ahenâ,
Hîc ubi ſunt fragiles, aurea ſigna, Ioves.
Tu Iovis, & levium frangis ſimulacra Deorum.
Inque inopes ſpargis ditia fruſtra ſinûs.
Oppoſitum Danaë, Virgo, ſortiris honorem,
Præda tua eſt factus Iuppiter, illa Iovis.

S. CHRISTINA *ex igne & aqua incolumis evadit.*

III.

Et flammis Chriſtina ſimul torquetur, & undis,
Pœna mares animos non ſatis una probat.
Nîl ſaluæ tamen ambo nocent tormenta puellæ,
Imò juvant, quamvis tortor obeſſe velit.
Purior è flammis, & purior exit ab vndis,
Scilicèt hanc ignis purgat, & unda lavat.

D. CHRISTINA *perſtat in flammis illæſa.*

IV.

Per medias impunè ſalis, Chriſtina, favillas,
Tuta per edomitos ut Salamandra focos.
Indicibus dubium ſpectatur ut ignibus aurum,
Hoc tua ſpectari debuit igne fides.

## XXV. IVLII.

S. Iacobus *Apostolus dictus* Boanerges, *pro Christianis pugnare visus.*

I.

Conspicitur medio cataphractus in aëre ductor,
Qui dedit in trepidam barbara castra fugam.
Tàm cito tàm validæ cur tergas dedere phalanges?
Nimirùm tonitru filius ista patrat.

S. Iacobus *ab Herode conscientia stimulis agitato occiditur.*

II.

Occidat, Herodes clamat, nostro occidat ense.
Dixerat, & iussa morte Iacobus obit.
Filius est Tonitru, jure hunc necat ense Tyrannus,
Post Tonitru, Fulmen conscius ille pavet.

## XXV. IVLII.

S. Apollinaris *Episc. Ravennas M. silentium indixit Serapidis oraculo, usum linguæ Bonifacio viro Nobili restituit.*

I.

Abnegat antiquas sortes reserare Serapis,
Exilio Præsul nî procùl actus eat.
At qui perdiderat, vocis dein repperit usum,
Fudit ubi validas Præsul ad astra preces.
E muto facundum hominem qui reddidit, idem
Mutum è facundo reddidit ille deum.

S. Apollinaris *ignes illæsus calcat.*

II.

Per medios ſine fraude rogos exultat eundo,
Cui clarus clarum nomen Apollo dedit.
His graditur ſuper aſtra viis, illuſtrius illo
Ad Superos nemo carpere poſſit iter.

XXV. IVLII.

S. Christophorus, *qui Chriſtum ſub Pueri ſpecie trans flumen vexiſſe dicitur.*

I.

Aſpicis Heroem truncâ nixum arbore, cujus
Vix tetigit ſummos fluminis unda pedes:
Suſtinet hunc humeris, totum qui ſuſtinet orbem,
Quíque ſuâ terras librat, & aſtra manu.
Hunc ego pinxiſſem Chriſtúmq; orbémq; ferentẽ,
Sed brevior tantum charta refugit onus.

*Ad* D. Christophorum *Atlante ipſo validiorem.*

II.

Succollante humero Chriſtum geſtare volentem;
Atque illum qui fert omnia, ferre potes.
Dive, mihi poſthàc Atlante videbere major.
Nempè poli Dominum ſubuehis, ille polum.

S. Christophorus Christi *Baiulus.*

III.

Tranſvehitur fluvium Pueri ſub imagine Chriſtus
Dive, ſedens humeris ſarcina grata tuis.
Non oneri, ſed erat potiùs tibi pondus honori,
Non honor hic onerat te, ſed honorat onus.

*Ad* D. CHRISTOPHORVM *suo onere securum.*

IV.

Vade age, ne metuas tanto ſub pondere fluctûs,
Nempè vel in portu tutior eſſe nequis.
Sarcina ſæpe alios rapidas demerſit in undas,
Fluctibus in mediis iſta levamen erit.

*Ad eundem.*

V.

Vecturæ pretium non eſt quod inutile poſcas;
Grande tibi naulum Puſio paruus erat.

S. CHRISTOPHORVS *capite minuitur.*

VI.

Colla dedit Martyr duræ reſecanda ſecuri,
Dum videt anguſtas ætheris eſſe fores:
Tantus in oſtiolum Capito ſubiturus olympi,
Vertice depoſito debuit eſſe minor.

XXV. IVLII.

S. VALENTINA *V. & M. deorum ſimulacra calcibus deiicit.*

I.

Numina ſacrilegas populus veneratus ad aras,
Incenſis adolet thurea dona focis.
Averſata nefas, ritúſque exoſa profanos,
Diruis exploſos vindice calce deos.
Ludis, Virgo, operam, fractas faber eriget aras,
Si velit, & Numen quælibet arbor erit.
Gens hominum felix, quorum carioſa refingit,
Numina, fabrili mota dolabra manu!
Credideram (& verum eſt) homines à Numine fingi?
Fortunatà ſuos Gens facit iſta deos.

## XXVI. IVLII.

S. SYMPHORIANUS *M. simulacrum Martis suo aspectu liquefacit.*

I.

QVàm tibi, nulli unquam continget adorea ma-
Quàm tua, nullius laurea major erit. (jor,
Marte Duces alij retulêre trophæa secundo;
Tu Marte adverso, Symphoriane, refers.

## XXVI IVLII.

S. SIMEON *C. Padum pedes trajicit.*

I.

Stabat arenosæ Simeon in margine ripæ,
Dudum actâ cupiens ulteriore frui:
Nec pons ullus erat, nec quæ sine regiminis usu,
Publica trajecto fune carina vehat.
Ergo triumphatis audax se credidit undis,
Certus in incertas ire viator aquas.
Mobilis Eridanus plantis se subdidit ultrò,
Cæruleæque gradum sustinuêre viæ.
Dúmque pias Vector premit immersabilis undas,
Non tetigit summos spuma modesta pedes.
Nulla premunt animum gravioris pondera noxæ,
Cujus erat liquidis tam leve corpus aquis.

## XXVI. IVLII.

S. ANNA *magnæ Virginis Mater.*

I.

De te alij quæcúnque velint miracula narrent;
Tu mihi Matris eris Virginis, Anna, Parens.
Qui tacet hoc unum de te, tacet omnia; de te
Id quicúnque unum dixerit, id sat erit.

MARIA ANNÆ *Matris unica filia.*

II.

Vna est, sed numeri damnum Virguncula pensat ;
Quæ fuit è sterili progenerata sinu.
Tantùm alias superat Iesseïa Nympha puellas,
Quantùm aliis præstat matribus Anna Parens.
Cur tamen hæc soboles longos differtur in annos ?
Non erat exigui temporis illud opus.

---

## XXVII. IVLII.

S. PANTALEON *M. Medicinæ arte præstitit, deorum simulacra diruit.*

I.

PAntaleon ut erat Medicâ memorabilis arte,
Cultor & unius Numinis acer erat ;
Morborum fugat examen, febriúmque cohortes,
Et ruit intrepidâ fana, deósque manu.
Exitium superis & opem mortalibus affert,
Quique homines sanat, vulnerat ille deos.

S. PANTALEON *puerum à Vipera interemptum vitæ reddidit, viperam morte affecit.*

II.

Dùm puer herbosis innoxius errat in aruis,
Ausa est indignum Vipera dira nefas :
Námque venenato fundens nigra toxica morsu,
Lethifero tenerum sauciat ore pedem.
Languescit puer emoriens, ut marcida languet,
Dùm rosa formosæ carpitur ungue manûs.
Pantaleon mortémque feræ, Pueróque salutem
Attulit : hic jussus vivere, & illa mori est.
Iustus utrique dedit pretium, quo dignus uterque,
Et puer & pueri morte Colubra nocens.

Redditus eſt vitæ puer. eſt data vipera morti,
Ille fuit vitâ dignus, & iſta nece.

## XXVII. IULII.

Septem Dormientes Fratres MM. *qui ſæviente in Chriſtianos Decio, cùm intra ſpecum ſe abdidiſſent, duo ſæcula & ampliùs dormierunt, poſteà pro Chriſto necati ſunt.*

I.

Dulciùs obſcuro, Pugiles, dormiſtis in antro,
Quàm vel in Attalico qui jacuêre toro.
Vos tandem Frater prædam dedit eſſe Sorori,
Nam ſopor eſt frater, mórſque gemella ſoror.
Antra priùs dederant longum requieſcere tempus,
Non requiem vobis antra, ſed aſtra dabunt.

---

## XXVIII. IULII.

SS. Nazarius & Celsus *ejus diſcipulus MM.*

I.

PRæficitur tibi Nazarius, monitórque ſalutis,
Celſe, piâ mores inſtruit arte tuos.
Æmulus inſequeris morientis amabile fatum;
Nam prior indignam pertulit ille necem.
Quis novus hic Doctor? reliqui, præeunte Magiſtro,
Diſcipuli diſcunt vivere, at iſte mori.

SS. Nazarius & Celsus *poſt tolerata aquarum ſupplicia, ſecuri feriuntur.*

II.

Experti rabiémque maris, terræque furores,
Quidquid & inſani Cæſaris ira parit;

Nazarius, Celſúſque pares moriuntur uterque,
Iſtè nec is comitem ſe dedit, ille ducem.
His duro caput enſe cadit, quibus unda pepercit,
Nimirùm ferro mollior unda fuit.
Par tamen eſt in utroque decus, nam Martyras enſis
Monſtrat, & expertes criminis unda probat.

SS. Nazarius & Celsus *capite orbantur.*

III.

Morte pari cecidère duo, calybiſque ſub ictu
Vnanimes ſectum depoſuêre caput.
Cauſa latet, cur Nazario caput auferat enſis,
Cur Celſo collum demetat, illa patet.
Celſus erat, valvaſque humiles radiantis olympi
Vt ſubeat, capitis debuit eſſe minor.
Non tamen utiliter caret alto vertice Martyr,
Námque vel exciſo vertice Celſus erit.

## XXIX. IVLII.

S. Holaus *M. Rex Norvegiæ, Ariolos & Incantatores, vel regno abigit, vel flammis punit.*

I.

EXigit Aſtrologos, gentem Rex fallere doctam,
Aut merito pœnas cogit in igne pati.
Vaniloquâ ſolitus fumos qui vendere linguâ,
Et fumo plecti dignus, & igne fuit.

## XXIX. IVLII.

S. Lupus *Trecenſis Epiſcopus.*

I.

Tàm benè ſollicitus qui curat ovilia Paſtor,
Dicite, cur vobis dicitur ille Lupus?

## XXIX. IVLII.

S. MARTHA V. CHRISTI *hospita*.

I.

Martha, Deus propriis cui factus in ædibus hospes,
Degere dùm nostro visus in orbe fuit:
Ignibus extremis cùm deflagraverit orbis,
Hos tibi, vel nulli proferet ille sonos.
Esurienti escam, sitienti vina parabas,
Dúmque domûs egui tegmine, tecta dabas:
Tu mea, nè paribus meritis par gratia desit,
Hospes eris posthac, quæ priùs hospes eras.

---

## XXX. IVLII.

SS. ABDON & SENNEN MM. *nobiles Persidis Principes pro Christo vinculis onerantur.*

I.

VOs priùs Eöis strinxêre monilia gemmis,
Quos modò vinclorũ pondera dura gravant.
Est tamen hoc ferrum primo pretiosius auro,
Et manicæ radio splendidiore micant.
Sæpè trahit stygias auri grave pondus ad undas,
At leve vos ferri pondus ad astra vehet.

SS. ABDON & SENNEN *priùs auro, mox ferro onusti.*

II.

Vos onerat ferrum, quos ante ornaverat aurum;
Aurum debuerant ferrea sæcla sequi.

## XXX. IVLII.

S. IGNATIUS DE LOIOLA C. *Societatis Iesu Fundator, in bello salubriter vulneratur.*

I.

ARmigeri grave Martis opus Loiola parabat,
Castraque militiæ sanguinolenta sequi.
At pius inquit Amor; satis est, Mavortis agones
Deserat, & castris militet ille meis.
Nec mora; vulgari prætentat arundine pectus
Figere, quam pharetrâ traxerat ante suâ.
Sed cor tàm levibus stat inexpugnabile telis,
De tanto non est obvia palma viro.
Ergo novis molitus Amor cor vincere telis,
Tormenta ingenti bellica mole parat:
Ferreaq; indomitum dum fulmina torquet in hostē,
Crura salutifero contudit icta globo.
Procubuit, cessitque volens, & Amoris adorat
Victoris posito Numina magna genu.
Nequicquam imprudens animi, Loiola, rebellas,
Cedendùm est volucer dum movet arma Deus.
Nempè peritus amor, vel Marte, vel utitur arte,
Marte capit, si quis non velit arte capi.

*Ad* D. IGNATIUM *saucium.*

II.

Vulnera militibus tollunt accepta salutem,
Tu contra accepto vulnere sospes abis.

*Venetiis & aliis in locis Ignatij sanctitas variis ostentis proditur.*

III.

Schemate sub vili tegeris, Loiola, tuúmque
Supprimis occultâ nobilitate genus.

Vsque licet lateas, cælo tamen indice prodis,
Lux quanquam in tenebris, non tamen ulla latet.
Si taceant homines, tua te miracula prodent,
Nec plaga terrarum non erit ulla loquax.

S. IGNATIUS *in mari tempestate iactatur.*

IV.

Complexus gremio, votisque capacibus orbem,
Loiola, inscensâ Nerea puppe secat.
Sed gravis insolitâ sub mole carina fatiscit,
Iamque procellosas cymba receptat aquas.
Ah! cessa trepidare miser, si mergitur Alnus,
Plura Deum, quàm te, Navita, damna manent.

S. IGNATIUS *Iuvenem ab impuro amore, novâ arte retrahit.*

V.

Forte cupidinei perculsus arundine teli
Ibat, quò turpis flamma trahebat, amans.
Pons erat evoluens glaciatas frigore lymphas,
Quà Procus, ut Veneri serviat, ire solet.
At pius indignos damnans Ignatius ignes,
Hybernis collo se tenus abdit aquis:
Et Iuvenem aggreditur lymphis immersus amantẽ,
Ostentans medio pallidus ora lacu;
I miser, in Paphiis totus cineresce favillis,
Hoc ego dum flammas frigore plecto tuas:
Obstupuit Iuvenis, gressúmque repentè repressit,
Et propè frigidior, quàm foret unda, fuit.
Cessit amor Veneris, sacra fax successit Amoris,
Et juvenile novo pectus ab igne calet.
O quid agat sumptis Ignatius acer in armis!
Dum fugat infamem Cyprida, nudus erat.

S. IGNATIUS *Montis Oliveti culmen bis conscendit.*

VI.

Eoas obiens Ignatius advena terras,
Cur bis oliviferi culmina montis adit?
Non vidisse semel satis est, sed rursùs amatam,
Et rursùs felix hospes adorat humum.
Impressit geminas signato in marmore plantas,
Dum volat è summo Christus ad astra jugo.
Hæc toties Loiola redux vestigia visit,
Nè pede tritam alio quæreret ille viam.

S. IGNATIUS *Lutetiæ Parisiorum prima jacit Societatis* IESU *fundamenta.*

VII.

Hîc ubi Sequanicæ lambunt Regalia lymphæ
Mœnia, finitimis imperiosa locis:
Gens Ignatiadum felicibus edita cunis,
Cœpit in hoc nuper crescere nata solo.
Nil poterat meliùs, tanti nam gignere Regni
Debuerat talem Pallada tale caput.

S. IGNATIUS *nocturno syderum aspectu recreatur.*

VIII.

Dum nox cæruleo stellata superbit amictu,
Crebraque sydereâ devehit astra togâ:
Flammarúmque minor populus, magniq; Planetæ,
Percurrunt liquidi festa theatra poli:
Quid toties oculis spectas lacrymantibus axem?
Quid pleno illecebras ætheris ore bibis?
Exangues secreta coquit tibi flamma medullas,
Vt rosa, quæ nimiis solibus usta riget.

Dúmque per assiduos oculorum liqueris imbres,
Vix superant siccis pellis & ossa fibris.
Impatiens jàm lumen hebet: jam ferre recusat
Æthereum, pleno dùm micat axe, jubar.
Claude oculos astrorum oculis, ne fortè perennem
Noctem oculis pariat nox oculata tuis.

*In hæc verba à D.* IGNATIO *prolata*;
Quàm sordet tellus dùm cælum aspicio!

IX.

Dum rutilum lacrymis labentibus æthera spectas,
Pura tibi rident sydera; sordet humus.
Non miror, si sordet humus, si sydera rident,
Terra lutum lacrymis fit madefacta tuis.

IGNATIUS DE LOIOLA,
Anagramma;
IGNIS A DEO ILLATUS.

X.

Ignati (neque enim quenquam tua nomina fallunt)
Illatus nobis cælitùs ignis eras.
Ignis eras, reliquis sed purior ignibus ignis;
Nullus enim tali fumus ab igne venit.
Ignis eras, gelidis nam frigora mentibus arces,
Et flammas animis inferis, ignis eras.
Extinctus placidâ tandem sub morte quiescis,
Inque levem cinerem desinis; Ignis eras.

*Non vocatis ad se sociis piè moritur.*

XI.

Cur Loiola silens vinclis è corporis exit?
Dum fugit effracto carcere, quisque silet.

*Ad* D. IGNATIUM *puerperis propitium.*

XII.

Dive, laborantes partu miserate puellas,
Dùm Lucina suam ferre recusat opem;
Non pateris fœtûs utero retinente morari,
Æquius est multò ne patiare mori.

*Ad* D. IGNATIUM *nocturnas Striges è Collegio Lauretano fugantem.*

XIII.

Dive, cohors Lemurum pavefactas territat ædes,
Nec requies Sociis traditur ulla tuis;
Percutis horrificum validi vi fulminis hostem,
Laureto tectus quamlibet ille foret.

XXXI. IVLII.

S. GERMANUS *Altissiodorensis Episcopus, injecto oleo maris tempestatem sedat.*

I.

Neptuni rabies jacto placatur olivo,
Nec positis audet surgere pontus aquis.
Quæ priùs invictis tantùm præsederat armis,
An maris in fluctûs jus quoque Pallas habet?

S. GERMANUS *Ravennam petit nocte concubiâ, vitandi populorum concursus causâ, qui tamen accensis facibus obviam prodeunt.*

II.

Nequicquàm obscurâ vis tendere nocte Ravennam,
Dùm plausus resonæ plebis, & ora fugis.
Nam tot inextinctis rutilat funalibus aër,
Luceat ut mediâ nocte serena dies.

# MENSIS AVGVSTVS.

PRIMA AVGVSTI.

*Festum S.* PETRI *ad vincula.*
*Ad Herodem.*

I.

QVid vectes, validæq; juvant munimina portæ?
Quid centumgeminis ostia juncta seris?
Cui cœlos, crebúmque datur reserare potestas,
Carceris hunc dubitas pandere posse fores?

*Erat* PETRUS *dormiens inter duos milites, vinctus duabus catenis.* Act.12.

II.

Liber in ostrinâ vigilat lodice Tyrannus;
Captivus dominâ dormit in arce Petrus.
Postmodò somniferæ si vis dare membra quieti,
Induat arcta tuos, Petre, catena pedes.
Tu vigiles ut longa trahas per tædia noctes,
Molliter attalicum sterne, Tyranne, torum.

*Tibi dabo claves regni cœlorum.* Matthi 16.

III.

Quem dedit esse sui Pastorem Christus ovilis,
Compede nequicquàm, Tortor inepte, gravas.
Cui data solvendi, cui sunt data jura ligandi,
Nemo ligare Petrum, solvere nemo potest.

D. PETRUS è *carcere liber.*

IV.

Exiit incolumis reſerato carcere Petrus,
A Domino claves ſumpſerat ante ſuo.

## I. AVGVSTI.

*Septem Fratres* MACHABÆI *MM.*

I.

Occidit unius ſoboles ſeptena parentis,
Quam peperit gladio, non ſibi, clara parens.
Hos ſeptem Heroas, ſeptem velut æthra Planetas,
Non impar, numero compare, terra colit.
At minùs æthra ſuis fulget, quàm terra Planetis,
Hæc ſiquidem fixos poſſidet, illa vagos.

## I. AVGVSTI.

SS. FIDES, SPES, CHARITAS *VV. & MM.*
S. SOPHIÆ *filiæ.*

I.

Tres Sophia ex utero peperit fœcunda puellas,
Hæc Spes, illa Fides, tertia dicta Charis.
Si decuit Sophiam fieri de virgine matrem,
Certè hujus ſobolis debuit eſſe parens.

*Tergeminus* S. SOPHIÆ *partus.*

II.

Tergeminæ Sophiâ naſcuntur matre Puellæ,
Virtutum terno nomine dicta trias.
Si tot virtutes pariat, quot pignora, partu
Solvere debuerat fertiliore ſinus.
Ante utero triplicem peperit Sapientia prolem,
More Iovis, cerebro nunc parit illa ſuo.

## II. AVGVSTI.

S. STEPHANUS *Pontifex Maximus M. Nemesij Tribuni filiam à cæcitate liberat, ac Lucillam vocat.*

I.

ERat inops lucis, baculóque innixa regente,
Cespitat in patriâ cæca puella domo.
Sacrorum id Præses vidit, jussitque coruscam
Protinùs expulsâ nocte redire diem.
Lucillam te, Virgo, vocar jàm luce receptâ,
Nomina non poterant aptiùs ulla dari.

## II. AVGVSTI.

S. THEODOTE *Martyr cum duobus filiis item Martyribus.*

I.

Hæc ego non terris peperi, sed pignora cælis,
Dicebat geminâ prole beata parens.
Præ, Pueri, vos ite mei, matrique rubentem
Sternite, conscendat quâ super astra, viam.
O ego fertilium fortunatissima matrum,
Quas tulit, aut unquam quas feret ulla dies;
Ante ego quàm moriar, gemino si funere detur
Fortiter in geminâ bis mihi prole mori!
Dixit, & accensas subiens cum prole favillas,
Extremum medio clausit in igne diem.
Thariades hâc matre minùs decerpit honoris,
Vnum Thariades immolat, ista duos.

## II. AVGVSTI.

*Inventio S.* STEPHANI *Proto-Martyris.*

I.

IAm longo celata situ, meliore fategit
Componi tumulo Martyris ossa Deus.
Quorum animæ super astra ævo felice fruuntur,
Non brevis hos cineres urna, sed ara decet.
Ergo pias Stephano sacrate fideliter aras,
Nè jaceat turpi pulverulentus humo.
Iam saxa, & lapides, moles quibus ardua surgat,
Verporum ignarâ contulit ira manu.
Nam quo subruitur tormenta per horrida Martyr,
Plurimus hic poterit condere templa lapis.

## III. AVGVSTI.

S. PETRUS *Episc. Anagniensis Michaelem Imperatorem pronuntiato Mariæ nomine à morbo liberat.*

I.

Pharmaca, cúmque suis dimitte Machaonas herbis,
Ecce sacer Medicus, quo releveris, adest.
Ille suam tibi, Cæsar, opem revalescere jusso,
Auxilium mirâ præstitit arte suum.
Sed quæ cura tulit, vel quæ panacea salutem?
Suppetias nomen dulce, Maria, dedit.
Discite, quàm validæ sint totâ in Virgine vires,
Si tantum in solo nomine robur inest.

## IV. AVGVSTI.

S. DOMINICUS C. *Ordinis Prædicatorum Fundator, etiam ante ortum prodigiis clarus.*

I.

CLausus adhuc inerat genitricis in ilibus infãs,
Fronte suâ stellam prætulit, ore facem.
Ilicèt ostentis ipso declarat ab ortu,
Vita quibus radiis nobilitanda foret.
At postquàm accrevit, lustris labentibus, ætas,
Liberat impletam prævia fama fidem:
Nam Deus irato dum fulmen ab axe coruscat;
Ille repellendis ignibus Ægis erat:
Et quoties ruitura labat conterrita tellus,
Collapsurum humero pondus utroque tulit.
Quas reliqui attollunt caput in sublime Tiaras;
Suppositas pedibus proterit iste suis.
Allegit socios, totum quibus æqua per orbem
Christiadum latè jura, Fidemque ferat.
Sed quid ego per multa vagor præconia rerum,
Vt celebris memorem grandia facta viri?
Tot laudum titulos versu cumulabis in uno,
Si referas, tanti corporis esse Caput.

S. DOMINICI *mater gravida visa est sibi per somnum continere in alvo Catulum ore facem praferentem.*

II.

Cùm tua te genitrix gravidâ gestaret in alvo,
Flammiferum visa est parturiisse canem.
Cresce, Puer, totumque replens latratibus orbem,
In stygios aude cominùs ire lupos.
Exussit Trojam igne Paris, melioribus urbes
Accendes studiis, tu modò cresce Puer.

Si qua fides Vati, quem visa est edere mater,
Cælestem Erigones credo fuisse canem.
Tu sol, corda hominum flammis cœlestibus urens,
In cane sol calidam semper adurit humum.

*Innocentius Pontifex Maximus* D. DOMINICUM *subijcere humeros ruinam minitanti Lateranensi ædi vidit.*

III.

Ille orbis clarum lumen, columénque labantis,
Cui Domini nomen nomina ferre dedit:
Dum fulcit Lateranam humeris vectantibus ædem,
Stellifero major visus Atlante fuit.

*Dæmon à* D. DOMINICO *cereum ardentem gestare jussus.*

IV.

Ille gregis sacri custos atque Ordinis auspex,
Qui sibi de Domini nomine nomen habet.
Attentus, tacitas dum nox agit humida bigas,
Exarat apposito seria sensa libro.
Ecce tibi tubulo nigri delapsa camini
Adfuit è stygio ludicra larva lacu.
At postquam in varias monstrum versatile formas
Se retulit, tandem Cercopithecus erat.
Inque viri pluteum, cui vespertinus adhæret,
Involat audaci bellua mima pede.
Siste, inquit Scriptor pius, & vestigia firma,
Luminaque hirsutâ cerea sume manu.
Paruit infelix Nebulo, mox jussus abire,
Præcipiti levior se rapit indè Noto.
Dùm tulit ardentem Phlegetontius histrio ceram,
Tunc certè, aut nunquam lucifer ille fuit.

## V. AVGVSTI.

*Dedicatio S. MARIÆ ad Nives, quo die Ioannes Patricius Virginem ex asse hæredem fecit.*

I.

Qvas rerum Natura parens servaverat olim,
Mutavit veteres jam novus ordo vices.
Ante parentis erat morientis filius hæres,
At modò nati hæres cernitur esse parens.

*Intempestivæ nives è cælo delapsæ Templi exædificandi aream Ioanni Patricio demonstrant.*

II.

Ardet & æstiferas vomit usta Canicula flammas;
Solque Cleonæi terga leonis adit:
Nix tamen è tacito delapsa per aëra cælo,
Æstivam hyberno vellere texit humum.
Scilicet hæc habilis Templis, hæc commoda sedes,
Quâ condenda piæ Virginis ara foret.
Illa tuo instituet pariter sub pectore Templum,
Si castas inibi viderit esse nives.

*Mira nivium, & æstatis concordia.*

III.

Hic ubi conspicui moles patet ardua Templi,
Horruerant rigidis culmina senta rubis:
Donec ab æthereis nix deflua sedibus aptum
Signavit sacris ædibus esse locum.
Immodico passim quamvis semiusta calore,
Torreret nimiâ Sirius arva siti;
Miraris calidos æstivis solibus ignes,
Cum nivibus stabilem consociasse fidem:
Mireris potius sociatum Matris honorem,
Et niveum castæ Virginis esse decus.

## V. AVGVSTI.

S. Osualdus *Rex Anglorum, cujus manus, qua argenteum discum fregit ac in pauperes divisit à morte non extabuit.*

I I.

Cœtũs egens poſcebat opem, tibi nummus egenti
Quem tribuas, nullus fortè ſuperſtes erat.
Scinditur in varias tibi lanx argentea partes,
Inque inopes ſpargis ditia fruſta ſinũs.
At poſtquàm, tibi Parca breves ſcidit Atropos annos,
Dextra diu nullam ſenſit adeſa luem.
Quæ tribuit partita inopi chryſendita turbæ,
Integra poſt obitum debuit eſſe manus.

D. Osualdi *munifica in egenos manus, longo poſt funus tempore integra perſtitit.*

I I.

Accepto non rara manus corrumpitur auro,
Incorrupta, aurum quòd daret, iſta fuit.

## V. AVGVSTI.

S. Afra *M. pro Chriſto flammis exuſta.*

I.

Ad ſacra dum Veneris te rursùm adducere tentat,
His te compellat Cajus, Afra, ſonis:
Elige Vulcani, vel Cypridis ignibus uri,
Alterutro certa es, Nympha, calere rogo.
Sic Prætor; ſed Nympha ſui ſtudioſa pudoris,
Intrepido tales rettulit ore ſonos:
Vrite Mulciberi, Veneris mihi parcite flammæ;
Nam minùs Idalio Mulciber igne nocet.
Dixit; & attonitum ſimul Afra incurrit in ignem,
Et ſimul attonito friget in igne Venus.

Vreris, Afra, fuis nè te Venus ignibus urat.
Quis modus hic, flammas, ne patiare, pati?

SS. AFRA & MAGDALENA *resipiscentes.*

II.

Afra Cupidineos, & Magdalis arsit amores,
Hæc lacrymis flammas expiat, illa rogis.
Vtraque folerter, fed enim folertiùs egit
Magdala, dum fusis mergitur ignis aquis

---

VI. AVGVSTI.

TRANSFIGURATIO DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI. *Resplenduit facies ejus sicut sol, & vestimenta ejus facta sunt alba sicut nix.* Matth.14.

I.

Mons ubi fydereis Tabor eft conterminus aftrís
Nubilaque aërius trans vaga furgit apex;
Tres numero Proceres Chriftus fibi legit ab omni,
Arcanæ focios quos jubet effe viæ.
Illic frons radiis præcincta micantibus ardet,
Et novus infolito fulgor ab ore venit.
Quáque indutus erat, primum mutata colorem,
Æmula fit nitidæ peñula tota nivi.
Sol micat in vultu, nix candida veftibus albet,
Et neque fol nivibus tàm prope junctus obeft.
Quis,(nifi rem Vatum facrata oracula firment)
Contiguas foli crederet effe nives?

VI. AVGVSTI.

S. XISTUS *Pontifex Maximus M. cùm esset pro Christo moriturus, D. Laurentij operâ opes in egenos elargitur.*

I.

Iam nece vicinâ, largum tibi funditur aurum,
Vt releves turbæ pauperioris onus:

Iuſtorum pretioſa ſolent ſi funera dici,
Conveniet morti dos magis illa tuæ.

## VI. AVGVSTI.

SS. IUSTUS & PASTOR *pueri & fratres gemini, ſpreto ludo literario, ad Martyrium convolant.*

I.

Expectate, rudes pueri, quò nobilis ardor,
Quò vos incenſi pectoris æſtus agit?
Expectate iterum, Chriſto plus ſanguinis olim,
Major cum fuerit victima, plaga dabit.
Sed quid ego moror intrepidos? ite, ite volentes,
Quò vos afflatu cælite flamma rapit.
Sæpe probans modico Numen ſibi thure litari,
Magnum animum magno corpore pluris habet.

*Cælum gemellis fratribus, tanquam novis ſyderibus auctum.*

II.

Bis gemini radiant priſca inter ſydera fratres,
Hic Pollucis agit, Caſtoris ille vices.
Sorte tamen meliore, poli ſuper alta feruntur,
Quàm Lacedemoniæ frater uterque deæ.
Tantùm illi alternis cæloque, ereboque fruuntur;
Hi ſimul æthereis ſedibus ambo micant.

SS. IUSTUS & PASTOR *floſculi demeſſi.*

III.

Vix benè literulas fratres didicêre gemelli,
Iamque gerunt validis bella timenda viris.
Ite leves calami, clamant, procul ite libelli,
Pingenda eſt alio noſtra liquore cutis.
Collaque nudarunt gladio, crudique Tyranni
Hos gravis impacto meſſuit enſe furor.

Plus tamen è collo lactis quàm sanguinis ivit,
Plagaque non vulnus, sed magis uber erat.
Crescite bis gemini, candentia lilia, flores,
Nî ruber inficeret lilia pura cruor.
Crescite, nec gelidæ metuatis frigora Brumæ,
Nam dein Elysij vos alet uber agri.
At tu Christiadum sitiens, Deciane, cruorem,
Quem rapit insanus crimen in omne furor:
I nunc bella viris inferre ferocibus aude,
Cum tua bullatus rideat arma puer.

---

## VII. AVGVSTI.

### S. DONATUS *Aretinus Episc. rerum mirabilium effector.*

I.

IMbribus arva natant, siccis tu vestibus imbres
Excipis, & nullo prorsùs ab imbre mades.
In partes diffractus abit, qui ritè litanti
Sacrifico fuerat commodus ante calix:
Frusta legis, partésque suis cum partibus aptas;
Sectilis in primum pars redit apta scyphum.
Exanimum sine luce jacet, sine voce cadaver,
Lux fuit imperio reddita, voxque tuo.
Cùm tibi tot portenta operum miranda patrentur,
Nil mirabilius te tamen esse potest.

### S. DONATUS *Parentis Martyris Martyr filius.*

II.

Christe, litat geminum tibi victima bina cruorem,
Te puer & genitor sanguine teste colunt.
Nam Martyr soboles est Martyris ipsa parentis,
Est sobolis Martyr Martyris ipse parens.

## VII. AVGVSTI.

S. ALBERTUS C. *Carmelita suavissimum odorem è tumulo afflat.*

I.

Ambrosios spiras, Alberte, sepultus odores,
Vt flos ex ipso caudice raptus olet.
Scilicet halantem rapuit mors invida florem,
At manet erepto flore superstes odor.

*In obitu* D. ALBERTI *as campanum spontaneum sonitum edidit.*

II.

De te homines quamvis sileant, nec fama loquatur,
Sponte tuas laudes tinnula nola sonat.

---

## VIII. AVGVSTI.

SS. CYRIACUS, LARGUS & SMARAGDUS *MM. post praeclaram necem à Lucinâ Matronâ honorificè sepeliuntur.*

I.

CVm vos intulerit Pario Lucina sepulchro,
Mors vobis obitus non erit, ortus erit.

*Aliud de eâdem Lucinâ.*

I.

Quæ pueris Lucina aderat nascentibus olim,
An peragit partes jam, Libitina, tuas?

VIII. AVGVSTI.

S. Myro *Episc. mirè in pauperes liberalis.*

I.

Non tibi, sed miseris tua rura coluntur egenis,
His etenim locuples, sed tibi pauper eras.
Perge, Myro, totámque exhauri funditùs arcam,
Inque inopum fidas munera sparge manus.
Extra fortunam est, quidquid donatur egenis:
Has neque flamma rapit, nec latro tollit opes.
Debitor usuram mendax tibi sæpè negabit,
Sæpe recusabit reddere semen ager.
Servet inoffensas inopum tibi dextera gazas,
Fallere depositum non solet illa manus.

IX. AVGVSTI.

SS. Firmus & Rusticus *MM. negatum à Tyranno victum à Superis accipiunt.*

I.

Clauserat Athletas geminos grave carceris an-(trum,
Quos premit & longus pædor,& arcta fames.
Qui ferat è superis analecta cibaria mensis,
Missus ab æthereâ sede Minister adest:
Cœlestésque epulas, nostróque ignota palato,
Attulit Angelicâ liba parata manu.
I nunc, claude fores, & inania claustra, Satelles,
Dum pluat è patulo dapsilis esca polo.

DD. Firmo & Rustico *Superi victum provident.*

II.

Quas negat Athletis feritas humana duobus,
Prompta recusatas providet æthra dapes.

Sæpè juvando nocet tellus, prodestque nocendo;
Plus modò, quàm victum si daret illa dedit.
Ergo, nè noceas, geminis Heroibus escam
Sæpè nega, tellus, sydera sæpe dabunt.

---

## X. AVGVSTI.

S. LAURENTIUS *M. matrem habuit nomine Patientiam.*

I.

DIve, tibi vitam dederat Patientia mater,
Dum tener in nostro nasceris orbe puer.
At cùm suppositos pateris jàm fortiter ignes,
Illâ te genitum matre fuisse probas.

D. LAURENTIUS *craticula ferrea impositus lento igne torretur.*

II.

Quis domitas durat redivivus Scævola flammas?
Quis novus attonito regnat in igne Pugil?
Laurenti, laus illa tua est, quem ferrea crates
Sustinet, & lento torret adusta foco.
Sed tamen egregiam cedit tibi Scævola palmam,
Tu totum exuris corpus, at ille manum.
Quoque minor sola est, quàm totum dextera corpus,
Hoc tua, Laurenti, gloria major erit.

---

## XI. AVGVSTI.

S. SUSANNA *M. cujus sanguinem velo capitis excepit Serena Imperatrix.*

I.

CVm gladio truncata caput Susanna, cruorem
Funderet, arcano plena Virago Deo;

Currit, & irriguæ liquefacta corallia plagæ,
Flammeolo excepit prompta Serena suo:
Tùm roseo regale caput velavit amictu,
Murice non pōterat nobiliore tegi.

## XII. AVGVSTI.

S. SYMPHORIANUS M. *Iussus est hic adolescens Berecynthiam, magnam deorum matrem colere, sed eam constanter irrisit.*

I.

Divino Cybelen venerati jussus honore,
Hanc minimi; quamvis magna feratur, habes:
Erectas capitis tot in uno vertice cristas
Dum rudis oppugnas, Symphoriane, puer.
Impia degenerum properanter turba deorum
Auxilio matri debuit esse suæ.

## XII. AVGVSTI.

S. CLARA V. *opposito sacræ Eucharistiæ ferculo, hostes Assisium obsidentes in fugam vertit.*

I.

Velatum objiciens Cereris sub fragmine Numen
Territat hostiles Clara, fugatque globos.
Terrificæ nemo mihi Palladis ægida jactet,
Armisonæ nemo bellica facta Deæ.
Clarior hâc posthàc mihi nulla Viragine Pallas,
Nulla mihi hoc clypeo fortior ægis erit.

S. Clara *ferculum Eucharisticum radiis cinctum præ se fert.*

II.

Civibus à patriis cognomine Clara, vocaris,
Nominis id genitrix, id dedit esse pater.
Cùm rutilum gestas ipso pro pectore Numen,
Clara, tibi nomen convenienter habes.

---

## XIII. AVGVSTI.

S. Cassianus *apud Brixienses Episc. & M. in exilium ejectus pueros erudit.*

I.

Educat externos teneris in ovilibus agnos,
Cùm nequeat proprias pascere Pastor oves.

S. Cassianus *suis discipulis traditur enecandus.*

II.

Formabat teneros studiis puerilibus annos,
Cassia cui clarum nomen origo dedit.
Ad mortem rapitur trucibus permissus Ephebis:
Nempe Magisterij triste minerval habet:
Frivola quòd nollet venerari numina, nollet
Perfida sacrilegis quòd dare thura focis.
Qui sonus intentas ut Iudicis impulit aures,
Extemplò in rabiem versus & arma, furit.
Tradite, ait rudibus cruciandum, tradite turbis,
Vt repetat pœnas, quas dedit ante, puer.
Accelerat Pygmæa cohors, graphiúmque stylúmq;
Aptaque figendis exerit arma notis.

Pars capiti illidunt tabulas, pars vulnera punctim,
Pars cæsim verso crebra dedêre stylo.
Non aliter furit agmen apum, dùm cominùs hostē
Impetit, & tenui vulnera figit acu.
Heu! Senior fert mille neces, fert vulnera mille,
Mille per imbelles mors venit una manûs.
Nàmque trucidando Pumilorum turba Magistro,
Hoc nocet illa magis, quo minus illa nocet.
Crudelis Pietas! Tandem miserefce necando,
Nec longâ, si vis parcere, parce morâ.

## XIII. AVGVSTI.

S. Hyppolitus *M. à quatuor equis membratim discerpitur.*

I.

Hyppolite, admissis lacer in diversa quadrigis,
Supplicio debes nomina rite tuo:
Næ mentis solertis eras, qui celsa, quaternis,
Vt citiùs peteres sydera, curris equis.

---

## XIV. AVGVSTI.

Beatus Stanislaus Koska *Societatis* Iesu, *dùm morbo laboraret, à Christo, Christique Matre visitur, & sanatur.*

I.

Dum dubius teneræ jacet æger Sarmata vitæ,
Ferre requisitam terra recusat opem:
Advenêre suis, tellus ubi desit, ab astris,
Cum Puero Genitrix, cum Genitrice Puer.
Illa utero Genitrix peperit quæ virgine Prolem,
Et Proles uteri virginis ille puer.
Nec mora; nescio quò procul ægro corpore morbus,
Et Matre, & visâ Prole fugatus abit.

Rursùs ut hi Medici redeant, puto, Koſka, precaris
Sæpiùs ut redeat corporis ille dolor.

HELIAS *à corvo in ſolitudine paſcitur.* STANISLAUS *ab Angelis ſacro epulo reficitur.*

II.

Per nemorum deſerta fugit, per inhoſpita Vates
Iſacuis pavido curſitat erro gradu.
Nimirùm timet ille necem, quam fœmina Princeps
Inſtruit armatis inſidioſa dolis.
Vix tandem effugiis ſeclusus ab omnibus, exul
Antra cavernoſæ rupis adeſa ſubit.
Hìc Superum monitu, ſeniori coruus alumno
Triticeam gerulo detulit ore penum.
At modò ſyderei pennæ candentis olores,
Appoſuere ſacras, Staneſilae, dapes;
Divinúmque tibi paterâ gemmante cruorem,
Porrigit aligerâ cándida turba manu.
Tu tantò meliora refers, quò vilior ales,
Qui ſua Thesbitæ fercula ferret, erat.

B. STANISLAUS *æger ab Angelis ſacrum Epulum, à Deiparâ Chriſtum Puerum accipit.*

III.

Numen edule tibi ſuperis dat Ephebus ab aſtris,
Stringendum amplexu dat quoque Virgo tuo.
Tradere nil Genitrix majus, nil poſſit Ephebus,
Nam Genitrix Natum tradit, Ephebus Herum.

B. STANISLAUS *duos inter Angelos depictus.*

IV.

Si tibi quis geminas humeris accommodet alas,
Aut habitus Superis donet habere pares;

Aligeróſque inter medius ſtatuaris Ephebos,
Te ſocium meritò juret utérque ſuum.

*Ad Pictorem.*

V.

Cernis ut æthereos ſtet candidus inter olores,
Par habitu, formâ, moribus, ore Puer.
Tu ſimul ac geminas humeris implumibus alas
Addideris, Pictor, tertius Ales erit.

---

XV. AVGVSTI.

*Aſſumptio Beatæ* MARIÆ *Virginis.*

I.

Iàm meritos Regina potens conſcenderat axes,
Iámque ſui nullâ parte ſuperſtes erat.
Nobilis inter humum lis ſurgit, & inter olympum,
Illa ſibi corpus vendicat, iſte ſibi.
Terra ſacras petit exuvias, & inania pandit
Mauſolea, quibus Virginis oſſa legat.
Ætherei renuêre Chori, pompáque frequenti,
Quò mentem intulerant, corpus in aſtra ferunt.
Aſtra ſuper remane, remane ſuper æthera, Virgo,
Terra tibi tumulum non habet iſta parem.
Quàm tibi pollutas inhumandæ ponimus aras,
Tangere quæ cineres non meruêre tuos!
Debueras toto tumulari condita cœlo,
Vrna, niſi cœlum, par tibi nulla fuit.

*Ad Apoſtolos.*

II.

Biſſeni Proceres ſacri gens lecta Senatûs,
Quos gravis ereptâ Virgine mœror habet;

Mittite funereos tumuli Marialis honores,
Nam polus has partes officiosus aget.
Ex quo terra suo primum prodivit ab ortu,
Par nullum in terris vidimus esse decus.
Sunt Superi comites; Christus deductor ovantis;
Vrna polus; nubes currus, & astra faces.
Quæ tanto instruitur rerum diversa paratu,
Non erat hæc tumuli pompa, triumphus erat.

*De* VIRGINE *in cœlum assumptâ.*

III.

Virgo leves Zephiris invecta curulibus auras,
Quò suus antevolat Filius, astra petit.
Ergo dies sine sole, & erunt sine sydere noctes,
Si neque Sol terris, si neque Luna manet.
Nec Lunæ, nec Solis erat locus infima tellus,
Iure micant supero Lunaque Solque polo.

## XV. AVGVSTI.

S. ARNULPHUS *Episc. Augustodunensis dum solitudinem peteret, à lupo itineris duce, iterùm in urbem ductus est.*

I.

In nemus ingreditur, cæcúmq; Arnulphus in antrū,
Vt sibi, non gregibus viveret ille suis.
Se lupus adjunxit comitémque ducémque viarum,
Sylua truces inter quas alit illa feras.
Hoc duce desertam Præsul petit inscius urbem,
Séque illic subitò, venerat undè, videt.
Quàm gregis illius felix, quàm prospera sors est!
Pastorem amissum reddidit ecce lupus.

## XVI. AVGVSTI.

D. ROCHVS *Alexicacus & pestilentiæ domitor, Hæreseos luem peius peste virus, Monspelio Patriâ suâ exturbat.*

I.

Dive, salutari tellus quem sospite dextrâ,
  Pestiferam sensit sæpe fugare luem;
Monspelio si longa salus, si purior aër,
  Pustula si nullo tabida pure fluit:
Vivida si nitidis dudùm stat gratia membris,
  Hæc patriò præstas commoda, Roche, solo.
Altera pugna tibi, tibi restat & altera laurus;
  Deterior multò est exsuperanda lues.
Hæresis hanc fœto furialiter evocat antro,
  Hâc procul è templis cessit avita Fides.
Exige de patriis monstrum illætabile terris
  Diraque victrici concidat Hydra manu.
Sic tibi, Roche, piós divorum instauret honores,
  Terra ortu multùm facta beata tuo.
Sic tua Mygdonia radiantia marmore templa,
  Creber adorator thuris honore colat:
Et titulos addat plaudens tibi fama perennes,
  Pellere queis geminam te probet urbe luem.
Maximus & pestis, noscaris & Hæresis ultor,
  Et statuas forti bina tropæa manu.

D. ROCHO *peste & fame laboranti Angelus & Canis Appinguntur.*

II.

Roche tuos grassata lues depascitur artûs,
  Et jeiuna vorax lancinat exta fames:
Ecce tibi rutilis Medicus volat Ales ab astris,
  Ecce, ferat Cereris qui tibi dona, canis.

Ille luem fugat, iste famem, cùm prosit utérque,
Dic mihi, dic cujus gratia major erat.

*Ad* D. ROCHO *vestem fugat Angelus, famem canis.*

III.

A patriâ profugus, dum peste faméque laboras,
Est cane pulsa fames, Cælite pulsa lues.
Quæ te cúmque premat mala sors, absiste moveri;
Invigilant vitæ terra, polúsque tuæ.

*Ad* DIVUM ROCHUM *Alexicacum.*

IV.

Iure trucem vexas, qui te vexaverat, hostem;
Dùm procul è nostro pellitur orbe lues.
Te semel afflarat nigro virosa veneno,
Sæpiùs hanc nostro tu tamen orbe fugas.

XVI. AVGVSTI

S. HYACINTHUS C. *Ordinis Prædicatorum fluvium Vandalum pedes traiicit.*

I.

Dive, tibi Arctoæ fluvius rapidissimus oræ,
Traiicitur famulis sub pede pressus aquis.
At quanquam sine nave celer, sine remige curras,
Gutta tuos tetigit non tamen ulla pedes:
Nè grato qui pulcher eras Hyacinthus odore,
Narcissus rapido mersus in amne fores.

*Ad* D. HYACINTHUM *corpus piè macerantem.*

I.

Fabula purpureum finxit de sanguine florem,
Qui querulas folio fert lacrymante notas.

Tu magis ipse tuo rubicundus sanguine flores,
Sarmaticæ columen grande, decusque plagæ,
In terris Hyacinthus eras, jam tempore nullo
Marcidus, in cœlis flos Amaranthus eris.

## XVII. AVGVSTI.

S. MAMMAS *parentibus pro Christo captivis natus, ipse post varia supplicia puer, Martyr occubuit.*

I.

IN lucem, aut tenebras potiùs, dùm prodiit infans,
Materno egressum carcere carcer habet:
Sortitúsque suas media inter vincula cunas,
Martyre lac Matris Martyris ore dibit.
Martyr erat moriens, oriens in carcere Martyr,
Et medio vitæ tempore Martyr erat.
Nam postquàm puer accrescens tria lustra peregit,
In puero fortem se probat esse virum.
Verbere Spartanus, Romanus & igne probatur,
Verberibus jussus, jussus & igne premi.
Dive, rudimentum ponis sub utróque parente,
Nè rudis ad Fidei prælia Tyro fores.
Pro Christo sobolem reliqui docuere parentes
Vivere, pro Christo té docuere mori.

S. MAMAS *variis suppliciis impunè obiectus demum tridente confoditur.*

II.

Quem neque Vulcanus læsit, neque Nereus hausit,
Quem neque terribiles impetiêre feræ;
Mammantis trifido ter confodis ilia ferro,
Mille feris dignus, mille, Tyranne, rogis.

Vt positâ feritate feræ mitescere discunt,
Sic pietate homines deficiente furunt.
O furor! ô pietas priscis incognita sæclis!
Ipsa humana fera est, ipse ferinus homo.

## XVIII. AVGVSTI.

S. AGAPITVS *M. cui suffocando ignis subiicitur.*

I.

ET flammas jam Martyr erat perpessus, & undas,
Et quicquid gravido parturit ira sinu.
Pendenti extremos subdis, gens effera, fumos,
Sic tuus in fumos impetus omnis abit.

S. AGAPITVS *ignitas supra caput prunas pro Religione pertulit.*

II.

Quos sua jam meritò virtus transcripsit olympo,
Iingitur his circum tempora bina jubar.
Indigetes inter nondùm numeratus haberis,
Clara tibi rutilo frons tamen igne micat.

## XIX. AVGVSTI.

S. LVDOVICVS *Caroli Regis Siciliæ filius, primùm* D. FRANCISCI *discipulus, mox Episcopus Tolosanus.*

I.

PErtæsus Lodoicus opes, pertæsus honores,
Et blando illecebras quas parit Aula sinu:
Ite procul Trabeæ, dixit, procul ite, Coronæ,
I procul ex oculis, regia pompa, meis.
Purpura sola placet nostro rubefacta cruore,
Sola placet rigidis texta corona rubis.

S. Ludovicus, *sui magis quàm suorum dominus.*

II.

Natus ad imperium Lodoix, tamen usque putavit
Regna sui regnis nobiliora suis.

---

## XX. AVGVSTI.

S. Bernardus C. *adhuc adolescens ex impuræ mulierculæ manibus aufugit.*

I.

Isacides prensantis heræ spem Verna fefellit,
Bernardus cupidæ spem quoque fallit heræ.
Non dubitata fugæ monimenta reliquit uterque,
Dum turpem excuterent pellicis ambo manum.
At minus est quod Verna fugit: tu, Dive, relinquis
Omnia cum solam deserat ille togam.

D. Bernardus *ad religiosæ vitæ septa multos adducit.*

II.

Et Patrem, & Patruum suades, Bernarde, tuæque
Germanos comites quatuor esse viæ:
Téque Sodalitij pubes numerosa coronat,
Dum sequeris quò te Numinis aura vocat.
Exoras quodcúnque piis sermonibus oras,
Quique aures dederat, dat tibi, Dive, manûs.

D. Bernardus *Claramvallem incolit, cui Abbas præficitur.*

III.

Plurima quàm Fagus, quam plurima Quercus inumbrat,
Te tamen in Clarâ degere Valle ferunt.

## VII. AVGVSTI.

S. ALBERTUS *C. Carmelita suavissimum odorem è tumulo afflat.*

I.

Ambrosios spiras, Alberte, sepultus odores,
Vt flos ex ipso caudice raptus olet.
Scilicet halantem rapuit mors invida florem,
At manet erepto flore superstes odor.

*In obitu* D. ALBERTI *as campanum spontaneum sonitum edidit.*

II.

De te homines quamvis sileant, nec fama loquatur,
Sponte tuas laudes tinnula nola sonat.

---

## VIII. AVGVSTI.

SS. CYRIACUS, LARGUS & SMARAGDUS *MM. post praclaram necem à Lucinâ Matronâ honorificè sepeliuntur.*

I.

CVm vos intulerit Pario Lucina sepulchro,
Mors vobis obitus non erit, ortus erit.

*Aliud de eâdem Lucinâ.*

I.

Quæ pueris Lucina aderat nascentibus olim,
An peragit partes jam, Libitina, tuas?

## VIII. AVGVSTI.

S. Myro *Episc. mirè in pauperes liberalis.*

I.

Non tibi, sed miseris tua rura coluntur egenis,
His etenim locuples, sed tibi pauper eras.
Perge, Myro, totámque exhauri funditùs arcam;
Inque inopum fidas munera sparge manus.
Extra fortunam est, quidquid donatur egenis:
Has neque flamma rapit, nec latro tollit opes.
Debitor usuram mendax tibi sæpè negabit,
Sæpe recusabit reddere semen ager.
Servet inoffensas inopum tibi dextera gazas,
Fallere depositum non solet illa manus.

## IX. AVGVSTI.

SS. Firmus & Rusticus *MM. negatum à Tyranno victum à Superis accipiunt.*

I.

Clauserat Athletas geminos grave carceris an-(trum,
Quos premit & longus pædor,& arcta fames.
Qui ferat è superis analecta cibaria mensis,
Missus ab ætherea sede Minister adest:
Cœlestésque epulas, nostróque ignota palato,
Attulit Angelicâ liba parata manu.
I nunc, claude fores, & inania claustra, Satelles,
Dum pluat è patulo dapsilis esca polo.

DD. Firmo & Rustico *Superi victum provident.*

II.

Quas negat Athletis feritas humana duobus,
Prompta recusatas providet æthra dapes.

Sæpè juvando nocet tellus, prodeſtque nocendo;
Plus modò, quàm victum ſi daret illa dedit.
Ergo, nè noceas, geminis Heroibus eſcam
Sæpè nega, tellus, ſydera ſæpe dabunt.

## X. AVGVSTI.

S. Lavrentius *M. matrem habuit nomine Patientiam.*

I.

DIve, tibi vitam dederat Patientia mater,
Dum tener in noſtro naſceris orbe puer.
At cùm ſuppoſitos pateris jàm fortiter ignes,
Illâ te genitum matre fuiſſe probas.

D. Lavrentius *craticula ferrea impoſitus lento igne torretur.*

II.

Quis domitas durat redivivus Scævola flammas?
Quis novus attonito regnat in igne Pugil?
Laurenti, laus illa tua eſt, quem ferrea crates
Suſtinet, & lento torret aduſta foco.
Sed tamen egregiam cedit tibi Scævola palmam,
Tu totum exuris corpus, at ille manum.
Quoque minor ſola eſt, quàm totum dextera corpus,
Hoc tua, Laurenti, gloria major erit.

## XI. AVGVSTI.

S. Susanna *M. cujus ſanguinem velo capitis excepit Serena Imperatrix.*

I.

CVm gladio truncata caput Suſanna, cruorem
Funderet, arcano plena Virago Deo:

Currit, & irriguæ liquefacta corallia plagæ,
Flammeolo excepit prompta Serena suo:
Tùm roseo regale caput velavit amictu,
Murice non poterat nobiliore tegi.

---

## XII. AVGVSTI.

S. SYMPHORIANUS M. *Jussus est hic adolescens Berecynthiam, magnam deorum matrem colere, sed eam constanter irrisit.*

### I.

Divino Cybelen venerari jussus honore,
Hanc minimi, quamvis magna feratur, habes:
Erectas capitis tot in uno vertice cristas
Dum rudis oppugnas, Symphoriane, puer.
Impia degenerum properanter turba deorum
Auxilio matri debuit esse suæ.

## XII. AVGVSTI.

S. CLARA V. *opposito sacræ Eucharistiæ ferculo, hostes Assisium obsidentes in fugam vertit.*

### I.

Velatum objiciens Cereris sub fragmine Numen
Territat hostiles Clara, fugatque globos.
Terrificæ nemo mihi Palladis ægida jactet,
Armisonæ nemo bellica facta Deæ.
Clarior hâc posthàc mihi nulla Viragine Pallas,
Nulla mihi hoc clypeo fortior ægis erit.

S. CLARA *ferculum Eucharisticum radiis cinctum præ se fert.*

II.

Civibus à patriis cognomine Clara, vocaris,
Nominis id genitrix, id dedit esse pater.
Cùm rutilum gestas ipso pro pectore Numen,
Clara, tibi nomen convenienter habes.

---

## XIII. AVGVSTI.

S. CASSIANUS *apud Brixienses Episc. & M. in exilium ejectus pueros erudit.*

I.

EDucat externos teneris in ovilibus agnos,
Cùm nequeat proprias pascere Pastor oves.

S. CASSIANUS *suis discipulis traditur enecandus.*

II.

Formabat teneros studiis puerilibus annos,
Cassia cui clarum nomen origo dedit.
Ad mortem rapitur trucibus permissus Ephebis:
Nempe Magisterij triste minerval habet:
Frivola quòd nollet venerari numina, nollet
Perfida sacrilegis quòd dare thura focis.
Qui sonus intentas ut Iudicis impulit aures,
Extemplò in rabiem versus & arma, furit.
Tradite, ait rudibus cruciandum, tradite turbis;
Vt repetat pœnas, quas dedit ante, puer.
Accelerat Pygmæa cohors, graphiúmque stylúmq;
Aptaque figendis exerit arma notis.

Pars capiti illidunt tabulas, pars vulnera punctim,
Pars cæsim verso crebra dedêre stylo.
Non aliter furit agmen apum, dùm cominùs hostē
Impetit, & tenui vulnera figit acu.
Heu! Senior fert mille neces, fert vulnera mille,
Mille per imbelles mors venit una manûs.
Nàmque trucidando Pumilorum turba Magistro,
Hoc nocet illa magis, quo minus illa nocet.
Crudelis Pietas! Tandem miserefce necando,
Nec longâ, si vis parcere, parce morâ.

## XIII. AVGVSTI.

S. Hyppolitus *M. à quatuor equis membratim discerpitur.*

I.

Hyppolite, admissis lacer in diversa quadrigis,
Supplicio debes nomina rite tuo:
Næ mentis solertis eras, qui celsa, quaternis,
Vt citiùs peteres sydera, curris equis.

---

## XIV. AVGVSTI.

Beatus Stanislaus Koska *Societatis* Iesu, *dùm morbo laboraret, à Christo, Christique Matre visitur, & sanatur.*

I.

Dvm dubius teneræ jacet æger Sarmata vitæ,
Ferre requisitam terra recusat opem:
Advenêre suis, tellus ubi desit, ab astris,
Cum Puero Genitrix, cum Genitrice Puer.
Illa utero Genitrix peperit quæ virgine Prolem,
Et Proles uteri virginis ille puer.
Nec mora; nescio quò procul ægro corpore morbus,
Et Matre, & visâ Prole fugatus abit.

Rursùs ut hi Medici redeant, puto, Koſka, precatis
Sæpiùs ut redeat corporis ille dolor.

HELIAS *à corvo in ſolitudine paſcitur.* STANISLAUS *ab Angelis ſacro epulo reficitur.*

II.

Per nemorum deſerta fugit, per inhoſpita Vates
Iſacnis pavido curſitat erro gradu.
Nimirùm timet ille necem, quam fœmina Princeps
Inſtruit armatis inſidioſa dolis.
Vix tandem effugiis ſeclusus ab omnibus, exul
Antra cavernoſæ rupis adeſa ſubit.
Hîc Superum monitu, Senioris coruus alumno
Triticeam gerulo detulit ore penum.
At modò ſydereî pennæ candentis olores,
Appoſuere ſacras, Staneſilae, dapes;
Divinúmque tibi paterâ gemmante cruorem,
Porrigit aligerâ cándida turba manu.
Tu tantò meliora refers, quò vilior ales,
Qui ſua Thesbitæ fercula fertet, erát.

B. STANISLAUS *æger ab Angelis ſacrum Epulum, à Deiparâ Chriſtum Puerum accipit.*

III.

Numen edule tibi ſuperis dat Ephebus ab aſtris,
Srringendum amplexu dat quoque Virgo tuo.
Tradere nîl Genitrix majus, nîl poſſit Ephebus,
Nam Genitrix Natum tradit, Ephebus Herum.

B. STANISLAUS *duos inter Angelos depictus.*

IV.

Si tibi quis geminas humeris accommodet alas,
Aut habitus Superis donet habere pares;

Aligeróſque inter medius ſtatuaris Ephebos,
Te ſocium meritò iuret utérque ſuum.

*Ad Pictorem.*

V.

Cernis ut æthereos ſtet candidus inter olores,
Par habitu, formâ, moribus, ore Puer.
Tu ſimul ac geminas humeris implumibus alas
Addideris, Pictor, tertius Ales erit.

---

XV. AVGVSTI.

*Aſſumptio Beatæ* MARIÆ *Virginis.*

I.

Iam meritos Regina potens conſcenderat axes,
Iámque ſui nullâ parte ſuperſtes erat.
Nobilis inter humum lis ſurgit, & inter olympum,
Illa ſibi corpus vendicat, iſte ſibi.
Terra ſacras petit exuvias, & inania pandit
Mauſolea, quibus Virginis oſſa legat.
Ætherei renuêre Chori, pompáque frequenti,
Quò mentem intulerant, corpus in aſtra ferunt.
Aſtra ſuper remane, remane ſuper æthera, Virgo,
Terra tibi tumulum non habet iſta parem.
Quàm tibi pollutas inhumandæ ponimus aras,
Tangere quæ cineres non meruêre tuos!
Debueras toto tumulari condita cœlo,
Vrna, niſi cœlum, par tibi nulla fuit.

*Ad Apoſtolos.*

II.

Biſſeni Proceres ſacri gens lecta Senatûs,
Quos gravis ereptâ Virgine mœror habet;

Mittite funereos tumuli Marialis honores,
Nam polus has partes officiosus aget.
Ex quo terra suo primum prodivit ab ortu,
Par nullum in terris vidimus esse decus.
Sunt Superi comites; Christus deductor ovantis;
Vrna polus; nubes currus, & astra faces.
Quæ tanto instruitur rerum diversa paratu,
Non erat hæc tumuli pompa, triumphus erat.

*De* VIRGINE *in cœlum assumptâ.*

III.

Virgo leves Zephiris invecta curulibus auras,
Quò suus antevolat Filius, astra petit.
Ergo dies sine sole, & erunt sine sydere noctes,
Si neque Sol terris, si neque Luna manet.
Nec Lunæ, nec Solis erat locus infima tellus,
Iure micant supero Lunaque Solque polo.

## XV. AVGVSTI.

S. ARNULPHUS *Episc. Augustodunensis dum solitudinem peteret, à lupo itineris duce, iterùm in urbem ductus est.*

I.

In nemus ingreditur, cæcúmq; Arnulphus in antrũ,
Vt sibi, non gregibus viveret ille suis.
Se lupus adjunxit comitémque ducémque viarum,
Sylua truces inter quas alit illa feras.
Hoc duce desertam Præsul petit inscius urbem,
Séque illic subitò, venerat undè, videt.
Quàm gregis illius felix, quàm prospera sors est!
Pastorem amissum reddidit ecce lupus.

## XVI. AVGVSTI.

D. Rochus *Alexicacus & pestilentiæ domitor, Hæreseos luem peius peste virus, Monspelio Patriâ suâ exturbat.*

I.

Dive, salutari tellus quem sospite dextrâ,
  Pestiferam sensit sæpe fugare luem;
Monspelio si longa salus, si purior aër,
  Pustula si nullo tabida pure fluit:
Vivida si nitidis dudùm stat gratia membris,
  Hæc patriò præstas commoda, Roche, solo.
Altera pugna tibi, tibi restat & altera laurus;
  Deterior multò est exsuperanda lues.
Hæresis hanc fœto furialiter evocat antro,
  Hâc procul è templis cessit avita Fides.
Exige de patriis monstrum illætabile terris
  Diraque victrici concidat Hydra manu.
Sic tibi, Roche, pios divorum instauret honores,
  Terra ortu multùm facta beata tuo.
Sic tua Mygdonia radiantia marmore templa,
  Creber adorator thuris honore colat:
Et titulos addat plaudens tibi fama perennes,
  Pellere queis geminam te probet urbe luem.
Maximus & pestis, noscaris & Hæresis ultor,
  Et statuas forti bina tropæa manu.

D. Rocho *peste & fame laboranti Angelus & Canis Appinguntur.*

II.

Roche tuos grassata lues depascitur artûs,
  Et jeiuna vorax lancinat exta fames:
Ecce tibi rutilis Medicus volat Ales ab astris,
  Ecce, ferat Cereris qui tibi dona, canis.

Ille luem fugat, iste famem, cùm prosit utérque,
Dic mihi, dic cujus gratia major erat.

*Ad* D. ROCHO *pestem fugat Angelus, famem canis.*

III.

A patriâ profugus, dum peste faméque laboras,
Est cane pulsa fames, Cælite pulsa lues.
Quæ te cúmque premat mala sors, absiste moveri;
Invigilant vitæ terra, polúsque tuæ.

*Ad* Divum Rochum *Alexicacum.*

IV.

Iure trucem vexas, qui te vexaverat, hostem;
Dùm procul è nostro pellitur orbe lues.
Te semel afflarat nigro virosa veneno,
Sæpiùs hanc nostro tu tamen orbe fugas.

## XVI. AVGVSTI

S. HYACINTHUS C. *Ordinis Prædicatorum fluvium Vandalum pedes traiicit.*

I.

Dive, tibi Arctoæ fluvius rapidissimus oræ,
Traiicitur famulis sub pede pressus aquis.
At quanquàm sine nave celer, sine remige curras,
Gutta tuos tetigit non tamen ulla pedes:
Nè grato qui pulcher eras Hyacinthus odore,
Narcissus rapido mersus in amne fores.

*Ad* D. HYACINTHUM *corpus piè macerantem.*

I.

Fabula purpureum finxit de sanguine florem,
Qui querulas folio fert lacrymante notas.

Tu magis ipſe tuo rubicundus ſanguine flores,
Sarmaticæ columen grande, decuſque plagæ,
In terris Hyacinthus eras, jam tempore nullo
Marcidus, in cœlis flos Amaranthus eris.

## XVII. AVGVSTI.

*S.* MAMMAS *parentibus pro Christo captivis natus, ipſe poſt varia ſupplicia puer, Martyr occubuit.*

### I.

IN lucem, aut tenebras potiùs, dùm prodiit infans,
Materno egreſſum carcere carcer habet:
Sortitúſque ſuas media inter vincula cunas,
Martyre lac Matris Martyris ore dibit.
Martyr erat moriens, oriens in carcere Martyr,
Et medio vitæ tempore Martyr erat.
Nam poſtquàm puer accreſcens tria luſtra peregit,
In puero fortem ſe probat eſſe virum.
Verbere Spartanus, Romanus & igne probatur,
Verberibus juſſus, juſſus & igne premi.
Dive, rudimentum ponis ſub utróque parente,
Nè rudis ad Fidei prælia Tyro fores.
Pro Christo ſobolem reliqui docuere parentes
Vivere, pro Christo te docuere mori.

*S.* MAMAS *variis ſuppliciis impunè obiectus demum tridente confoditur.*

### II.

Quem neque Vulcanus læſit, neque Nereus hauſit,
Quem neque terribiles impetiêre feræ;
Mammantis trifido ter confodis ilia ferro,
Mille feris dignus, mille, Tyranne, rogis.

Vt positâ feritate feræ mitefcere difcunt,
Sic pietate homines deficiente furunt.
O furor ! ô pietas prifcis incognita fæclis !
Ipfa humana fera eft, ipfe ferinus homo.

## XVIII. AVGVSTI.

S. Agapitus *M. cui fuffocando ignis fubiicitur.*

I.

ET flammas jam Martyr erat perpeffus,& undas,
Et quicquid gravido parturit ira finu.
Pendenti extremos fubdis, gens effera, fumos,
Sic tuus in fumos impetus omnis abit.

S. Agapitus *ignitas fupra caput prunas pro Religione pertulit.*

II.

Quos fua jam meritò virtus tranfcripfit olympo,
Lingitur his circum tempora bina jubar.
Indigetes inter nondùm numeratus haberis,
Clara tibi rutilo frons tamen igne micat.

## XIX. AVGVSTI.

S. Ludovicus *Caroli Regis Siciliæ filius, primùm* D. Francisci *difcipulus, mox Epifcopus Tolofanus.*

I.

PErtæfus Lodoicus opes, pertæfus honores,
Et blando illecebras quas parit Aula finu:
Ite procul Trabeæ, dixit, procul ite, Coronæ,
I procul ex oculis, regia pompa, meis.
Purpura fola placet noftro rubefacta cruore,
Sola placet rigidis texta corona rubis.

S. Ludovicus, *sui magis quàm suorum dominus.*

II.

Natus ad imperium Lodoix, tamen usque putavit
Regna sui regnis nobiliora suis.

---

## XX. AVGVSTI.

S. Bernardus C. *adhuc adolescens ex impuræ mulierculæ manibus aufugit.*

I.

ISacides prensantis heræ spem Verna fefellit,
Bernardus cupidæ spem quoque fallit heræ.
Non dubitata fugæ monimenta reliquit uterque,
Dum turpem excuterent pellicis ambo manum.
At minus est quod Verna fugit: tu, Dive, relinquis
Omnia cum solam deserat ille togam.

D. Bernardus *ad religiosæ vitæ septa multos adducit.*

II.

Et Patrem, & Patruum suades, Bernarde, tuæque
Germanos comites quatuor esse viæ:
Téque Sodalitij pubes numerosa coronat,
Dum sequeris quò te Numinis aura vocat.
Exoras quodcúnque piis sermonibus oras,
Quique aures dederat, dat tibi, Dive, manûs.

D. Bernardus *Claramvallem incolit, cui Abbas præficitur.*

III.

Plurima qùam Fagus, quam plurima Quercus inum-
Te tamen in Clarâ degere Valle ferunt. (brat,

Quam luce ingenij, scriptis, virtutibus ornas,
Insigniri illo nomine digna fuit.

D. BERNARDUS *Querceta inter divinis Commentationibus vacat.*

IV.

Glandiferas inter, fondosa cacumina, Quercus,
Hîc ubi mellitæ sæpè vagantur apes;
Divinis, Bernarde, vacas intentus, & hauris
Ambrosias cœli mille fluentis opes.
Hinc liquidi favus alloquii tibi gutture manat,
Hinc tua nectareo pagina melle madet.

D. BERNARDUS *lac à Deipara Virgine impetrat.*

V.

Virgineas supplex, Bernarde, precaris ad aras,
Vt Matrem exhibeat se tibi Virgo tuam:
Lac dedit ut sugas, nullum, mihi crede, parentis
Certius indicium quod dare possit, habet.

D. BERNARDUS *Christi gemellus.*

VI.

Sydereæ Bernardus erat genitricis amores,
Cuius ab uberibus dulce pependit onus:
Quis fratrē hunc Christi non dixerit esse gemellū,
Cùm simùl unum ambos Virginis uber alat?

D. BERNARDUS *Christi collactaneus.*

VII.

E geminis quæ lacte tument candente papillis,
Dat Nato alterutrâ nonnisi Virgo frui.
Debetur, Bernarde, tuis mamma altera labris,
Debetur labris altera, Christe, tuis.

D. BERNARDUS à *Virgine Deiparâ lactatus.*

VIII.

Æthercam, Bernarde, rogas prece supplice Matrem
Cernuus, ut matrem se probet esse tuam.
Audiit, & facilis sua promens ubera Mater,
Hæc, ait, oratæ signa Parentis habe.
Dixit,& altricem manus exprimit alma mamillam,
Ambrosiámque vibrat pressa mamilla nivem:
Et liquido pluvium currente per aëra gyro,
Obvia deliciis irrigat ora suis.
Ille dari pretiosa timens dispendia roris,
Perbibit, & toto nectare potus, ait:
In primis vagire iterùm puer ambio cunis,
Est ea si cunis mamma futura meis.

*De mellita* D. BERNARDI *eloquentia.*

IX.

Dulcia cùm fluido tibi melle volumina manent,
E que tuis stillent mellea sensa labris:
Non lac, ut pueri, quibus est lactare voluptas;
Sed, reor, è mammâ virgine mella trahis.

D. BERNARDUS *auribus mel propinat.*

X.

Ore prius, non aure bibi, Bernarde, solebat.
At mel non bibitur ore, sed aure tuum.

*De tabella in qua* VIRGO MATER *ac*
D. BERNADUS *erant depicti.*

IX.

Et Virgo, & tabulâ Christi collacteus unà,
Spirat Appelleâ pictus utérque manu.

Natus in ore favum, lac mater in ubere geſtat ;
Melleus eſt natus, lactea tota parens.
Ambroſio quæ lacte fluit, quæ melle madeſcit,
Dulcior in terris eſſe tabella nequit.

## XXI. AVGVSTI.

S. BASSA *impiiſſimi Mariti piiſſima Coniux.*

I.

NVubit inhumano mitiſſima Baſſa Marito,
Et patitur tantum pronuba Iuno nefas !
Accipitri timidæ jungi potuêre Columbæ,
Cùm facilis ſocio juncta ſit agna lupo.

## XXI. AVGVSTI.

S. AGAPIUS *M.* S. BASSÆ *filius virgis cæditur.*

I.

Cur flagris puerum lacerat , nudiſque cruentam
Cur trahit ex humeris carnificina cutem ?
Comprobat eſſe imanos puerilis pœna viriles,
Nec puerum monſtrat virga, ſed eſſe virum.

## XXII. AVGVSTI.

S. SYMPHORIANUS *M. ad Martyrium à matre incenditur.*

I.

AD loca ſupplicii poſtquàm te vidit euntem
Intrepido mater , Symphoriane,gradu :
Clamat, Io, rutili capitolia ſuſpice cœli,
Quò tua te virtus, Nâte, Fidéſque vocant.
Non prior eripitur quam ducis ab aëre vitam,
Altera ſed melior vita priore datur.
Iam meritos tibi clara jugat victoria currûs,
Iámque trophæa tuo victor ab hoſte feres.

En tibi laurigeras præferri cerne secures,
Móxque aderit justo missa corona polo.
Nobilis ad tantos ne purpura desit honores,
Purpura erit fusus, quem dabis ipse, cruor.

---

XXIII. AVGVSTI.

S. Sidonius Apollinaris *Arvernorum Episc. & Vates eximius, Parnassum expiat.*

I.

Quæ prius incestæ fuerant, te Vate, Sorores
Castaliæ Paphios dedidicere modos:
Inque locum Veneris, cessit pulcherrima virtus;
Quíque profanus erat, castus Apollo fuit

S. Sidonius Apollinaris *per litteras S. Lupo Episcopo Trecensi suum ovile commendat.*

II.

Arverni Antistes populi, cui sacra verendum
Texit honorifico tegmine, Mitra caput:
Tutaturus oves, ( vix postera sæcula credent )
Custodem teneri vult gregis esse Lupum.

*De illius Nomine.*

III.

Nomen Apollineum tibi contulit augur Apollo,
Cum dare Apollineum vellet Apollo decus:
Namque ut verticibus Pindus petit astra gemellis,
Iam gemino præerit binus Apollo jugo.
Castalidum tu Præses eris rectórque sororum.
Dum remanet veterum Præses Apollo vetus.

*Mira in Egenos liberalitatis.*

IV.

Fœtus egens te poſcit opem ; tu, Præſul, egenti
Munificas dextrà divite ſpargis opes.
Poſcit opem, tu ſpargis opes: nam tradis & auri,
Quicquid & argenti, quicquid & æris habes.
Ceſſit in hos usûs etiam diſtracta ſupellex;
Teque velis ipſum vendere, ſi quis emat,
Qui dederit gabatos, cyathos, chryſendeta, lances;
Quis putet impoſitos hunc dare nolle cibos ?

---

## XXIV. AVGVSTI.

S. BARTHOLOMÆUS *Apoſtolus pelle exuitur. Ad Tyrannum.*

I.

MAtyris exuviis circumdate, crude Lycaon,
Iura volunt ſpoliis ut potiare tuis :
Sic olim Alcides clavâ victrice ferarum
Edomiti tectus pelle leonis ovat.
Hoc ſpolium ſi fortè tuos ſuper addis amictûs,
Veſtiat horrendum pellis ovina lupum.

*De* DD. BARTHOLOMÆO & MARTINO; *Ad Chriſtum.*

II.

Martino tibi plura tuus longè Aſſecla tradit;
Ille ſibi veſtem detrahit, iſte cutem.
Non deerit, qui, Chriſte, ſuam tibi ponat abollam :
Qui velit & pellem ponere, rarus erit.

## XXIV. AVGVSTI.

S. AUDOENUS *Rothomagensis Episcopus à ranis divino Officio obstrepentibus silentium impetrat.*

Solemnes Hierarcha preces & Cantica fundit.
  Alternísque sonant concava Templa Choris;
Seu Matutinas persoluant carmina laudes,
  Seu cantata pium Vespera claudat opus.
Intereà sacris raucùm resonabilis Hymnis
  Obstrepit, & querulâ rana còaxat aquâ,
Non tulit Antistes streperæ convicia linguæ,
  Et tacitas jussit stare paludis aquas.
Continuò dociles tenuere silentia ranæ,
  Inque paludoso delituêre lacu.
Plura nequit de te gens garrula dicere, Præsul,
  Dúmque silet, laudes concinit illa tuas.

## XXV. AVGVSTI.

S. LUDOVICUS *Galliarum Rex ab Aula ilecebris purus perstitit.*

I.

INtactus mediâ vixit Lodoicus in aulâ;
  Vixit ut in medio lucida concha mari.
Arcano sua dona sinu possedit utèrque;
  Pocula syderei roris utérque bibit.
Spurca sit Aula licèt, salsæ licèt æquoris undæ;
  Nîl trahit hic labis, nîl trahit illa salis.

*Singulis diebus Veneris flagello se cadit.*

II.

Sævit in innocuos Lodoix vibicibus artûs,
Illâ quæ Veneris nomine dicta dies:
Quà licet, his Venerem longè fugat ille flagellis,
Proſcriptámque locis omnibus acer agit.
Sæpè ſibi ſolidos quæ turpiter arrogat annos,
O utinam Veneris non foret ulla dies!

*Blaſphemis frontem candenti ferro aduri iubet.*

III.

Blaſphemo ſuperos ſi quis violaverit ore,
Sacraque ſacrilegâ Numina voce vocet:
Indecori frontem effrontem Rex ſtigmate ſignat,
Oraque probroſâ ſculpit inuſta notâ.
Criminibus genus id pœnæ conforme repertum:
Nimirùm hâc aliis redditus arte pudor.
Nam poſt inſignem candenti grammâte frontem,
Qui queat effrontes dicere, nullus erit.

*Blaſphemi ſtigmata.*

IV.

Quæ nova ſcribendi ratio? liber area frontis.
Carbo ſtylus, voces ſtigmata, charta cutis.

*Diebus Sabbati mendicabulorum pedes abluit.*

V.

Inclyta liligeri Lodoicus gloria ſceptri,
Mendicos tepido proluit amne pedes.
Stratus humi, lino accinctus ſola putria tergit,
Illâ, quâ tenuit Regia ſceptra, manu.
Sordibus, & multo quanquàm foret oblita cœno,
Viſa fuit nunquàm clarior ulla manus.

*In sacra expeditione peste moritur.*

VI.

O Regum, Lodoice, decus, qui cuncta recentum,
Et veterum exuperas fortia facta Ducum:
Eois dum sæva lues grassatur in oris,
Occidis externâ nobilis exul humo.
At decora ingentis longè majora triumphi,
Quàm sibi vitâ alij, tu tibi morte paris.

XXV. AVGVSTI.

S. GENESIUS *Scriba ad cujus ædem dùm tendit turba, in flumen cecidit incolumisque enavit.*

I.

Dive, tuam numerosa cohors quæ tendit ad ædem,
In rapidas Rhodani fertur neutis aquas:
Iamque ruinosi pontis dùm machina cœtum
Sustinet, illa cadit pondere victa suo.
At Genesî auxilio non cassa in vota vocati,
Enavit domitis sospita turba vadis.
Tu quoque supplicibus Divi pete Numina votis,
Qui fuerat quondàm Scriba, Patronus erit.

XXV. AVGVSTI.

S. GENESIUS *Mimus per iocum baptizatus ex Ethnico fit Christianus, è Christiano Martyr.*

I.

Dum sacra ridiculis simulo mysteria sannis,
Lux animo fulsit desuper orta meo:
Ergo ego deposito sumptæ simulamine larvæ,
Mando procul fictos serius ire jocos.
Aspersæ capiti lymphæ (quis crederet unquam?)
Pectoribus flammas ingenuere meis.

Sat ludo scænæque datum, modò crimina vitæ
Dextra salutiferis ritè piavit aquis.
Si quid adhùc maculæ superest, quod lustrica nondū
Ex animo penitùs terserit unda meo;
Cæsus adoratas dùm concido Martyr ad aras,
Expiat id fusus, me moriente, cruor.

## XXVI. AVGVSTI.

SS. Irenæus & Abundantius MM.
*in cloacam immersi moriuntur.*

I.

Sordibus immersus spurcis sortitur utérque
Martyr in immundo funera pulchra fimo.
Tortores gravis error habet, nam lipsana Divûm,
Quocúnque occultes, sunt pretiosa, loco.
Sic nihil amittit pretii, nil gemma valoris,
Hanc licèt induceris sordidiore manu.
Nec minùs est luteâ Titan formosus in ulvâ,
Quàm cum cæruleis aureus exit aquis.
Corporis illuvies te non excludit olympo,
Sit facies animi dummodò pura tui.

## XXVII. AVGVSTI.

SS. Irenæus & Natalia *Coniuges,*
M M. *susceptâ geminâ sobole, mutuo consensu*
*Castitati, non liberis vacant.*

I.

SVstulerat geminam Conjux è Conjuge prolem,
Vtraque fœcundo quæ fuit orta sinu;
Iam satis indultum soboli; nec tertia nostros
Progenies oneret, dixit utérque, toros.

Assensere sibi faciles, fratérque maritus
Protinùs efficitur, fitque marita soror.
Sed castum ad thalamum cœli accurrere Quirites,
Cùm Prole accurrit Virgine Virgo Parens.
Qui cupis hanc sobolē, thalamū tibi sterne pudicū,
Nimirùm in casto nascitur illa toro.

## XXVII. AVGVSTI.

S. CÆSARIUS *Arelatensis Episcopus. Quem allocuturus Rex Theodosius, deponebat diadema.*

I.

Cæsarium alloquitur posito diademate Princeps,
Regalémque jubet frontis abesse notam:
Cur tamen hunc tanto Theodosius auget honore?
Cæsarius magno Cæsare major erat.

---

## XXVIII. AVGVSTI.

S. AUGUSTINUS *Hipponensis Episcopus in Africa monstrorum feraci nascitur.*

I.

Augustine, tulit, dum te tulit, Africa monstrum;
Sæpiùs ô utinam talia monstra ferat!

*Suum ad meliorem frugem reditum procrastinat.*

II.

Cras te victurum meliùs promittis; at illud
Quando suis Titan Cras vehet actus equis?
Qui non est hodie, nec cras erit aptus agendo;
Vive hodie, cur te crastina vita juvat?
Cras tandem hoc oritur, corvóque abscedere jusso,
Et vocem & nivei pectus oloris habes.

Ecce biforme parit, varium parit Africa monſtrũ:
Fis ſubitò Cygnus, qui modo Coruus eras.

*Probitatem cum pari doctrinâ coniungit.*

III.

Auguſtine facis ſcribenda, legendaque ſcribis:
Nec liquet an doctus ſis magis, annè probus.
Et facit & ſcribit docta & proba dextera: doctum
Te ſcribendo probat; te faciendo probum.

---

## XXIX. AVGVSTI.

*Decollatio* S. IOANNIS BAPTISTÆ.

I.

INcrepat illicitos Baptiſta Herodis amores,
Audet & impauido fortiter ore loqui.
Multa tibi cùm, Rex, liceant, pro pellice, dixit,
Non licet uxorem fratris habere tui.
At ſæui monitis commota ſalubribus, ardet,
Fulmineáſque vomit Principis ira minas.
Nec ſatis eſt tonuiſſe minis, Caput, inquit, iniquum,
Carnifices, veſtro protinùs enſe cadat.
Audaces ſic lingua ſonos compeſcere diſcat,
Carpere delicias quæ fuit auſa meas.
Falleris, Herodes, plus muta hæc linguà loquetur,
Te ſimul inceſtum dicet, & eſſe ferum.

*Quidquid petieris dabo tibi, licèt dimidium Regni mei.* Marc. 6.

II.

Ergo-nè ſacrilego mactabitur hoſtia cultro,
Et cadet imperiis ſanguinolenta tuis?
Pollicitis maiora, Senex delire, dediſti;
Pars fuit Imperii non niſi pacta tui.

Quod tulit unius pretium Meretricula saltûs ;
Imperio maius quis neget esse caput ?

*Vel.*

Ergo-nè vesano cervix devota furori,
Concidit imperiis icta, Tyranne, tuis ;
Venturis occurre odiis, scelerísque nefando ;
Nam iurata fides integra semper erit.
Promissis maiora petit tibi munera Pellex,
Imperio maius nam caput illud erat.

*Aliud.*

III.

Lascivæ Imperii pars est promissa puellæ,
Si moveat doctâ vel semel arte pedes :
Crudelis Balatro, Solymique infamia sceptri,
Si Meretrix iterùm saltet, egenus eris.

*Da mihi protinùs in disco caput* IOANNIS BAPTISTÆ.

IV.

Tale caput saltu qui vendidit Institor uno,
Ah ? pretium mercis nesciit ille suæ.

*Aliud.*

V.

Tam charum Superísque caput, terrísque verendū,
Prostibuli merces gesticulantis erit !
Ah ! nescis pretium, nescis imponere rebus :
Nam caput Imperio grandius illud erat.

*Præcepit afferri caput eius in disco.* Marci 6.

VI.

Iam sacra messuerat violentus colla Satelles,
Rex ait, Hæc oculis ferte videnda meis.
Nec mora, defixos satiant spectacula visûs,
Inque cavâ prostat nobile lance caput.
Mensa dapes tulerit magno licèt illa paratu;
Fercula nunquàm aliàs tám pretiosa tulit.

*Contristatus est Rex propter Iusiurandum.* Marci 6.

VII.

Dum refluo varias Pellex agit orbe choreas,
Et quo debuerat displicuisse, placet;
Dat caput Herodes pretium, poscente puellâ;
Nimirùm ille suam strinxerat antè fidem.
O Regem fidum! sed tùm tantummodo fidum,
Maius perfidiâ est cùm scelus ipsa fides.

*Herodes Natalis sui cœnam fecit Principibus & Tribunis.* Marci 6.

VIII.

Quæ, Baptista, tibi pariunt lacrymabile lethum,
Quis natalitias has putet esse dapes?

*Ecce ego mitto Angelum meum.* Exodi 15.

IX.

Paule, tuo; Catharina, tuo de lacte madescit,
At Baptista, tuo sanguine terra rubet.
Fluxerit irrigui cùm discolor unda liquoris,
Hæc, nisi me fallunt omnia, causa subest.
Supra homines, Superísq; parem te facta loquuntur,
Te probat effusi sanguinis unda virum.

*Ille erat lucerna ardens & lucens.* Ioan. 5.

X.

Et flammis ardens & amœno lumine lucens,
Baptiſtes Chriſto teſte lucerna fuit.
Principis inceſtos nè lumine prodat amores,
Extincta æternâ nocte lucerna fuit.

*Herodias hiante glacie mergitur.*

XI.

Fallaci deluſa gelu perit obruta Pelſ.
Talibus extingui debuit igni-

*Ar*

XII.

Saltatrix periit ...acialibus obruta lymphis,
Digna r... flammas, nî pateretur aquas.

*Erit magnus coram Domino* Luc. 1.

XIII.

...icitur à ſuperis infans fore magnus Ephebis,
Qui nondùm attactâ repſerat ortus humo.
Magnus ut ille foret dùm corporis integer extat,
Depoſito capitis vertice major erat.

*Aliud.*

XIV.

Vbere materno nondùm depelleris infans,
Et tamen in ſyluas paruulus hoſpes abis.
Hîc te mellificæ longùm pavere volucres,
Inque vicem lactis dulcia mella dabant.
At poſtquàm te ſylua virum jam frondea vidit,
Tecta Sioneæ grandior urbis adis:
Herodémque ferum, dùm Gloris amoribus ardet,
Turpis adulterii crimine, Dive, notas.

Scilicet incestos ( namque hos apis innuba figit )
Figere nutrices te docuere tuæ.

*Aliud.*

X V.

Vina inter moriens abstemius occidit Heros ,
Qui priùs in sylvís vixit , in urbe cadit :
Nempè homines sensit qui moribus esse ferinos ;
Moribus humanas senserat esse feras..

*Aliud..*

Dum [illegible]

X V I.

Non-ne inferret lancem Rex sævus in unam ,
Impietas fecit quanti ponderis illud erat ?
Visa sacrum Regum , dum subdola Pellex
[illegible]posuisse caput.

*Herodes Natalis sui* [illegible] *fecit Principibus & Tribunis.* Marci 6.

X V I I.

Qui tibi natalis fuerat ( crudelis Adulter );
Hei mihi ! fatalis quam fuit ille dies
Nimirùm mixto festa inter gaudia luctu ,
Lethifer est aliis , lucifer ille tibi.

*Iocos inter convivales* S. IOANNES BAPTISTA *detruncatus.*

X V I I I.

Ipsa Venus comitem Bacchum sibi cædis adoptat ,
Dum sibi sævitiæ non satis esse putat.
Námque inter calices insons , Baptista , peremit
Te Venus , & Veneris , qui solet ire comes.

---

XXX. AVGVSTI.

S. FELIX *M. Deorum Serapidis , Mercurij & Dianæ simulacra solo afflatu deijcit.*

I.

TErgeminos tenui Felix , cum straverit oris
Flamine , non-nè deos dixeris esse leves ?

*Aliud.*

II.

Quàm Felix animosus erat, qui fana deorum,
Solâ animâ pessum funditùs ire dedit!

*Aliud.*

III.

Thessalicum impositâ premitur cur Pelion Ossa?
Grandia Centimanus cur movet arma gigas?
Nil opus est tantæ tanto molimine molis,
Vt ruat è solio Iuppiter ipse suo:
Dejicit afflatu solo trepidantia Felix
Numina, non aliis utitur ille minis.
Scilicet insanæ mentis quos vulgus adorat,
Esse deos monstrat tam levis aura leves.

## XXX. AVGVSTI.

S. BONONIUS *Abbas solitudinis amans.*

I.

Niliaci nemorosa petis deserta Canopi,
Quaque licet, mundi totius exul eras.
Sylva tibi fuit hospitium, domus antra ferarum;
Tectum æther, saxum culcitra; terra torus.
Indormisse putent alij, mens libera cuique est;
His ego te thalamis invigilasse reor.

## XXX. AVGVSTI.

B. ROBERTUS DE ARBRUSCELLIS, *Ordinis Fontis Ebraldi, corpus cilicina veste induitur.*

I.

Grandibus hirsutam setis, hamisque rigentem,
Indueris toto corpore, Dive, togam;

Aſtringiſque tuos, ferro fodicante, lacertos :
  Te putat, id quiſquis viderit, eſſe reum.
Non tamen ullius pœnas das criminis inſons,
  Nam tibi mens nullâ labe notata nitet.
His ſtyga profligas Miles cataphractus in armis,
  Et quicquid ſociâ cum ſtyge fœdus habet.
Qui ſtygios ibit ſic loricatus in hoſtes,
  Victorem ſimilis palma ferenda manet.

---

## XXXI. AVGVSTI.

S. Ardanus *Lindisfarnenſis Epiſc. injecto in mare oleo tempeſtatem ſedat.*

I.

PRæſul, in iratas oleum jacis æquoris undas,
  Cùm prope naviſragis cymba fatiſcit aquis.
At vix palladius ſummas liquor attigit oras,
  Dive, oleo pelagus mitius eſſe vides.
Atque ita littoreâ Numen quas frænat arenâ,
  Gutta olei rabidas ſic quoque frænat aquas.

*Aliud.*

II.

Ventorum pelagique minas, cælique fragorem,
  Pacatis olei guttula ſedat aquis.
Symbola compoſitæ pacis nunc cernis olivum,
  At prius indicium pacis oliva fuit.

## XXXI. AVGVSTI.

S. Amatus *Epiſc. vir ſui Nominis.*

I.

In te acres inimicus atrox licèt excitet iras,
  Hoſtibus invitis ſemper Amatus eris.

# MENSIS SEPTEMBER.

## PRIMA SEPTEMBRIS.

S. ÆGIDIUS *Abbas nutricis cervæ alumnus.*

I.

ÆGidius spretis, fuerat quibus actus, Athenis,
 Quæritat ignotos nobilis Erro lares,
Spelæúmque subit tacitos ubi degeret annos,
 Quà Rhodanus rapidis jam premit æquor aquis.
At fera ne vacuo pereat jejunus in antro,
 Vbera, quæ turgent lacte, bibenda dedit.
Non nunc primùm homines animantũ nutriit uber,
 Quod modò fit, factum tu priùs esse putes:
Cerva fit Ægidio nutrix, lupa facta Quirino,
 Nutriit hæc puerum, nutriit illa virum.

## I. SEPTEMBRIS.

S. IOSUE *Propheta urbis Ierichuntis mœnia clangore tubarum diruit.*

I.

Nunniades Ierechuntinas everterat arces,
 Thebanæ Amphion conditor arcis erat.
Dissimiles, similes-nè magis quis dixerit? urbes
 Construit iste lyrâ, destruit ille tubâ.

## II. SEPTEMBRIS.

S. IUSTUS *Lugdunensium Episcopus spreta patria Ægyptum petit, unde tamen corpus ejus exanimum in patriam revehitur.*

I.

QVid Nilū Rhodano præfers? an barbara Memphis
Pluris erit patriæ quàm pia regna tuæ?
Et nomen pietatis habes, & Iustus haberis,
Dissona vox pugnat moribus illa tuis:
Lentus abes, nec scire licet, quæ causa moretur;
Nec cur, ad reditum liber, abesse velis.
Non tamen usque tuis extorris habebere terris,
Nam mors æqua dabit, quod dare vita negat.
Nam quando patrium repetet mens libera cælum,
Et patriam repetet corpus inane plagam.

## II. SEPTEMBRIS.

S. ANTONIUS *Augustinianus Eremita & M. dextra & capite pro Christo orbatur.*

I.

Et palmâ, & meritæ cariturus honore coronæ,
Et capite & dextrâ nî caruisset, erat.
Sceptrum alij, Christóque suam posuere coronam;
Plus dextram, plus est deposuisse caput.

## III. SEPTEMBRIS.

S. AIGULPHUS *M. à Columbo Pseudo-Monacho oculis orbatur.*

I.

EXculpit quicúnque oculos, non ille Columbus;
Mutato potiùs nomine Corvus erit.

III. SEPTEMBRIS.

S. SIMEON STILITES, *quem Mariani Fasti ponunt 24. Maij.*

I.

Pars longæ est emensa viæ, quid Dive moraris?
Ecce tibi ad cœlum jàm breve restat iter.

IV. SEPTEMBRIS.

S. ROSA. *Virgo piè in se crudelis.*

ISta inter niveos Rosa formosissima flores,
Non rubet Idaliæ tincta cruore deæ.
Aut si fortè rubet, misto candore rubori,
Illa suo tantùm sanguine tincta rubet.
Sed quid, ais, teneros pia Virgo verberat artûs?
His decet incinctam vepribus esse Rosam.

* * * *

ED. FRANCISCI *Assisiatis familia transfertur in Cœlum.*

II.

Flos novus Autumno legitur, non tempore Veris:
Gratior hoc, quantò rarior ille fuit.
Hunc rigat irrorans æther, hunc Tuscia gignit,
Franciscique ferax pauperis hortus alit.
Hunc nè fortè afflent gelidæ mala flamina brumæ,
Consitus Elysiis postmodò vivet agris.

IV. SEPTEMBRIS.

S. MOSES *Legislator & Propheta à matre Nili fluento expositus.*

I.

Dum tenerum Phariis Mosem committeret undis,
Elicit hos querulo mater ab ore sonos:

I puer infelix, parvâ tibi corbe natanti,
  Nilus inoffensas sternat amicus aquas.
Vt thalamus, si vivis, erit tibi textile vimen;
  Vimen idem, tumulus, si moriaris, erit.

## V. SEPTEMBRIS.

### S. PROBA V.

I.

TOta pia es, noménque tuum virtutibus imples,
  Téque probat, quisquis nominat esse Probam.
Ast adeò nostro pietas vilescit in ævo,
  Improbus ut probrum censeat esse probum.

## VI. SEPTEMBRIS.

### S. ELEUTERIUS *Abbas malum Genium è pueri corpore expellit.*

I.

OBsessus stygio dudum puer ibat ab orco,
  Hei mihi! quàm multis flebilis hospes erat!
Vidit, & ingemuit Senior, puerúmque misertus
  Liberat, & juris jam finit esse sui.
Vocibus his fugientem orcum pius urget abactor;
  Insequiturque suis, quà licet usque jocis:
I, pete Tænarios, noti pete chasmatis ignes,
  Hîc habita, & nostras desere, prædo, domos.
Aut velut ante redi porcorum in corpora; namque
  Fœdus amicitiæ Porcus & Orcus habent.

## VII. SEPTEMBRIS.

S. STEPHANUS *Episcopus Diensis adhuc infans diebus Veneris materno lacte abstinet.*

I.

MAtris adhuc blandis Stephanus pappabat in ulnis,
Potabatq; almos, ubera plena, sinûs. (
Lux tamen his epulis, his sobria temperat escis,
Quæ sibi de Veneris nomine nomen habet.
Hâc mammæ Ambrosiam renuit, quâ luce severus
Proluerat Christi guttura fellis acor.
Quantus erit cùm vir plenis adoleverit annis,
Si jàm nunc peragat parvulus ista puer?
Tu lacte abstineas, Veneris quod mamma propinat,
Lac Veneris, nimium dicitur esse merum.

## VII. SEPTEMBRIS.

S. EVORTIUS *Episc. Aurelianensis, profectus ad redimendos captivos, acclamatur Episcopus auspicio Columbæ.*

I.

Captivam domino prædam dum subripis hosti,
In bona, quæ vitas, retia, præda cadis.
Quodque magis mirum, non te venaticus Ales
Accepit, sed te blanda Columba capit.

## VIII. SEPTEMBRIS.

NATIVITAS B. M. VIRGINIS.

I.

EXue, gens hominum, mordaces exue curas,
Libera lætitiæ da modò fræna tuæ.
Tartareas procùl acta fugit nox atra sub undas,
Iàm meliore nitet lumine compta dies.

Ecce serenandis nova nunc Aurora tenebris,
  Sternit inoccidui prævia Solis iter:
Ista recens, vetus illa; pares tamen, utraq; fulget;
  Venturum illa diem nuntiat, ista Deum.

## VIII. SEPTEMBRIS.

SANCTUS ADRIANUS *M. quem Natalia conjux virum induta in carcerem invisit.*

I.

Vincla catenatos cohibebant Martyris artûs,
  Adria cui clarum nomen habere dedit.
Impediunt aditus septæ munimina portæ,
  Claustraque fœmineo non adeunda pede.
Quid faciat? quæ tentet agens molimina conjux,
  Vt liceat vetito conjugis ore frui?
O amor! ô casti genius versutus amoris!
  O puer, innocuos nectere docte dolos!
Induitur mentita virum, vigilúmque catervas
  Fallit in ignoto fœmina cauta sago.
Dissimulat sumpto caliendrum tecta galero,
  Hastilique manûs armat & ense latus.
Hos, moneo, cultûs, Natalia, pone viriles,
  Mascula te virtus sat probat esse virum.

## IX. SEPTEMBRIS.

S. AUDOMARUS *Episcopus Moriensis mirabilis morborum Medicus.*

I.

HInc procul Hippocratis, procul este Machaonis artes,
  Herbaque quæ medio stillat odora foco.
Si quem sæva lues teneat, mihi credite, pluris
  Audomarus Medicis omnibus unus erit.
Hi morbos ferróque abigunt, flammisque recidunt,
  Audomarus solâ cedere voce jubet.

Si pede claudus opem poſcat, ſi lumine captus:
Rectiùs hic graditur, clariùs iſte videt.
Quæque priùs reptabat iners, te, Dive, jubente,
Currere præcipiti viſa podagra pede eſt:
Dúmque valere jubes morbum, dum vivere mortẽ,
Hic valet imperiis, vivit & iſta tuis.

## IX. SEPTEMBRIS.

S. GORGONIUS *M. duas inter lauros ſepultus.*

I.

Non equidum cecidiſſe reor ſine Numine Divum,
Vt ſacra lauretum Martyris oſſa tegat.
Nempè coronatus, ſtygios qui vicerat hoſtes,
Fronde triumphali debuit eſſe Pugil.

## X. SEPTEMBRIS.

SANCTA PULCHERIA *Augusta Virginitatis & Imperij custos.*

I.

HÆc eſt Eoi columen Pulcheria ſceptri,
Quæ titubans vaſti fulciit orbis onus.
Innumeris, licèt una foret, tamen hoſtibus auſa eſt
Fortiter intrepidas oppoſuiſſe manûs:
Inque maritali conjux ſociata cubili;
Nullâ unquàm tepuit Cypridis uſta face.
Huic collata procul cedat Sidonia Dido;
Fortior & multò caſtior iſta fuit.

## XI. SEPTEMBRIS.

S. THEODORA *poſt adulterium in veſte virili pœnitens.*

I.

CVm Theodora ſuos fœdaſſet adultera mores,
Exuit induto Virginis ora viro:

Virque viros inter plectit, quod fœmina peccat:
Culpa puellaris, pœna virilis erat.
Te-nè, virum, Theodore vocem, Theodora puellã?
Dic mihi quo tandem nomine notus eas:
Vir ſimul eſt, & Virgo ſimul, nam credo puellam
Dùm caderet, ſed dum ſurgeret eſſe virum.

## XII. SEPTEMBRIS.

S. GUIDO *poſt varias toto orbe jactationes ad cœleſtem patriam vocatus appellit.*

I.

IAm tulerat varios terráque marique labores,
Hoſpes in ignotâ vivere certus humo:
Cùm morbo afflictus jacuit, feſſúſque viarum
Collocat appreſſo languida membra toro:
Voxque polo medias fertur delapſa per auras,
Ceſſit hyems, imber ceſſit, amice veni.
Cùm ſola terrarum, cùm videris æquora ponti,
Sola oculis ſuperant aſtra videnda tuis.
Vox ita, ſed placitum(res mira!)ut cernat olympũ,
Guido oculos tempus clauſit in omne ſuos.

## XIII. SEPTEMBRIS.

S. MAURITIUS *Andegavenſis Epiſc. cujus capiti dùm Præſul crearetur columba inſedit.*

I.

CInxit ubi meritos tibi nobilis Infula crines,
Et dominum cepit dextra verenda Pedum:
Sacrificas quæ circum ierat ter & ampliùs oras,
Inſedit capiti, Dive, columba tuo.
Et trepido alarum motu circumvaga plaudit,
Atque ita quod tellus ſancit, id aſtra probant.

Candida cùm tulerit suffragia candidus Ales,
Téque habilem summo nunciet esse loco;
Id bene si secum perpendat, an esse creatum
Pontificem faustâ te neget ullus ave?

XIII. SEPTEMBRIS.

S. RICHARDIS *Augusta ferro candenti suspectam pudicitiam probare non recusat.*

II.

Testatura suum sine labe nitere pudorem,
Edita nobilibus clara Richardis Avis:
Forcipibus nullis domitos tractare per ignes,
Apparat illæsa rubra metalla manu.
Non timet hæc flãmas Veneris, quæcúnq; rubentes
Virgo rosas tactis credit inesse rogis.

---

XIV. SEPTEMBRIS.
EXALTATIO S. CRUCIS.

I.

VOs quibus ignotus Deus est, confidite rebus,
Præcipiti versat quas dea cæca manu;
At nobis quibus antra erebi, quibus æquora ponti,
Muta quibus tellus clamitat esse Deum:
Vnica jam certæ fiet tutela salutis,
Hospita funestæ quæ necis arbor erat.
Namq; hominum genitor vetitâ dum pascitur escâ,
Intulerat natis omnibus ille necem.
At postquàm sine Patre oritur sata Virgine Proles,
Quæ scelus in patulâ sustulit omne trabe:
Protinùs ex illo miseris mortalibus arbor,
Quæ fuerat quondam pœna, medela fuit.
Atque ita Peliacæ similis feliciter hastæ,
Planta tulit nostris vulnus opémque malis.

*Heraclius Imperatorio cultu indutus, dùm Crucem ferret, secretâ vi remorante gradum sistit.*

II.

Progreditur multo latè spectandus in auro
Princeps, & dignas Cæsare gestat opes.
Supposuit humeros sacri sub pondere ligni,
Ex quo aliàs Christi triste pependit onus.
At dum urgere gradum dulci sub fasce laborat,
Restitit arcanâ vi faciente moras.
Vidit id Antistes, cui credita summa Sacrorum,
Et Regem, monitis talibus usus, adit.
Istam humeris, Princeps Regalibus exue pallam;
Nec diadema tuas cingat, ut antè, comas.
Purpura nulla Cruci, nisi sanguine tincta probatur,
Nec, nisi sit vepribus texta corona placet:
Dixerat, & dictis faciles accommodat aures
Cæsar, in immotâ stare coactus humo.
Ergo humeros, gemmisque caput nudatus honestũ,
Plebeio induitur Regia membra sago;
Procedénsque humili gressuque habituque, volentẽ
Approperat nullo ferre labore Crucem:
Quóque priùs tulerat Christus venerabile lignum,
Visus in hunc Cæsar tunc quoque ferre locum.
Scilicet hoc facto fastûs damnare superbos,
Et vel in Augusto Principe, Christe, doces.
Nec bene conveniunt, nec ab unò Rege geruntur,
Et Crux & rutilæ Regia pompa togæ.

*De Clavis quibus Christus Cruci affixus est.*

III.

Hic cuneus, quem tristem incus formavit in usum,
Ferri pondus iners, brutáque massa fuit.

At poſtquàm impactus ſacræ molimine dextræ,
Inque pedes Domini tranſiit, inque manûs:
Is clauus tibi clavis erit, quâ ſydera pandas;
Et tibi clava, erebi quâ fera monſtra domes.

## XV. SEPTEMBRIS.

SANCTUS AICHARDUS *Abbas diversa parentum vota ſolerter conciliat.*

I.

PRælia Mavortis genitor, tibi ſymbola Chriſti,
Contrà autor genitrix, ut ſequereris erat.
Militiam tu Chriſti adamas: factúmque parenti
Sic ſat utrique piâ calliditate fuit.
Miles eras, id quod genitor tuus eſſe probabat:
Miles eras Chriſti; quod probat alma parens
Litis erat melior dirimendæ nemo ſequeſter;
Victor utérque parens, victus utérque fuit.

*Cacodæmones aquâ luſtrali fugat.*

II.

Lucifugus buffo, ſtigiæque tenebrio noctis,
Exilit, & trepidæ dat nigra terga fugæ.
Scilicèt hunc, Aicharde, rigas luſtralibus undis,
Et ſacrò intingis monſtra profana lacu.
Dic age, cùm liquidæ reprimant incendia lymphæ,
Igneus egelidas cur fugit Orcus aquas?

## XVI. SEPTEMBRIS.

S. EUPHEMIA *V. & M. formam amittit, ne pudorem amittat.*

I.

AMputat arrepto ſibi labra Euphemia ferro,
Vt læſo illæſu, vivat in ore pudor

Vidit Amor plagas, & honestum dedecus oris,
Hósque verecundo protulit ore sonos:
Hæc Venerem calamistra decent: formosior esset,
Si foret hoc ferro sæpiùs usa Venus.

*Eadem suo sanguine miniata.*

II.

Creditur hæc mutilis dixisse Puella labellis;
Dum sibi magnanimâ lancinat ora manû:
Pinge meũ mihi, sanguis, ebur; nunc juncta rosetis
Lilia virgineo pulchriùs ore micant.
Non optem ascitam fuco mihi quærere formam,
Hoc minio pictus si mihi vultus erit.
Cerussam natura dedit, junctúmque decenter
Cerussæ minium debuit esse meæ.

*Eadem integritatis amans.*

III.

Nudavit generosa suos Euphemia dentes,
Displicitis fugeret dum placuisse procis:
Integritas animi fuit ipsa in Virgine major,
Cœpit ubi integritas corporis esse minor.

---

## XVII. SEPTEMBRIS.

S. LAMBERTUS *Trajectensis Episc. & M. jam fato functus impurarum mulierculararum oscula refugit.*

I.

Sandapilæ impositum prostat sepelibile corpus,
Illibati animi quod priùs hospes erat.
Publica pompa ruit, nuptæ inuptæque puellæ,
Crebra verecundis oscula ferre genis.
Si qua minùs casta est, longè retracta recedit
Protinùs, arcanâ vim faciente manu.

Turpis adhuc odium Veneris post funera durat;
Eque animo in corpus transit honestus amor.
Quanta pudicitiæ cura! En cernitur Agnus
Lucis egens, olidas extimuisse Lupas.

## XVII. SEPTEMBRIS.

*Impressio stigmatum* D. Francisci.

I.

Quid plagis, Francisce, luis? quid stigmate dignum,
Purus eras minimæ qui sine labe notæ?
Ah video! plagæ reliquis sunt pœna reatûs:
Hæ virtutis erunt præmia digna tuæ.

## XII. SEPTEMBRIS.

Robertus Bellarminus è *S. I. Patrùm Purpuratorum numero ascriptus.*

I.

Induis Ausoniæ sacra dum redimicula mitræ
Dúmque humeros ambit Purpura sacra tuos:
Non solùm suffusa pio sunt ora rubore;
Ipsæ etiam vestes erubuere tuæ.

---

## XVIII. SEPTEMBRIS.

S. Ferreolus è *milite M.*

I.

ORe ferox, ferróque minax prius ibat in hostes,
Ferreolus, sequitur dum grave Martis onus:
At modò dissimilem melior depugnat in hostem,
Nam nova magnanimus prælia Martyr agit.
Neu litet hostilem Marti velut ante cruorem,
Fundere pro Christo maluit ille suum.

## XIX. SEPTEMBRIS.

S. IANVARIUS *Episc. Beneventanus ad bestias damnatur nec læditur.*

I.

NEc te dente leo, nec te tigris ungue lacessit;
Sed posuere suas blandus utérque minas:
Sanguineum præceps tamen asperat ira Tyrannũ,
Effera præ reliquis est fera nempe feris.

*In fornacem succensam immissus, Dei laudes celebrat.*

II.

Coniicitur medios Præsul moriturus in ignes,
Vix Babylon tales viderat ante rogos.
Inter anhelatæ glomerata volumina flammæ,
Festivis recinit jubila sacra sonis:
Plurimus è patulis Ales delabitur astris,
Ne numeris desit Musica plena suis;
Mobilibus habiles digitis sua plectra maritant,
Et socios jungunt terra, polúsque sonos.
Nemo mihi memoret morituri funera Cygni,
Vicinâ inferias qui sibi morte parat.
Flumen ad irriguum reliqui modulantur Olores:
Nunc Olor in mediis concinit iste rogis.

## XIX. SEPTEMBRIS.

S. GOBRRICUS *Metensis Episc. cæcus cum esset, à duabus filiabus suis deducitur.*

I.

Quas modò plus oculis, his dum fruereris, amabas,
Dirigit errantes utraque Nata gradûs.
Has tibi cùm geminas videamus adesse Sorores,
Quis te oculis orbum jam putet esse tuis?

*Aliud.*

II.

Dùm ſequitur, cæcùmque præit dùm Nata parentē,
Nox geminos inter cernitur una dies.

---

## XX. SEPTEMBRIS.

S. Eustachius *dictus aliàs* Placidus, *dùm prædas venando capit, ipſemet miro oſtento capitur.*

I.

QVà præceps Anio rapitur, venator agebat
Cum ſociis pavidas in ſua lina feras,
Iámq; adeò dùm tela volant, dùm cornua clangũt,
Turbáque dum levium latrat odora canum:
Ecce tibi inſolitum & viſu mirabile monſtrum,
Exhibuit trepido territa ſylua metu.
Cervus enim latæ media inter cornua frontis,
Geſtat adorandæ ſigna verenda Crucis:
Inque ſalutiferâ fixum videt arbore Numen,
Cui Placidus primo tempore nomen erat;
Protendénſq; manûs, Tibi nos, tibi dedimus ultrò
Arbitrio votum eſt vivere, Chriſte, tuo.
Dixit, & è ſyluis abiens, ſua nomina Chriſto
Luſtrali aſperſas flumine ritè dedit.
Aut nulla, aut certè fuit hæc venatio fœlix:
Cuius præda fuit nobilis alma Fides.

D. Eustachius *à Nautâ Vxore, à ferâ geminis Liberis orbatur.*

II.

Cùm te legitimâ fraudavit Navita nuptâ
Corrapuit prædo perfidus ille tuum.

At tibi cum geminum rapuit trux bellua Natum,
Mœſte parens, oculos abſtulit illa tuos.
Cùm tibi cor deſit, deſint tibi lumina, quis te
Vivere, vel quis te poſſe videre putet?

*In taurum æneum conjectus, lentis ignibus aduritur.*

III.

Supplicij deforme genus! crudelia monſtra!
Ah malè torquendis monſtra reperta reis!
Membra Pericleis Euſtachius ignibus ardet,
Et falſo artificis mugit ab ore bovis.
At toſtum dum turba putat mugire juvencum,
Intonat æthereis Muſica grata Choris.

---

## XXI. SEPTEMBRIS.

S. MATTHÆUS *Apoſt. & Evangeliſta. Vidit hominem ſedentem in telonio, Matthæum nomine; & ait illi: Sequere me. Et ſurgens ſecutus eſt eum.* Matth. ix.

I.

CHriſte, Trapezitam, digito dum divite nūmos
Ad Menſam numerat, ſub tua ſigna vocas:
Illæ moræ impatiens ſequitur quocúmq; vocantem,
Nec retinet pleno farta crumenta ſinu.
Aſtra ſolo, cœlum cœno, vilique metallo
Æternas ſapiens Inſtitor emit opes.
Penè putes inhiare opibus, Deus omnia vendit,
Ipſum etiam pretio vendit emace polum.
At quanquàm modico cœlum venale ſit auro,
Vix tamen emptorem̄ qui licitetur, habet.

D. MATTHAEO *scribenti Angelus appingitur.*

II.

Scribenti, Matthæe, tibi bene Penniger adstat;
Vnde petas pennam, si tibi desit, habes.

*Æthiopibus Baptisma confert.*

III.

Qui lavat Æthiopas, operam malè perdit & undam,
Nam manet in vultu qui fuit ante nigror.
Tu tamen hos sacrâ lustras dum Flamen in undâ,
Nec Matthæe operam, nec malè perdis aquam.

*Inter sacrificandum securi percutitur.*

IV.

Dum litat extructam Mystes operatus ad aram;
Hunc Popa barbarico barbarus ense ferit.
Sic qui sacrificus, quique extitit antè Sacerdos,
Victima nè sacris desit opima, cadit.

XXI. SEPTEMBRIS.

S. IONAS *Propheta in Ceto navigans.*

I.

Æoliis Vates multum jactate procellis,
Sed tandem æquoreæ nobilis esca feræ.
Ille fuit tibi cymba, fuit tibi navita piscis,
Ille fuit votis portus & unda tuis.
Hospite tu tanto gaudes, ille hospite tanto;
Miratórque tuæ sortis es, ille suæ.
Tertia lux aderat, cùm fido in littore Cetus
Expuit illæsum, quod priùs hausit, onus.
At tibi mens iterum si sit decurrere ponto,
Nîl tibi Nautarum, nîl tibi ratis opus.
Labere jàm notam vastæ pistricis in alvum,
Nulla tibi poterit tutior esse ratis.

## XXII. SEPTEMBRIS

S. MAURITIUS *M. Thebaæ legionis ductor.*

I.

Inclyte Bellator, Thebææ gloria gentis,
Cui toties cinxit Laurus honora caput:
Ah! cadis immeritâ, cadis ictus Cæsaris irâ:
Dùm jubet incestô numina thure coli.
Grande tibi reliquos decus est si viceris hostes;
Clarus ab hoc victor, si superėris, eris.
Bis ter mille tuum comitantur ad astra triumphum,
Militibus laus est cum Duce velle mori.
At vos, Thessalici Proceres, hunc credite vestrum,
Qui vos ad cœlum duxerit, esse Ducem.

*Palo alligatus ac melle inunctus Vesparum aculeis exponitur.*

II.

Qui te cœtus apum melle ungit, acumine pungit,
Quàm levis ille fugit, tàm gravis ille furit.
Mors tua melle licèt foret illita, maxime Ductor,
Melle tamen dulci dulcior illa fuit.

*De Eodem.*

III.

Cæsareis poteras obsistere fortiter armis,
Bellatrix poterat te Duce tota cohors;
Tu tamen auspiciis Christi te ad pulchra vocantis
Vulnera, deposito fortiùs ense cadis.
Fulmen eras belli, vires jaculabile fulmen,
Non nisi flammivomo dum cadit axe, probat.

## XXII. SEPTEMBRIS.

S. PHOCAS *Olitor è terris in cœlum Martyrio translatus.*

I.

Cultor eras rigui, Phocâ, studiosus agelli,
Cultor eras animi doctior ipse tui.
Nam quamquàm tibi terra sinu daret ubere flores,
Pulchrior à cunctis floribus unus eras.
Christus ubi proprio tinctum te sanguinis ostro
Vidit, Hic in nostris flos, ait, insit agris.
Nec mora, te superi digitis carpsere Coloni,
Et carptum Elysio conseruère solo.
Atque ait hunc rutilo florem qui sevit in horto,
Indigna est isto germine vilis humus.
Tu quoque qui superis florescere quæris in hortis,
Sic animi cultor sedulus esto tui.

*A fratre natu maximo porcis pascendis præficitur.*

II.

Cùm fratrem Suibus frater præfecit alendis,
Proh facinus! Porcis tradita gemma fuit.

## XXIII. SEPTEMBRIS

S. THECLA *V. & M. inter feras illæsa.*

I.

STant circùm Armenii, nuper fera turba, leones,
Et quantum Calydon vix genuisset aper.
Illæsaque pedes lambunt sine fraude puellæ,
Tutáque mansueto Thecla sub ungue manet:
Quæque lacertosos prostraverat ante gigantes
Bellua, conspecto Virginis ore pavet.

Dúmque feras inter versatur sopita Virago,
Tales ad Socias edidit ore sonos:
Si qua puella velis, melitæos quære catellos;
Hæc mihi sylvarum turba, catellus erit.

*Aliud.*

II.

Vrsus & Vrsa piæ lingunt vestigia Nymphæ,
Carnificis rigido dum tonat ore furor.
Thecla suos mores crudelibus indidit ursis,
Carnifici mores indidit ursa suos.

*Aliud.*

III.

Dedidicit primos aspectâ Virgine mores;
Nec tigris est rabidam se memor esse feram;
Suppliciter placidæ blanditur more catellæ,
Et jacet ante pios, ut solet agna, pedes.
Mitius ingenium tortoribus esse decebat,
Si potuit rabidis mitius esse feris.

*Aliud.*

IV.

Magnanimus Libycæ leo quondam terror arenæ,
Lambit inoffensos Virginis ore pedes:
Ipsaque depositâ tanti formidine rictûs,
Marmaricam pectit tuta puella jubam.
Mutat utérque vices; mores nam Virgo leonis
Induit, & mores Virginis ipse leo.

*Eadem dum procos fugeret, ab hiante ultrò rupe excipitur.*

V.

Lenones dum Thecla fugit, quæ tuta leones
Molliter impressâ mulserat ante manu;

Ecce tibi, miranda fides! invitat euntem
Dividuo rupes pervia facta sinu.
Virgo subit trepidi festina pudoris azilum,
Delusósque cavâ ridet ab arce procos.
Casta pudicitiæ si te non tangat honestas,
Si tibi sit nullus virginitatis amor;
Quæ trepidam excepere sinu bipatente puellam,
His tibi cor saxis durius esse puto.

*Varia suppliciorum monstra quibus objicitur debellat.*

V I.

Mirare herculeos in Virgine, terra labores,
Mirare imbelli monstra subacta manu.
Scilicet indomitos domuit Virguncula tauros,
Et rabiem cicures ponere jussit apros.
Vincitur undarum quibus est immissa, vorago;
Vincitur accensæ subdita flamma pyræ.
Quæ priùs Alciden media combussit in Oetâ,
Visa est virgineis parcere flamma comis.
Nempe pudicitiæ numen portenta verentur,
Seque feras ipsæ non meminere feræ.
Castum ergo quicúmque potes jugulare pudorem,
Sævior an monstris, an potes esse feris?

XXIV. SEPTEMBRIS.

S. GERARDUS *Hungariæ Episc. & M. quo autore bini Ministri ante aram Deiparæ Virginis excubabant, eamque assiduo thuris suffitu adolebant.*

I.

ANte aram gemini stant nocte diéque Ministri.
(Ara Genitricis Virginis illa fuit.)

Templaque fumoso nigrantia thure vaporant,
Virgineósque adolet dives acerra tholos.
Hæc pietas, Girarde, tua est, te Præsule, Virgo
Mater odorifero cœpit honore coli:
Pérque superbifici laquearia fumida templi,
Surgere thuricremo vigil ab igne vapor.
Scilicet arcanos, quibus intùs adureris ignes,
Indicio fumus prodidit ille suo.

## XXIV. SEPTEMBRIS.

S. PAPHNUTIUS *M. occisis ferro Sociis, palmæ tanquam cruci affigitur.*

I.

Paphnuti, tuà turba comes cadit icta securi,
In palmæ infixus stipite fortis obis.
Quàm benè juncta tuo sociatur pugna triumpho!
Crux tibi dat palmam, dat tibi palma crucem.
Námque recurvatis ubi palma tenaciter ulnis
Te tulerit, palmam tu quoque, Dive feres.

---

## XXV. SEPTEMBRIS.

S. FIRMINUS *Ambianensis Episc. & M. capite minuitur.*

I.

TE, quia cassus eras capitis, diadema coronat,
Quod tamen in capitis vertice stare solet.
Res fuerat priscis hæc olim incognita sæclis,
Hic ubi non caput est, stemmatis esse locum.

## XXVI. SEPTEMBRIS.

S. IUSTINA *V. & M. quam Aglaidus, accito in auxilium Cypriano tunc Mago, deinde Martyre, frustrà deperit.*

I.

IGnibus Idaliis flammatus Amasius ardet,
Iustinæque oculos depereundo, perit.
Ardor inexpertum nihil esse reliquit amanti;
Rémque agitat per fas omne, per omne nefas.
Dúmq; movere nequit Superos, movet horrida visu
Tartara, nec stygios non ciet ille deos.
Nil Erebum timet illa tamen, victríxque resistit.
Vna tot illecebris Virgo, tot una minis.
Nempè pudicitiæ septum gerit ægide pectus,
Quàmque putat leno Cyprida, Pallas erat.

## XXVII. SEPTEMBRIS.

S. COSMA & DAMIANUS *MM. Medicinæ arte præstantes ambo fuerunt.*

I.

SEdulus en reliquis quæ vulnera curat uterque,
Hæc sibi quandò insunt vulnera, Martyr amat.

## XXVII. SEPTEMBRIS.

S. CALLISTRATUS *præceps in mare actus à Delphinis excipitur & ad littus defertur.*

I.

Dulcè canis, dùm te cædit, Callistrate, tortor,
Vt resonat pulsu pectinis icta fides.
Delphinésque tuæ capti modulamine vocis,
Allambunt placidæ pinea texta ratis.

Dúmque procellosum detruderis actus in æquor,
Te geruli tergo sustinvere suo:
Nec priùs absistit cœpto pia bellua cursu,
Quàm saluum sicco littore reddat onus.
Postmodò navigium non est quod inutile quæras,
Vox naulum; delphin navita; vector eris.

## XXVII. SEPTEMBRIS.

S. ELZEARUS *Comes* S. DELPHINÆ *castæ Coniugis castus Coniux.*

I.

Nobilis Elzearo nubit Delphina marito;
Æqua pari semper sint, precor, astra jugo.
Tàm bene luteolæ junguntur lilia calthæ:
Tàm bene pæstanis bellis amica rosis:
Tàm bene cælato rutilus carbunculus auro:
Tàm bene phœnici juncta columba foret.
Nam quantùm ad socii genialia fœdera lecti,
Ille fuit tantùm frater, & illa soror.
Nec sua nupta virũ, nec amat vir tangere nuptam,
Quamquàm habitent uno nuptáque, virq; toro.
Sic neque sol lunam, neque solem tangere luna,
Quanquàm habitent uno lunáque sólque polo.

S. DELPHINA *Pudicitiæ gemmâ insignis.*

II.

Berillos, digitísque gerit Delphina smaragdos.
Et latè radiat sardonychata manus.
Gemma illi pretiosa tamen magis una refulget;
Illa verecundi gemma pudoris erat.
Tot varias inter, digitorum sydera, gemmas,
Clarior in dextrâ virgine nulla fuit.

*Castum utriusque Connubium.*

III.

Vt rosa Narcissis accumbit & agno columbis,
Sic Sponso fruitur Sponsa pudica suo.
Nam sic alloquitur castum Delphina maritum,
Dùm prima in thalamum nocte marita venit:
Tu mihi quod frater charæ solet esse sorori,
Et tibi ero fratri quod solet esse soror.
Dixerat, & nexis in mutua fœdera dextris;
Sponsus cum Sponsâ virgine virgo manet.
At subiit castum soboles pulcherrima lectum,
Quam saluâ peperit virginitate parens.
Virgine virgo fuit proles dignanda cubili,
Virgo torus dignus virgine prole fuit.

---

## XXVIII. SEPTEMBRIS.

S. THIEMO *Episcopus Salisburgensis & M. captus à Turcis iussusque truncum Mahometis simulacrum instaurare, in frustra comminuit.*

I.

SQualebat Scythici signum execrabile Vatis,
Quod colit inflexo Thracia turba genu.
Pars deerat cariosa situ, tibi trunca, Thiemo,
Quæ repares statuæ fragmina, Turca dedit,
Ferte citi: ferte arma citi fabrilia clamas;
Tradita sunt iussâ protinùs arma manu.
Ille securigerâ simulacrum futile dextrâ
Scindit & in partes mille repentè secat.
Mors pretium egregii fuit immortale laboris;
Praxiteles nullum tàm bene finxit opus.
Fingendis alii laudem metuere sigillis,
Comparat hic summum comminuendo decus.

## XXVIII. SEPTEMBRIS.

S. VENCESLAUS *M. Dux Bohemiæ, dolo matris Drahomiræ occisus, quæ hiatu terræ absorpta est.*

I.

Improba dũ rapidis vehitur Drahomira quadrigis,
In stygias terræ chasmate fertur aquas.
Non tamen est habitura levem post funera terram,
Cui vivens aliàs tam grave pondus erat.
Terra parens illi præbet se jure novercam,
Quæ propriæ sobolis sæva noverca fuit.

## XXVIII. SEPTEMBRIS.

S. THOMAS DE VILLANOVA *Valentinus in Hispania Episcopus, suis adhuc puer se vestibus exuit ut Mendicum induat.*

I.

Martino quis enim renuat te pluris habendum,
Grande Valentinæ sydus & urbis amor?
Tu totam, quæcumque fuit, largiris egenti,
Ille suæ exuitur nil nisi parte togæ.

## XXIX. SEPTEMBRIS.

S. MICHAEL *Archangelus, Deo adversus Luciferum strenuè militat.*

I.

O Quem te memorem, Volucris pulcherrime (Turbæ,
Atria qui cœli præpes ad alta volas!
Aureus in jaculis radias, stygióque Cerastæ
Sibila protentâ cuspide colla teris.
Ille Iovis veri solium affectare rebellis,
Tantus inest error mentibus! ausus erat.

At tu Pennigero spectandus in agmine Ductor,
Protinùs ultrici corripis arma manu:
Et Superûm comitante globo, nova prælia misces;
Et domito victor strenuus hoste redis.
Ille per immensi cœli spatia ampla volutus,
Corruit horrendæ mersus in antra Stygis.
Iure quidem quò se extulerat leviore volatu,
Perfidus, hoc lapsu deteriore ruit.
Non aliter læsis cecidit Vulcanus ab astris,
Lemniaco exustus torrida membra foco.
Sed quid ego levium refero mendacia Vatum?
Non fuit hîc fallax fabula, pœna fuit.
Nam nimis id verum furvi probat arbiter Orci,
Ridiculum Vates quod facit esse jocum.

S. MICHAEL *animarum ad cœlum deductor.*

II.

Libera deposito dùm pondere corporis exit,
In patrias cœli mens reditura plagas,
Criminis extorres animas ad sydera ducit,
Ætherei Michael gloria rara Chori.
Frivola gens Vatum, quid inanem fingitis Hermem
Sæpe per æthereas ire, redire vias;
Dum serpentigerâ mentes super æthera virgâ
Ducit, & infirmas pellit abactor oves?
Præstet id officij superæ cùm Signifer aulæ,
Is mihi Mercurius verior unus erit.

XXIX. SEPTEMBRIS.

S. QVIRIACVS *Anachoreta leonis obsequio clarus.*

I.

Mole leo, formáque minax, rictúque pavendus,
Quiriacum famulus deveneratur herum.
Præficit hunc horto Senior, furésque rapaces
Territat, & reliquas, bellua serva, feras.

Et quicquid vel parva domus,vel postulat usus,
Dauus hic obsequio detulit omne suo. (ronet,
Nolim hominum famulantum ingens me turba co-
Par operam præstet dùm mihi Verna parem:
Tu tantùm famulêre Deo, iussusque ministram,
Et tigris & pardus mox tibi præstet opem.
Nam servi obsequium Deus æquâ lance rependens,
Hos famulos famulis imperat esse suis.

## XXX. SEPTEMBRIS.

S. HIERONYMUS *Ecclesiæ Doctor, pectus pugno & saxo fatigat.*

I.

NVdatos feriente sinûs dùm Dalmata saxo
Tundit, & armatâ pectus inerme manu;
Plagarum crepitûs inter lassatus, anhelo
Hos semel atque iterùm rupit ab ore sonos:
Est animus,corpúsque nocens, pars utraq;peccant,
Vtraque pars pœnas, quas meruere, dabunt.
Christe mei(nam corpus egent animúsque medelâ)
Sis animi Medicus ; corporis iste silex.
Ille quidem durus, sed enim mihi durius illo,
Dùm te sustinuit lædere, pectus erat.
His dictis pugnum intentans,silicémque rigentem
Impactâ referit pectora nuda manu.
Quod totiès pugno, totiès quod vindice saxo
Contudit, attritum nemo cor esse neget.

# MENSIS OCTOBER.

## PRIMA DIE OCTOBRIS.

S. Remigius *Rhemensis Episcopus.*

CRedite, Rhemensis securo in littore sistet,
Tali Remigio sit modò pulsa ratis.

*Præmatura in Puero sapientia.*

II.

Et pater & genitrix sobolem sibi poscit utérque;
Et nasci sobolem gaudet uterque parens.
Infantem primæ subeuntem limina vitæ
Qui videt, in Puero nîl puerile videt;
Et nisi adhuc teneri cernat cunabula Pupi,
E senibus natum crederet esse senem.

*Clodovæum Francorum Regem Christianis sacris addicit.*

III.

Quantus is est, qui Regũ apices, dominámq; coronã,
Compulit imperio, Christe, subesse tuo;
In Reges, Regúmque animos cui tanta potestas,
Hunc ego majorem Regibus esse reor.

*Cæcus cùm esset, cæco lucem & oculos dedit.*

IV.

Cæcus adest, vacuósque oculis extorribus orbes
Monstrat, & orbatas luce carere genas:
Et baculo prætentat iter, dextrâque fideli,
Et querulo reducem te rogat ore diem:

Túque oculos, quibus orbus eras, largiris egenti,
Fallor, an huic oculos tradis habere tuos?

*Aliud in idem.*

V.

Remigium quicumque oculis miratur egentem,
Mirari casum desinat; ecce, dedit.

## I. OCTOBRIS.

S. NICETIUS *Trevirensis Episc. coronâ insignitus nascitur.*

I.

Grande decus capitis, visus gestare coronam,
Attonito insignis nascitur orbe puer.
Nuda coronatos internitet area crines,
Aut Mystæ certa hæc, aut nota Regis erit:
Sed Mystæ, non Regis erit, secat Infula litem,
Quæ simul est & honos verticis, est & onus.
Imparibus quod sæpe humeris nutaverat olim,
Hoc onus infantem sentit habere pares.

## I. OCTOBRIS.

S. BAVO *C. relictâ Aulâ regiâ, Quercum in quâ mellificabant apes, incolit.*

I.

Qui priùs argutâ Bavo regnabat in Aulâ,
Nunc exesa cavi Roboris antra colit;
Hæc Regis tamen aula fuit, qui sæpè volantes,
Ipse volans ad opus Martis agebat apes.
Vtraque par, fallor, dispar est utraque sedes,
Pristina plus fellis, plus nova mellis habet.

*Hospita* BAVONIS *Quercus ab Angelis frequentatur.*

II.

Et superæ Mentes, & apum pennata juventus,
Bavo, tuos celebrat, quernea septa, lares.

Desore Pennigerum numquàm tibi credo sodalem,
Sive sit ille poli; sive sit iste soli.

B. FRANCISCUS BORGIA S. I. *conspecto Isabelæ Augustæ cadavere, rebus fluxis valedicit.*

I.

Hesperiæ occiderat Princeps Isabella coronæ,
Quâ fuit in toto pulchrius orbe nihil.
Additus exuviis custos, tristique feretro,
Luctificâ Regis voce jubentis eras.
At dum putre vides,tabóque informe cadaver,
Labraque cecropio pallidiora favo.
Hei mihi! conclamas, nec vultu vultus in illo est,
Nec primi species oris in ore manet.
Lux oculos, cerussa genas, rubor ora reliquit,
Iamque aliud, bellum nîl nisi nomen habet.
Hiccine magnificæ dominam manet exitus Aulæ?
Siccinè tam pulchri concidit oris honor?
Aula vale, vale Nobilium favor inclyte Regum,
Nemo mihi dominus, qui moriatur, erit.
Ex hoc, rara fides! cœptum est tibi vivere Christo,
Principium vitæ mors fuit illa tuæ.
Vtque dies oritur, tenebrosæ filia noctis;
Nascitur ex ipsa sic tibi morte salus,

*Aliud in idem,*

II.

Illa tot imperiis Isabella, tot inclyta sceptris,
Bis gemini Princeps quæ fuit una maris,
Occidit,huic quamvis Phœbus non occidat umquã,
Et cinis est hodie, quæ fuit ignis heri.
Parva nec in solidi spatium producta Decembris,
Absumptam penitus funerat una febris.

Et ſpes & titulos, & avitæ nomina gentis,
Condidit exiguo, quo jacet illa, rogo.
Quàm fuit urna capax, quæ tot ſimul una recondit,
Vel quàm parva, illo quæ latuère loco.
Hæc Franciſce vides, vertiſque ad ſydera mentem,
Hîc ubi mors nullâ falce pavenda furit.
Viſa dat aſpectu tibi mortua fœmina vitam,
Sæpè dat aſpectu fœmina viva necem.

## I. OCTOBRIS.

*Feſtum* S. ANGELI CUSTODIS

*Ad* ANGELUM CUSTODEM.

Fide gubernator, noſtræ qui vela carinæ,
Per vada, per ſcopulos, & maris alta regis;
Quas animo, gratéſque tibi quas voce rependam,
Qui me per rerum mille pericla rapis?
Infantem, puerũ, juvenémque, virúmque, ſenémque,
Dignaris ſtudio pervigilante ſequi.
Perge igitur, Tutela vigil, nec deſere clavum,
Dum portum teneat ſalva carina ſuum.

*Aliud in illud Iſaiæ* 33. Angeli pacis amarè flebunt.

II.

It pius in lacrymas Ales, te dante cachinnos,
Lætis ille oculis, ſi lacrymeris, erit.
Ridet enim te flente, fleat ſi riſeris ultrò;
Et quod non peragis munus, id Ales agit.
Ergonè Cœlituum tangit quoque pectora mœror,
Ergonè Cœlituum riſus in ore ſedet?
Quid ſupereſt niſi flere tuos ſine fine reatûs,
Semper ſit lacrymis lætus ut ille tuis?

## II. OCTOBRIS.

S. Leodegarius *Episc. Augustodunensis & M. pluribus tormentis clarus feliciter moritur.*

I. (phis,

Clarior hæc reliquis visa est mihi palma trium-
Quàm toties domito Præsul ab hoste tulit.
Trusus in obscuræ tenebrosa ergastula noctis,
Fulget ut indicio prodita flamma suo.
Fronte oculos scrutata manus radicitùs hausit,
Plus oculis cassus, quàm priùs, ille videt.
Scrupea saxeti tractûs per fragmina currit,
Ad cœlum his stimulis promptius egit iter.
Cædua labra cadunt, cadit orbo lingua palato,
Eloquio nunquam fertiliore fuit.
Antiquis sine fine novos superadde dolores,
Et totâ armorum mole, Tyranne, feri (tyr,
Non hoc deprimitur, premitur dum pondere Mar-
Quin etiam ut gradibus, cladibus astra petit.

## II. OCTOBRIS.

S. Serenus Servus *quinque solidorum pretio veniit.*

I.

Qui vænum exposuit minimâ mercede Serenum,
( Nam tantùm quinis assibus emptus erat: )
Vel malè decipior, vel certè imponere demens
Nescierat pretium mercibus ille suis.

*Pascendo pecori sponte addicitur.*

II.

Mentis ut illæsum servet sine labe nitorem,
Lanigeras ductat sponte Serenus oves.
Sæpe minùs feritatis habet quicúmque ferarum,
Quàm qui hominũ in mediis cœtibus esse solet.

*Feris vices Paſtoris ſæpè demandat.*

III.

Dum pius Opilio dapibus ſe paſcit inemptis,
Eſcâ animum refovens nobiliore ſuum;
Sæpè feris pecudes ultrò commiſit alendas,
Fitque lupus Paſtor, qui modò raptor erat.
Ite procùl celeres, fidum genus; ite Moloſſi,
Grex vigilum excubiis non eget iſte canum.

*Mentem pariter & agrum excolit.*

IV.

Mentis eras cultor, cultórque feracis agelli;
Et mens culta magis, quàm tibi cultus ager;
Nam licèt almus ager meſſes cum fœnore reddat,
Mens tua virtutum germina plura tulit.

## III. OCTOBRIS.

S. IOANNES CUZUBITA C. *è montis vertice in præceps agitur à Cacodæmone, quem ſæpè humano è corpore exire coëgit.*

I.

TVrpem Orci genium nemoroſæ cultor eremi,
Iuſſerat hoſpitio cedere ſæpè ſuo:
I procùl, I, dixit, miſeros cur corporis artûs
Incolis, ut proprios, ambitioſe, Iares?
Exiit infrendens alieni liminis hoſpes,
Non tamen, ut rabie fervet, inultus abit;
Nam ſenis invalidũm Phlegetontius incola corpus
Trudit ab aërio montis ad ima jugo:
At Senior lapſu in longo per inane volutus,
Illæſum nullo vulnere fertur onus.

Riſit,

Risit, & O, dixit, casu graviore ruebas,
Dùm veri ambires regia sceptra Iovis.
Ille per æthereos dextrâ te vindice tractûs,
Impulit in cæcum, lurida regna, chaos.
At quàm corruerit Iustus, Deus ipse cadenti
Supponit placidam leniter antè manum.

## IV. OCTOBRIS.

S. FRANCISCUS ASSISIAS C. *spinas in quibus volutatur, in rosas mutat.*

### I.

VIx Francisce tuis serpebat in ossibus ignis,
Quem malè lascivus serpere jussit Amor;
Protinùs hirsutæ removens grave pondus abollæ,
In medios nudus díceris isse rubos:
Sed voto frustratus abis, paliurus hebescit,
Et rosa fit subitò, quæ modò spina fuit.
Mordaces abeunt in mollia lilia sentes,
Vérque suas alio tempore pandit opes.
Nimirùm tribulorum apices, & spicula norunt,
Conveniat meritis quale cubile tuis.

S. FRANCISCI *pudor in spinis securus.*

### II.

Cypridis afflatus turpi Franciscus ab æstu,
Membra cruentatis lancinat icta rubis.
Hoc, te sancte Pudor, decet indormire grabato,
Molliter in mediis nè jugulere rosis.

*In nivibus volutatur* S. FRANCISCUS, *& impurum amorem fugat.*

III.

Cùm nitidum, nullâque notâ violabile pectus
Incendit, socia matre, Cupido puer;
Franciscus gelidas, si quis daret, iret in undas;
Nulla sed hybernis solibus unda fuit.
Nam glacie strictis, velut arctâ compede, rivis,
Velabat niveum cana pruina solum.
Ergo nives, Francisce, petis, positâque lacernâ
In rigido versas membra perusta gelu.
Non poteras meliùs, nam vellere purior omni,
Nix candorem animi denotat illa tui.

D. FRANCISCUS *familiaris cicadæ & oviculæ.*

IV.

Cujus ad imperium digito suffulta canebas,
Cujus eras toties dicta, Cicada, soror;
Morigeram simili compellat voce bidentem,
Et pectit placidâ lanea terga manu.
Dùm pecudem innocuam dextrâ palpatur amanti,
Colludit niveæ concolor agnus ovi.

D. FRANCISCUS, *fulmen è cœlo imminens Mortalibus, avertit.*

V.

Nutabat trepidâ tellus lapsura ruinâ;
Nî novus hic humeros supposuisset Atlas:
Nam Deus humanæ speculatus atrocia gentis
Crimina, corripuit vindice tela manu.

Vibraturus erat totius robore dextræ,
Quales Pentapolis ſenſerat ante faces.
Procumbis, flectiſque ipſum, Franciſce, Tonantem,
Nec quæ decrevit ſtringere, tela vibrat.
Tùm tellus pavitans, quoties deſæviet æther,
Pro clypeo poſthàc, tu mihi, dixit eris.

---

## V. OCTOBRIS.

S. APOLLINARIS *Valentinienſium Epiſc. humo ex aridâ fontem elicit.*

I.

ARebant ſitiente ſolo fonteſque lacûſque,
Siccus & exhauſtis alveus omnis aquis.
Præſul, arenoſi per hiantia jugera ruris,
Preſſabat ſterilem pulverulentus humum.
Et ſitit, & circum nullos videt ire liquores,
Tingat ut exiguo torrida labra lacu.
Procumbit ſupplexque rogat, de ceſpite vivo
Proſiliat riguæ vitreus humor aquæ.
Proſiluit, properiſque fluens per ſaxa ſcatebris,
Te blando invitat murmure, Myſta, bibe.
Accelerat, quæ turba latus tibi plurima cingit,
Et tecum arentem mergit in amne ſitim.
Dúmque receſſiſti, tecum ſimul unda receſſit,
Functa erat officio ſcilicet illa ſuo.
Quantus eras, Præſul, docilis cui terra paratas
Sponte dat, & rursùm ſponte reſorbet aquas!

*Intumeſcentem Rhodanum, in quo navigabat, repreſſit.*

II.

Tempeſtas inopina furit, fragilémque phaſelum
Penè repentinis obruit Auſter aquis:

Cætera turba metu trepidat, ſed Præſul aquoſas
Imperturbato corripit ore minas:
Siſtite præcipites, vaga flumina, ſiſtite motûs,
Erratis in veſtro tuta ſit iſta ſinu.
Finierat, Rhodanúſque fugax mandata loquentis
Senſit, & attonitis mitior ibat aquis.
Threicius Vates tumidum compeſcuit æquor,
Imperas iratum Myſta ſilere vadum;
Forma tamen non una fuit, quas repprimit undas
Blanditiis Orpheus, repprimit iſte minis.

## V. OCTOBRIS.

S. PLACIDUS è S. BENEDICTI *familiâ Luciferum ſydus adoraturum ſe negans, occiditur.*

I.

Occidit implacido Placidus placidiſſimus ictu,
Carnifice intrepidum perfodiente latus:
Ne malè Lucifero ſtans coràm procidat aſtro,
Lethifero Placidus fortior enſe cadit.

## VI. OCTOBRIS.

S. BRUNO *Carthuſianorum Fundator; horrendâ demortui voce perterritus, Eremum petit ſeque ſilentio addicit.*

I.

DIc, quid agis ſolidos, ſylvæ interiore receſſu,
Nemine, ſed tantùm Numine teſte, dies?
Et latebras inter, viſque inter vivere ſaxa?
Viſque inter latebras, duraque ſaxa mori?
Quid-vè feris novus hoſpes ades, totúmq; ſilentis,
Aut vitæ aut mortis ducere tempus amas?
Voce quid horrificâ inſonuit vocale cadaver;
Vt priùs aſſueto te vetet ore loqui?

Scilicet exanimes rupere silentia Manes:
Iàm vivos, pressâ voce, silere decet.

S. Bruno & Socii S. Hugoni *Episc. Gratianapolitano designati per visum, uti septem Planetæ.*

II.

Quantus is est, micat insolitâ qui luce coruscus;
Sydera qui terris intulit, atque polum?
Iure tuos Socios septem dixere Planetas,
Quos inter Bruno, Phœbus ut alter eras.

S. Bruno *in Eremum secedit.*

III.

Hîc ubi Bruno suum Sociis comitantibus ævum,
Ignotus reliquis, sed sibi notus agit:
Cur spelæa voces? meliùs viridaria dicas,
Quæ flores gremio tot peperêre suo.

S. Bruno *in imagine ad vivum expressus.*

IV.

Horrificæ Bruno stupefactus imagine mortis,
Solus in horrenti delitet hospes humo.
Aspicis ut docti dextrâ redivivus Apellis,
Posthumus exangui spirat in ore color? (versat,
Quicquid id est, quod mente agitat, quod pectore
Nescio quid magnum, quod meditetur, habet.
Verba daturus erat, sed quam tulit ille silendi
Legem aliis, arctâ religione tenet.

*Carthusiani purâ veste, Olorum instar candidi.*

V.

Mutabit natura vices, sylvisque relictis,
Cervus in æquoreâ nabit, & ursus aquâ.
Nam priùs ad liquidas recinebat fluminis undas,
Plurimus in sylvis nunc tacet albus Olor.

*Ad* RR. PP. CARTHUSIANOS.

VI.

Si solis bene qui latuit, bene vixit in umbris,
Veridico, prudens, ut canit ore Sophus;
Vos qui sejunctâ refugi latitatis eremo,
Ducitis innocuos, & sine labe dies.
Nîl tamen est, tacitas cur sic abeatis in umbras,
Nam meliùs virtus vestra latendo patet.

---

## VII. OCTOBRIS.

S. MARIA *de Victoria Lepantiaca: Quo die à Christiano exercitu ope Virginis, fusi fugatique sunt Turcæ.*

I.

DVm gerit Hebræus, gererent dū prælia Thraces,
Ordinibus cedunt Lunáque Solque suis.
Sol stetit, Hebræus gereret dum prælia miles,
Dùm Thraces gererent prælia, Luna fugit.

*Aliud, quo alluditur ad verba hæc Apocalyp. 12.* Luna sub pedibus tuis; *& ad Lunam Turcarum.*

II.

Virgo Parens geminos pollens Regina per orbes,
Et solâ, cùm sis maxima, Prole minor.

Christiadum victrice manu cùm Thracius hostis
Verteret ignavæ territa terga fugæ ;
Auspice te victa est, & se tibi subdidit ultrò ;
Debet enim pedibus Luna subesse tuis.

## VII. OCTOBRIS.

SS. Sergius & Bacchus *muliebri veste induuntur ad probrum.*

I.

Fallitur, imbellem Athletam si judicet esse,
Qui tectum indigno cernit utrúmque peplo.
Fœmineus Pugiles quamvis velaret amictus,
Hos animus fortis sat probat esse viros.

*De* S. Baccho.

II.

Non agit insanis muliebriter Orgya festis,
Nil mirum, Bacchus sobrius iste fuit.

## VII. OCTOBRIS.

S. Gerardus *M. cujus corpus abditum, spontaneo nolæ tinnitu & novi syderis ortu proditur.*

I.

Fortè Palæstinas ibat pius hospes ad oras,
Christe oculis quondam, quæ placuere tuis:
Ecce tibi gemini, prædâ stimulante, latrones,
Immeritum plagis comminuêre caput.
At ne fortè gravis superent vestigia noxæ,
Obtegit occultum conscia sylva nefas:
Attonitas sed spónte suâ procùl impulit aures,
Quæ nullâ quatitur, tinnula nola, manu:
Flammaque, commissi sceleris nè deforet index,
Triste parentanti sydus in axe micat.

Quid proſunt tacitæ, latebroſa ſilentia, ſilvæ ?
 Non hominum clamant ora,ſed æra ſonant ;
Nec pia lugubribus clarantur funera flammis;
 Sed quas parca negat terra, dat æthra faces.

---

## VIII. OCTOBRIS.

### QUATUOR CORONATI *Martyres.*

I.

CErne polum geminas tantũ oſtentare coronas,
 Roma, Coronatis quatuor, una micat.

### S. SIMEEON *Confeſſor.*

Nunc dimittis, &c. Cupio diſſolvi,&c.

II.

Eſtis uterque pares voto, ſed diſpare cauſâ :
 Dùm, Simeon, dum vis tu quoque,Paule, mori.
Tu quia Chriſtus abeſt, diſſolvi, Paule, rogabas ;
 Dimitti, Simeon, tu, quia Chriſtus adeſt :
Vt videas Chriſtum, moreris tu Paule, ſed ipſum,
 Tu contra, Simeon, ut moriare, vides.

### D. SIMEONIS *Epitaphium.*

II.

Phœbe ſepulchrales celebra Simeonis honores ;
 Ille ſacræ moritur dignus amore lyræ.
Vrnam incide tuæ tenui mucrone ſagittæ,
 Talis ubi imparili carmine Leſſus erit :
Hîc jacet in medio,paſſus ſua funera, cantu ;
 Sarcina dùm gremium chara ſenile premit.
Sic nivei candoris olor, quo gutture cantum
 Fundit, eo vitam gutture fundit olor.

## VIII. OCTOBRIS.

S. PELAGIA *in veste virili Pœnitens.*

Illa olim Syrias inter famosa puellas,
Quæ ductum é Pelagi nomine nomen habet;
Luget in obscuro camerati fornicis antro,
Se priùs Idaliæ signa tulisse deæ:
Et vestem, & cum veste animos induta viriles,
Quæ priùs admisit virgo, vir illa luit.
Vlcisci ( neque enim satis est in virgine fellis )
Mascula fœmineum debuit ira nefas.

## VIII. OCTOBRIS.

S. BRIGITTA *Vidua, quàm cùm Mater in utero ferret, accepit in somnis se propter fœtum à naufragio liberandam.*

I.

Enatat incolumis per te, propè naufraga mater,
Dum te utero ferret, parva Brigitta, suo.
Quis novus hic ordo? reliquos sua pondera mergũt,
Fertur & ecce suo pondere, salva parens.

---

## IX. OCTOBRIS.

S. DIONYSIUS AREOPAGITA *Athenis natus Parisiis moritur.*

I.

NAscentem puerum doctæ vidistis Athenæ,
Gens Parisina sacrum vidit obire Senem;
Nec poterat sive interitum, sive inspicis ortum,
Nobiliùs nasci, nobiliùs-vè mori.

*Dato quàm accepto sanguine clarior.*

II.

Quamlibet acceptus sit clarus origine sanguis,
Clarior, effuso sanguine, Martyr eras.

*E solis deliquio infert Authorem naturæ pati.*

III.

Te grave deliquium solis dum perculit, hauris
E tenebris animi lumina prima tui.

*A Francis, quos Baptismate donarat, comburitur.*

IV.

Francigenûm præluſtre decus, cui Gallia sacro
Flumine tingendum subdidit ampla caput:
Lota salutiferis fuerat quæ natio lymphis,
Ipsa tuæ flammas, Dive reponit aquæ:
Et tibi quæ fuerat lustrata piantibus undis,
Æmula te flammis expiat illa suis.

*Semi-ustulatus feris illæsus objicitur.*

V.

Iam lento semûstus erat Dionysius igne,
Quæ superant, rabidis dantur edenda feris.
Non tamen esuriunt, jejuna caterva, leones,
Intactóque famen sustinuere cibo.
Plus sapuit tortore leo, plus Præside tigris;
Pabula dùm geminæ non sapuere gulæ.

*Truncato capite, Martyrij laureâ donatur.*

VI.

Abſciſsâ cervice minor,ſed pectore major,
Dive, coronandum tollis âd aſtra caput.
Scande celer, ſuperóſque vola ſuper ætheris orbes,
Te merces pretio ſanguinis empta manet.
Magna ſitu, major populis, & maxima ſceptro
Gallia, ſed meritis eſt minor illa tuis.

*Amputatum ſibi caput manibus ſuſtentat.*

VII.

Partem hominis magnam, rerum mentiſq; capacem
Dive, tibi tortor meſſuit enſe caput;
Ad terram tendebat onus, ſed ſectile collum
Suppoſitâ properas ſuſtinuiſſe manu.
Immundam nè tangat humum tam nobile pondus,
Aut collo, aut manibus debet ineſſe tuis.

*Aliud in idem.*

VIII.

Tortor idem Præſulque caput, ſed diſpare formâ
Suſtulit; enſe prior, ſuſtulit iſte manu.

IX. OCTOBRIS.

S. DEMETRIUS M. *cujus chlamys ſanguine tincta effrænes aquas repreſſit.*

I.

Siſtit inundantes fluvios, undáſque rapaces,
Martyris illuſtri ſanguine tincta chlamys:
Vſque adeò natura Deum veneratur aquarum;
Cedat ut exuviis Martyris ipſe furor.

## IX. OCTOBRIS.

S. ABRAHAMUS PATRIARCHA *filium immolans in tabella depictus.*

I.

Triſtis in aggeſto moritura ſtat hoſtia buſto,
Et videt armatas in ſua fata manûs.
Arduus elatos genitor libratur in ictûs,
Inque caput pueri ſtringere tela parat.
Enſem urget, lethúmque manus jam mota tuliſſet,
Sed plagam, invito patre, moratur amor.

---

## X. OCTOBRIS.

S. IOANNES C. *Ordinis* S. AUGUSTINI, *inter ſacrum faciendum totus liqueſcit in lacrymas.*

I.

FLamen adorandas ſacris operatus ad aras,
Æſtuat, & poſito tegmine, membra levat.
Incaleant quantis flagrantia pectora flammis,
Indicat è capitis qui volat arce, vapor:
Pérque oculos préque ora piis ſtillantia guttis,
More nivis lacrymæ jugè fluentis eunt.
Sic poſtquàm artifici latuit roſa condita plumbo,
Lacryma ſuppoſitis ſtillat odora rogis.
Rerum mira fides! jam naſcitur hoſtis ab hoſte;
Nam ſacer has animi parturit ardor aquas.

## XI. OCTOBRIS.

S. BRUNO *Episc. Colonienſis, quocùnque iter inſtituat, piam librorum ſuppellectilem ſecum defert.*

I.

ESſe cupis tecum doctos ubicúmque libellos,
Illa tuum relevat turba ſodalis iter.
Sic ego credo viæ te non ſenſiſſe laborem ;
Eſſeda facundus nam comes uſque fuit.

## XII. OCTOBRIS.

S. CYPRIANUS *Carthaginienſis Episc. & Martyr, ortu clarus, ſed vitâ clarior.*

I.

NObilis ille quidē eſt, quē ducis origine ſanguis,
Vita tamen generis nobilitate prior.
Et virtus pretioſa magis quàm pendula bulla :
Scilicèt ingenuos hæc probat , illa facit.

*In Africa moritur.*

II.

Iam ſatis ipſa ſuo Libye flagrabat ab igne ;
Tu tamen ecce novo ſanctiùs igne flagras :
Nam ſimúl in vitium flammas iacularis & ignem,
Vita tibi fulgur, vox tua fulmen erat.
Afer in immenſum geminatis ignibus ardet,
Nam novus antiquis additus ignis eras.
Barbarus extinxit te ſanguinis imbre Tyrannus,
Vna tot ardores Africa ferre nequit.

*Dùm ad supplicium ducitur, paucos quos habebat aureos, carnifici, ut de se benè merito, iussit numerari.*

III.

Dive, necis pretium recipit, te dante, satelles,
Nempè tui rarus funeris emptor eras.
Pauca tamen recipit, neq; enim tibi plura supersunt,
Siccinè tam parvo sydera cautus emis?

---

## XIII. OCTOBRIS.

S. GERALDUS *in superiori Arvernia famosus, inter Psalmos recitandos ultimum spiritum efflat.*

I.

PAndite syderei fulgentia limina Templi,
Cœlicolæ, portis en novus hospes adest.
Clauditur hæc corvis, reseratur oloribus Aula,
Ergo Geralde tibi convenit iste locus.
Quàm meritò puros inter numeraris olores,
Qui moriente sacrum concinis oremelos!

## XIII. OCTOBRIS.

S. COLMANNUS *M. innocens suspenditur ex arenti trunco, qui subitò reviresçit.*

II.

Colmannus, falsò cæcus quem crimine Iudex
Insimulat vanâ proditione reum,
Nodatus laqueo collum trabe pendet ab altâ,
Et sterilis tantum sustinet arbor onus:
Torque alio donandus erat, nec debuit illo
(Indignum!) juvenis regius esse throno.
Ecce repentinas extendit in aëra frondes,
Quæ dudùm orba sui furca viroris erat.

Sublatum infami letho, dùm floruit arbor,
Testatur juvenem non meruisse mori.
Quicquid Causidicus, quicquid crepet ore Patro-
Hæc meliùs causam Martyris arbor agit: (nus,
Eximiâ pietate virum, sine fine reclamat,
Colmannum improbitas sanciit esse reum.

*Colmanno iam vitâ functo præter morem crescunt capilli.*

II.

Crescentes, Colmanne, tibi post funera crines,
Canitiem capitis te meruisse probant.

*Suspensus ex Arbore extat inhumatus.*

III.

Pensilis es, nec, Dive, solo mandaris humandus,
Indigna est tali funere vilis humus:
Despice quicquid id est quod terra ostentat inanis,
Cuncta vides oculis, Dive, subesse tuis.

## XIV. OCTOBRIS.

S. DOMINICUS C. *à loricâ, quâ corpus domabat,* LORICATUS *dictus.*

I.

PArce piam laniare cutem, cur criminis expers,
Sanguine vis puras contemerare manûs?
Nil reus es, tamen ira tuos malè sævit in artûs,
Qui calybe immeritum stringis, & ære latus.
Cur solidis lorica tegit te ferrea nodis?
Arma quid in mediâ pace cruenta geris?
His ego, Diuus ait, fugo tela Cupidinis armis,
Hæc lorica meum munit ab hoste latus.
Tu quoque, lascivis pectus violabile telis,
Hâc quicumque teges ægide tutus eris.

## XV. OCTOBRIS.

S. THERESIA *V. ab Seraphino in corde sauciata*

I.

NVper amabilibus ferit tibi pectora telis,
 Aliger æthereo lapsus ab axe puer.
Diva salutiferâ quod transfixere sagittâ,
 Quàm cordi hoc superis credo cor esse Choris!

*Aliud in idem.*

II.

Nescio quæ magnæ pectus sublime Theresæ,
 Trajecit supero dextera missa polo.
Tàm benè quæ certo jaculum collineat ictu,
 Hanc, Amor alma, tuam credo fuisse manum.

D. THERESIA *ad* CHRISTUM.

III.

Pectoribus jam Christe meis illabere, vastam
 Dat tibi quâ venias pervia plaga viam.
Ales amor crebris terebret mihi pectora telis,
 Liberius solito quò tibi pandat iter.

D. THERESIÆ *Symbolum*:
Aut pati aut mori.

IV.

Scire cupis, Lector, quibus intùs amoribus urar,
 Vota mihi, vel mors; vel mihi vota, dolor.

D. THERESIA *saucia ad* CHRISTUM *itidem saucium.*

V.

Da veniam si vera loquar, tibi tristia tortor,
  Nobiliora mihi vulnera fecit amor.

CHRISTUS *ad* THERESIAM.

Talia, si nescis, non fecit vulnera tortor,
  Tortorum at manibus cautior usus amor.

---

## XVI. OCTOBRIS.

S. GALLUS *Abbas ursum famelicum reprimit, quo deinde tanquam famulo est usus.*

I.

CVrrebat stimulante gulâ, cupidúsque parabat
  Ingerere inventas ursus in ora dapes.
Siste, Senex dixit, nostræ male prædo culinæ,
  Non calet hæc stomacho mensa parata tuo.
Mox dabitur quod hiando petis, tamē ante juberis
  Larga super nostro ponere ligna foco.
Audiit, & docilis properat mandata minister,
  Et quæcúmque Senex imperat, ursus agit:
Ergo dapes modicæ, ( merces ea pacta labori)
  Morigeræ satiant guttur inane feræ:
Et patitur Senior sociæ sit ut incola cellæ,
  Dùm rabido nulli vulnera dente ferat.
Ite, quid obsequium defertis inutile, servi ?
  Iste suo famulus sufficit unus hero.

*Aliud in idem.*

II.

Gallus erat quondàm trepidi formido leonis,
Galle, ursi posthàc tu quoque terror eris.

S. Galli *funus equi ferocissimi ad locum Sepulturæ sponte deducunt.*

III.

Depositâ graviore sui jam parte, volarat
Gallus ad optatos, præmia digna, lares.
Protinùs indomiti funus traxere veredi,
Collaque inexperto sponte dedere iugo:
Vsque adeò toto prorsùs nîl cernitur orbe,
Ardua quod virtus non domet, esse ferum.

## XVII. OCTOBRIS.

S. Andreas *M. altero pede truncatur.*

I.

Tormentorũ aciem, numerosáq; vulnera passus,
Alterius Martyr fert quoque damna pedis.
Quis credat, nisi sint Superi, nisi Numina testes?
Ocyùs amisso currit ad astra pede.

## XVIII. OCTOBRIS.

S. Lucas *Evangelista, cui scribenti bos alatus appingitur.*

I.

Qvàm bene conveniunt, tabuláq; fidelis in unâ,
Et Lucam & socium jungit imago bovem!
Et Lucas & taurus arant, sed dispare formâ,
Æquor arat libri Scriba, juvencus agri:

Bos quoque diſparibus Lucáſque accingitur armis,
Vtitur ille unco vomeris, iſte ſtylo:
Vt volet, ut ſcribat, pennâ munitur utérque,
Ille humeris pennam geſtat, & iſte manu.

*Aliud in idem.*

II.

Pinge Paratoniam, Loligine pinge papyrum,
Vt ſacrum abſoluat ſumma coronis opus;
Nam ſi dificiat dextræ ſcribentis arundo,
Pennas, ne ceſſes ſcribere, taurus habet.

*Aliud in idem.*

III.

Antè animal tardū, modò bos tibi penniger adſtat,
Dùm linis arcano myſtica ſenſa libro.
Perge tibi quæcúmque polus vulganda miniſtrat
Scribere, nec calamis poſtmodò parce tuis:
Si pennam quam dextra movet, detriverit uſus,
Bos volucer pennas, quas tibi tradat, habet.

D. LUCAS *unà cum bove depictus in tabellâ.*

IV.

Fare, quid appoſuit, Lucæ tua dextera, Pictor,
Symbola, ruricolam, non ſatis apta, bovem
Qui tanto ſudore colit Chriſti impiger agrum,
Aptior huic poterat nullus adeſſe comes.

*De bove Lucali alato.*

V.

Cernis inauditas qui bos gerit impiger alas,
Ponè tuos ſtratum, Dive, cubare pedes?
Hunc niſi ſacra tui teneat reverentia juſſi,
Iam foret aëria viſus abire viâ.

Vel minimo nutu dederis si signa volandi,
 Iàm volucrem videas ire per astra bovem.

*Aliud. de eodem.*

VI.

Festinum Lucæ forsan mirabere taurum,
 Cùm soleant tardi lentiùs ire boves.
Si nescis, celeres noster stylus addidit alas,
 Quadrupedémque pigro de bove fecit avem.

*Aliud de eodem.*

VII.

Intempestivo taurum quid acumine pungam?
 Ecce volat, stimulo non eget ille meo.

*Aliud de eodem.*

VIII.

Assumptis volitare bovem qui viderit alis,
 Ecquis araturas esse negabit aves?

D. LUCAS VIRGINEM DEIPARAM *cum puero* IESU *depinxit in tabella.*

IX.

Exiguo rasæ depinxit in orbe tabellæ,
 Artifici Lucas Virginis ora manu.
Et Puer, & Pueri Mater, spirare, moveri,
 Visus utérque tibi, visus uterque loqui.
Nam quis ab hâc vivam non speret imagine vocē,
 Quâ Verbum & Verbi pingitur ipsa Parens?

*Aliud in idem.*

X.

Et Matrem & Puerum pingis, sed dispare formâ:
 Moribus hic, calamis pingitur illa tuis.

*Aliud in idem*

XI.

Famoſum longè Lucas ſuperavit Apellem,
Hic Veneris pinxit, Virginis iſte decus.
Dædalus artifici Lucas hoc maior Apelle,
Quò minor eſt magnâ Virgine ficta Venus.

E D. LUCÆ *Medici tumulo ſalubris ſuccus emanat.*

XII.

Vrna ſalutifero tua, Dive, liqueſcit amomo,
Et fugat innumeram certa medela luem.
Quanta tua eſt pietas! nobis bonus uſq; mederis,
Téque etiam Medicum poſt tua fata probas.

*Aliud in idem.*

XIII.

Exanimum ſudat redolentia balſama corpus,
Balſama lethiferis quæ medicina malis:
Nimirùm variante vices ſorte, accidit ut qui
Arte fuit Medicus, jam medicina foret.

D. LUCAS *Hiſtoricus, Pictor, & Medicus.*

XIV.

His calamo, confers aliis medicamine vitam:
Sic mortem triplici præditus arte fugas.

*Lucalibus ſchola inſtaurantur, Michaëlibus abſolvuntur.*

XV.

Scriba ſacer, bos antra tuus Parnaſſia pandit,
Quæ celeri Michaël clauſerat antè fugâ:
Scilicèt ut tardos puerorum turba juvencos,
Æmula pennigeras ſic imitetur aves.

Dùm ſtudiis abeunt, hos dixeris eſſe volucres,
Dùm redunt, tardos dixeris eſſe boves.

*Aliud in idem*

XVI.

Bos vocat Aonias ad priſtina penſa ſorores,
Palladium Michaël terminat Ales opus.
Schemate ſignari nequit meliore juventus;
Vt bos ad ſtudium tendit, ut ales abit.

*Ad Pictorem, bove Lucali depicto in tabellà, ſtudij reſumendi nuncio.*

XVII.

Pars eſt grata tuæ, pars eſt ingrata tabellæ,
Solerti eſt, Opifex, quæ tibi picta manu:
Vt placeat, nullâque oculis non parte probetur,
Oblinat alatum ſpongia preſſa bovem.
Nempè juventuti, terræ bos natus arandæ,
Nuntiat immenſi grande laboris onus.

*De eadem tabella.*

XVIII

Cur geminas tauro Pictor dedit inſcius alas?
An levis ut pigros adjuvet ala gradus?
Quin potiùs frangenda bovi, quò tardiùs iret
Cædua, ſucciſo poplite, crura forent.

*Iuventus Lucalium laborem fugitans, ab alato bove ad ſtudia revocatur.*

XIX.

Otia depoſitis meditata juventa tabellis,
In vacuos lætis greſſibus ibat agros:
Dúmque gravet refugâ curvis cervice juvencis,
Difficili findi vomere vidit humum;

Sic ait, O reduci tarda ad Lucalia tauro
Producent longas otia nostra moras.
At primos vehit ecce dies inopina labores:
Alatum juvenis nesciit esse bovem.

*De eodem.*

XX.

Cur pede tam lento Pindi juga scandimus omnes?
Cur facili studio vita nec ipsa satis?
Causa patet, teneris Phœbi modò tardus alumnis
Bos præit, elapso Bellerophontis equo.

*Bos Lucalis stimulo non eget, sed fræno.*

XXI.

Parcite festinum stimulis impellere taurum,
Quin potiùs fræno, quo teneatur, eget.
Nuntius ingrati veniat quicùmque laboris,
Is citiùs, tardus sit licèt, usque venit.

*Ad* D. LUCAM *de bove, eius Symbolo.*

XXII.

Non benè conveniunt picti tibi stemmata tauri:
Tu properas, tardos dùm movet ille gradûs,
Vel nóva, sublato, quæras tibi stemmata, tauro,
Vel disce à proprio lentiùs ire bove.

*Ad* D. LUCAM *Pictorum pariter & Musarum Patronum.*

XXIII.

Non ego te, Luca, Pictorum maxime, pingam,
Non ego te, Vatum gloria magna, canam;
Te nec enim dignum qui pingeret, esset Apelles;
Nec te qui caneret, dignus Apollo foret.

D. Lucas *Medicus idem ac Musarum Patronus.*

XXIV.

Non equidem Lucæ invideo Pictoris honorem,
Invideo Historici non ego grande decus.
At qui animos angit curis, qui corpora morbis,
Hic Medicæ laudis vix mihi dignus erit.

*Aliud in idem.*

XXV.

Dum vigiles doctis juvat impallescere chartis,
Mœsta est assiduus nîl nisi vita dolor.
Non malè Pierides Medicum elegere Patronum;
Vt morbos idem qui tulit, illè levet.

## XVIII. OCTOBRIS.

S. Iustus *M. præcoci sapientiâ ornatus.*

I.

Anteit ætatem solito prudentia major,
Et gravis in puerò cernitur esse senex;
Tempore nam præcox virtus maturuit illo,
Quo vix in reliquis assolet illa seri.
Quos dabit hæc olim fructûs ætatula? cùm sit
Tàm bona sementis, quàm bona messis erit?

## XIX. OCTOBRIS.

S. Varus *M. discisso novaculâ ventre moritur.*

I.

O Furor! ô cunctis scelus indelebile sæclis!
O feritas ipsis inficianda feris!
Vare tibi medium præacuta novacula ventrem
Dissecat, & vasti pectori antra cavat.

Ad

Ad ſuperas, virtus quò te vocat inclyta, ſedes,
Magnâ ingens animus debuit ire viâ.

*A Cleopatra nobili fœmina, VARI corpus templo tumulatur, in cujus officij mercedem filio orbatur.*

II.

Vare, canum prædam te juſſerat eſſe Tyrannus,
Quâ ſuper in terris parte relictus eras:
Impediit Cleopatra nefas, templóque repoſtum
Funus honoratâ ritè ſacravit humo.
Non retulit mater, retulit ſed præmia natus,
Materno abſtractus ſub cava buſta ſinu.
Quid quereris, gemebunda parens, tibi pignus ademptum?
Officio merces plenior ipſa ſuo eſt.
Nil Martyr potuit melius, nil tradere majus.
Dùm ſoboli terras eripit, aſtra dedit.

---

XX. OCTOBRIS.

SS. CAPRASIUS & FIDES *Martyres quorum ille hujus exemplo ad Martyrium animatur.*

I.

CAPraſius timido dum transfuga lentus in antro
Conſtantis fidei conſpicit eſſe Fidem.
E latebris in aperta ruit, ſéque increpat ultrò,
Illa vir eſt, vir tu fœmina, dixit, eris?

S. CAPRASIUS *elicito è rupe divinitùs fonte ad Martyrium invitatur.*

II.

Si grata eſt tibi, Chriſte, mei vis fuſa cruoris,
Do jugulum ſacris victima vota tuis.
Ergo doce noſtrâne velis tibi cæde litari,
Fac, rogo, ſint animi, fac rata ſigna tui.
Si jubeas me, Chriſte, mori, precor, indice lymphâ,
Teſtis ab hoc manet protinùs unda jugo.

Dixerat, & ſubitò per ſaxa liquentibus undis,
Exiluit trepidâ fons fugitivus aquâ:
Nec plura his, animo intrepido feſtinus ad aras
Dat ſua barbaricâ colla ſecanda manu.
Protinùs inſequitur patulo de vulnere ſanguis,
Vulneráque irriguus tinxit hiulca cruor.
Quàm diſpar it uterq; liquor, quàm diſcolor unda!
Capraſius manat ſanguine, fonte ſilex.

---

## XXI. OCTOBRIS.

S. HILARION *Abbas Plutonem curru invectum ad inferos redire compulit.*

I.

QVadrijugo invectus curru phlegetontius Orci
Prædo, cavernoſæ rupis in antra ruit:
Impavidúmque ſenem formidine terret inani,
Qui rhedam & vanos cum duce riſit equos:
Nàmque furens ſpectrum, facto telluris hiatu,
Dicitur in nigrum præcipitaſſe chaos:
Ridendúmque ſuis iterùm ſe reddidit umbris,
Venerat in noſtram qui novus hoſpes humum.
Perſephonem rapiendam iterùm fortaſſe putabat;
At rediit vacuis currus inanis equis.

## XXI. OCTOBRIS

S. MALCHUS C. *ad nuptias ab hero coactus aufugit & defenditur à leone.*

I.

Ne peteres ( nam fortis eras melioris amator )
Inviſos domino, Malche, jubente toros;
Clàm fugis, agreſtúmque procul nemoroſa ferarũ
Securo tacitus luſtra pudore ſubis.
At dominus rapit arma celer, famulúmque fugacẽ
Ocyùs exerto barbarus enſe petit.

Nec priùs absistit quàm milite cinctus & armis,
Inventam obsideat, quâ latet erro, specum.
Hìc Malchus trepidare miser, pavidusque Tenerâ
Numen in auxilium voce vocare suum.
Et Deus oranti faciles accommodat aures;
Nam leo qui Vernam vindicet, ultor adest.
Aurea poma vigil quondàm servaverat anguis,
Quæ tulit Hesperiæ virginis almus ager.
Poma fuere priùs vigilantis cura draconis,
Flos modò virgineus cura leonis erit.

*Aliud in idem.*

II.

Credidit ingenui nemus esse pudoris asylum,
Credidit, & rupis Malchus in antra fugit.
At virides non una colit Latonia syluas,
Captat & hìc prædas insidiata Venus:
Nec solo instructus jaculo tenetur, & arcu,
Sed sua sæpè etiam retia tendit Amor.
Retia lascivus tibi, Malche, tetenderat auceps,
Dùm trepidus latebras sperat habere pudor.
Sed leo rex nemorum formidandúsque satelles,
Dissipat hostiles, ne capiare, dolos.
Inde verecundi nulla est cui cura pudoris,
Deteriorem ipsis se sciat esse feris.

## XXI. OCTOBRIS.

### S. VRSULA V. & M.

I.

Quàm malè sæpè suis aptantur nomina rebus!
Vrsula cur dicta est, quæ magis agna fuit?

VRSULA *inter sydera.*

II.

Fabula quid geminas super æthera collocat ursas?
Vrsula stelliferum possidet una polum.

*De ipsius Anagrammate :*
VRSVLA. Laurus.
III.

Cingite virgineos verno diademate crines,
  Vrsula prostrato fortis ab hoste redit.
Illa triumphati domitrix generosa Tyranni,
  Nobile vincentis nomen & omen habet.
Ergo suis Daphnona citi distringite ramis,
  Vt meritum cingat Laurus honesta caput.
Sed quid adornandis lauros ego posco capillis?
  Ipsa sibi victrix Vrsula Laurus erit.

S. Vrsula *Conneni Aremoricæ Dynastæ nuptias respuit.*
IV.

Captus Aremoricæ Princeps fulgore puellæ,
  Ire Dioneas sensit in ossa faces :
Et subitò, Cassum depone puella timorem,
  Quod sponso sponsa est, hoc mihi, dixit, eris.
Hoc nunquam, Virgo inquit, ero, sponsalia nolo,
  Prædo pudicitiæ tu potes esse meæ.
Ille refert, Gemini dispar datur optio teli;
  Spicula vel tortor, vel sua mittat Amor.
Illa ait, Absit Amor, jaculetur spicula tortor;
  Nam mihi dulcis erit tortor, amarus Amor.
Vix hæc : Barbaricis subitò volat acta lacertis;
  Ire per immeritum jussa sagitta latus;
Sic nè Virgo mali jaculum pateretur Amoris,
  Carnificis jaculum maluit illa pati.

*Ad Hunnos* S. Vrsulæ *&* Sociarum *VV. interfectores.*
V.

Impia gens hominum, duro quàm rupis in antro
  Nutriit Hircanæ mamma ferina lupæ.

Hei mihi! quot Nymphas metitis, tot lilia crimen
Grande foret, vel tot subsecuisse rosas!
Antè quidem niveæ ( numerosa caterva ) puellæ,
Lilia, quàm ferro demeterentur, erant.
At postquàm intrepidæ proprio rubuere cruore
Lilia in æternas versa fuere rosas.

CHRISTUS *ad* D. VRSULAM *& ad* SOCIAS.

VI.

O quæcúmque meos Virgo sectaris amores,
Quæque thori conjux virginis esse cupis!
Nec tibi divitibus baccata monilia gemmis,
Nec mihi dotales quære, monemus, opes.
Dos est rara, pudor: dos est pulcherrima, virtus:
Hâc mihi, si desint cætera, dote places.

---

S. IOANNES BONUS *C. morbo afflictus resipiscit.*

I.

QVi priùs immodico Veneris flagrabat amore
Dum valet, hanc odio, dũ fuit æger, habet.
Languit utiliter, morbus tulit ipse medelam,
Nunquàm adeo sanus, si valuisset, erat.

*Digitis infigit arundines, ut impuros motus compescat.*

II.

Vritur Idaliâ perculsus arundine, mores
Dictus ob ingenuos nomine jure Bonus:
Vritur: & Siculâ multò violentior Æthnâ,
Flamma penetratis serpit in ossa fibris.
Frammarum exitium, gelidos è nubibus imbres
Orat, at oratas non dabat imber aquas.

Telis ergo novis tua tela, Cupido, repellit,
Et bellum insolitâ miles ab arte gerit;
Nam summos calamis figit fodicantibus ungues,
Vt procùl hoc fugiat victa dolore Venus.
Nec spes vana fuit, nam protinùs excita Cypris
Fugit in infamem non reditura Paphon.
Dive, tuæ dispar ab amore vibratur arundo,
Hæc Veneris flammas excitat, illa necat.

*Ad* D. IOANNEM BONUM.

III.

Vt Veneris vulnus fugias, te vulnere lædis,
Plagaque fit plagæ, Dive, medela tuæ.

## XXII. OCTOBRIS.

S. CORDULA V. & M. S. VRSULÆ *sociæ, metu perterrita fugit, sed fuga pœnitens, postridie Martyrium subiit.*

I.

Quæ priùs undenis è millibus una refugit
Cordula, Martyribus vult comes esse Choris.
Nunc jugulum exertat coràm, mortémq; precatur,
Defuerit numero quòd Soror una suo.
Exprobret ignavæ latebras quis jure puellæ?
Abluit illa suum cæsa cruore scelus.

## XXIII. OCTOBRIS.

S. SEVERINUS BOETIUS *amputatum sibi Theodorici Regis jussu caput, ad aram detulit.*

I.

ILle decus Musarum ingens, & gloria Pindi,
Quo nullum toto majus in orbe caput.
Occidit impacto ferientis acinacis ictu,
Et potuit tantum cernere Roma nefas!

Ergo necem passus, Regísque Boëtius iras,
Iam truncum cæso vertice corpus erat;
Cervicem tantorum operum, tantæque capacem
Mentis, utrâque ferunt sustinuisse manu;
Et longâ gestasse viâ venerabile pondus,
Inque aras flexo deposuisse genu.
Nimirùm mactata tibi quæ, Christe, litatur
Victima, non alio debuit esse loco.

## XXIII. OCTOBRIS.

### S. MACHARIUS *Romanus C. Orci ludibrio in sylvis deceptus.*

I.

Vrbibus in mediis trepidat, qui cernitur ipsas
Inter sæpè pudor tutior esse feras:
Sed nullis quocúmque abeat, quocúmque recedat,
Virginitas tuta est prorsùs ab hoste, locis:
Dùm novus intactæ sponsus fugit ora maritæ,
Cognita sylvicolis fertur in antra feris.
Hìc geminos reperit catulos, matrèmque jubatam,
Quæ vitâ catulis accubat orba suis.
Hanc tumulo infodit, sobolísque vicarius alter,
Sedula Marmaricæ munia matris obit:
Interea miseris resonat nemus omne querelis,
Qua Acheron falsæ virginis ore ciet.
It Senior, motúsque vafræ plangore puellæ,
Admisit stygios in sua tecta dolos.
At postquàm infidæ deceptus imagine larvæ,
Novit in exitium spectra parata suum;
In lacrymas pius hospes abit, Styx ivit in umbras,
Inque fugam geminus cernitur ire leo.
Infelix Machari! tectíque ignare pericli,
Fœmineis posthàc credere parce dolis.
Qui scrobe depositam tumularas ante leænam,
Penè tibi fallax lena, leæna fuit.

## XXIV. OCTOBRIS.

S. Felix *M. & Episc. Africanus.*
*Quo tempore occisus est, Luna sanguinis colorem induit.*

I.

Attonito tortor dum te ferus eripit orbi,
 Luna rubet subitis sanguinolenta notis.
Vnde priùs niveo color ille rubescit in astro?
 Num quòd cæca tuo vulnere Luna dolet?

## XXIV. OCTOBRIS.

*Inter* SS. Nagranos Martyres *puer quinquennis in rogum, in quo mater ardebat, insilit.*

I.

Qva Nagrana suas extollit in aëre turres,
 Prætulit ingenium non puerile puer.
Vix benè tùm quinas numeraverat ordine messes,
 Cùm decus in tenerâ prole virile fuit.
Tortor ait, Puer iste meo sine vulnere sospes
 Vivat, & extinctâ matre superstes eat.
At puer ardentem dùm cernit in igne parentem,
 In medios læto prosilit ore rogos.
Immoritúrque sinu matris, junctóque triumpho
 Et puer, & pueri mater, in astra volant.
Roma, per immensum canitur cur Mutius orbem,
 Qui fortem ardenti torruit igne manum?
Nam quæ præstiterat vegeti priùs integer ævi
 Scævola, quinquennis præstitit ecce puer.

## XXV. OCTOBRIS.

S. CHRYSANTHUS *M. turpium Mulicrcularum conatus lusit, clausis eas nè videret, oculis.*

I.

PRædatura tui florem, Chrysanthe, pudoris,
Te Venus illecebris captat, Amorque suis:
Obiicis occlusos oculorum callidus orbes?
Sic Veneris nullo tactus ab igne cales.
Perge age, te tereti numquàm puer improbus arcu
Læserit, hoc clypeo si modò tectus eris.
Nā cui bella movet, non Mars, sed adultera Cypris,
Palmam, hostem qui non viderit, ille tulit.

*Carcer quo Chrysanthus includitur, suavem odorem spirat.*

II.

Eximiæ insóliti sunt hi virtutis odores,
Qos afflant pleno carceris antra sinu:
Scilicèt hoc latè spirat flos aureus horto;
Flos Martyr, carcer Martyris hortus erat.

## XXV. OCTOBRIS.

S. DARIA *M. per leonem in fornice defensa.*

I.

Flebilis ad spurcæ famosa cubilia cellæ,
Innumeris rapitur cincta Daria procis:
Iámque procul spectans olidū lacrymosa lupanar,
Insiliat tumulo promptiùs illa suo:
Et, Quò tendis? ait, quin perdita vivere cessas?
An potes Idaliæ lustra subire lupæ?

O utinam vixiſſe mihi prius ipſa dediſſent
Fata, pudicitiæ quàm ſupereſſe meæ!
Dixerat at medium vindex leo fertur in agmen,
Attonitóſque fugat, quà via facta, procos.
Horruit aſpectu ſubiti ſtupefacta leonis
Illa, nihil quamquam, quod vereatur, habet.
Nam ruit ut trepidæ cuſtos foret ille Dariæ:
Ne timeas, cuſtos ille pudoris erit.
Tunc ait à tali defenſa ſatellite Virgo,
Non Leo; ſed nobis Leno timendus erat.

---

## XXVI. OCTOBRIS.

S. Evaristus *Pontifex Maximus.*

*Quo tempore inauguratus eſt ſummus Pontifex, celebre Iovis Vltoris fanum, miſſo divinitus igne deflagravit.*

I.

DVm ſuprem̃u apicem ſacri conſcendis honoris,
Vltoris flagrant fana ſuperba Iovis.
Nam rutilo fax miſſa polo divinitùs arſit,
Inque avidum vertit templa vetuſta rogum.
Præſide te rerum ſacro, ſua gaudia terris
Feſtiuus miſſo nuntiat igne polus.

## XXVI. OCTOBRIS.

S. Demetrius *M. cui è cœlo corona defertur.*

I.

Deſit digna tuis nè fortè corona triumphis,
Adfuit æthereo lapſus ab axe Puer;
Sed Puer æthereis longè formoſior aſtris,
Detulit aligerâ qui tibi ſerta manu.

Texere sydeream tibi debuit æthra coronam,
Quid det par meritis indiga terra tuis?

*Annulus* DEMETRII *sanguine intinctus morbos fugat.*

II.

Lancea jam laceros Pugilis transfoderat artûs,
Iámque rubescebat sanguine tincta chlamys.
Gestamen digiti prænobile divitis, aurùm
Imbuit effusus cæde recente cruor;
Morbosúmque genus tactu fugat omne potenti
Annulus, innumeris prompta medela malis.
Tingere purpureo, sacer annule, tingere succo,
Ornari gemmâ nobiliore nequis.

---

## XXVII. OCTOBRIS.

S. DESIDERIUS *Altissiodorensis Episc. à Christo in cœlum evocatur.*

I.

Pervigilas, ne fortè tuo subrepat ovili,
Et lupus infirmas helluo raptet oves.
Tàm benè cùm fidus tua Pastor ovilia cures,
Te bonus ad superum Pastor ovile vocat.
Ille suas agnoscit oves, hœdósque salaces
Respuit, & partem non finit esse gregis:
At postquàm suprema dies illuxerit orbi;
Arserit & summo terra polúsque rogo;
Vnum erit unius tantum Pastoris ovile,
Vnus & unius Pastor ovilis erit.

## XXVIII. OCTOBRIS

SS. SIMON & IUDAS *Apostoli, Fratres & Martyres.*

I.

PRocubuere pari Fratrum par nobile letho,
 Præstitit & tantum Persica terra nefas :
Dùm negat hic Soli, cultum negat ille Dianæ,
 Lumen utrique suum sydus utrúmque negat.
Quàm benè mors rapit una duos, quibus extitit
 Vna parens, unum pectus,& una Fides ! (olim

*Persas ad fidem adduxerunt.*

II.

Heroes gemini, vitiorum monstra fugastis,
 Atque execrandos, numina ficta, deos :
Vósque novæ Romæ Persas domuistis inermes
 Quos sibi non potuit Roma domare vetus.

## XXIX. OCTOBRIS.

S. NARCISSUS *Ierosoylmitanus* Episc. *ultra centesimum ætatis annum vitam produxit.*

I.

CVr teneros quereris citò deflorescère flores,
 Et, quo nascuntur tempore, pene mori ?
Cùm centum,& plures Narcissus vixerit annos,
 Vitam hujus floris quis putet esse brevem ?

*Deficiente oleo lampadem accensum fovet aquâ iniectâ.*

II.

Destitui absumpto lampas cùm cœpit olivo,
 Substituit flammæ pabula Diuus aquas.
Nil modò non poterit fieri, nutrimen ab ipsis,
 Præsulis imperio, si capit ignis aquis.

## XXIX. OCTOBRIS.

### S. Ermelindis.

*Ne mortali sponso nubat, crines abscindit.*

I.

Tonsile dum resecas rutilantis verticis aurum,
Provida nè capias, vel capiare, times.
Nam dum multifidos comit, sua retia, crines,
His capit, his capitur sæpè puella plagis.

---

## XXX. OCTOBRIS.

### SS. Zenobius & Zenobia *Germani MM. securi feriuntur.*

Ite comes fratrique soror, fraterque sorori,
Et consanguineâ ferte trophæa manu.
Subdite laurigeræ victricia colla securi,
Supplicio merces additur apta suo.
Nam socias quibus ambo caput cingatis honestum,
Ecce sibi lauros ipsa securis habet.

---

## XXXI. OCTOBRIS.

### S. Volfrangus *Ratisponensis Episcopus, quo pregnans Mater, visa est sibi in somnis stellam parere.*

I.

TRanquilli tua, Dive, parens sub imagine sõni,
Sydeream visa est se peperisse facem.

Nec ſua ſpes matrem decimo poſt menſe fefellit,
Nam multâ radians luce coruſcus eras.
Quæ te ſubripuit terris, mors intulit aſtris,
Illa ſuo ſydus reddidit æqua polo.
Vel certè imparibus, rutilúmque minoribus aſtris
Indiguit cœlum ſydere, terra dedit.

# MENSIS NOVEMBER.

## PRIMA NOVEMBRIS.

*Festum* OMNIUM SANCTORUM.

*Ad Cœlites.*

I.

STellantis Proceres Aulæ, gens ætheris alti,
  Quos beat exempto fine fruenda quies;
Laurigera portum quæ jam tetigere carinâ,
  Incutiet vestras nulla carina rates.
Quando erit ut vasti per mille pericula ponti,
  Nos vehat in portûs tuta carina suos?
Iam satis infidum dubij tranavimus æquor,
  Victrici portum sit tetigisse rati.
Mens mihi navis erit, lacrymæ æquora, vota rudentes,
  Temo timor, gemitus flamina vela, preces,
Anchora spes, malus pietas, suspiria remi,
  Pneuma notus, comites gaudia, vector amor.

## I. NOVEMBRIS.

S. Marcellus *Episc. Parisiensis haustam è Sequana aquam, cùm vinum Sacrificio deesset, in vinum vertit.*

I.

Vix manibus contacta tuis in vina rubescit,
Hydria, Sequanico quæ fuit hausta vado.
Hæc, Marcelle, tuæ vis est gratissima dextræ:
Antè dedit palmes, dat modò palma merum.

## I. NOVEMBRIS.

S. Genesius *Episc. Lugdunensis datâ in dotem pecuniâ, Virginum pudori consulit.*

I.

Inclusam Danaem servabat ahenea turris,
Et vigilum excubiæ murmura rauca canum.
Iuppiter in pretium versus fulgensque metallum,
Virgineos subiit, divite fraude, sinûs.
Tu pluvium fundis, Genesi, felicior aurum;
Scilicet ex isto nascitur imbre pudor.

*Captivos Christianos præsenti pecuniâ redimit.*

II.

Christiadum impositis agmen venale catenis,
Strinxerat in longas dura catasta moras.
Tu, Genesi, pretióque dato, lytróque soluto,
Captivas ferro solvis inerte manûs.
Cernite quàm dispar sit vis utriusque metalli;
Quos fulva expediunt, furva metalla ligant.

*Aliud.*

III.

Dive, patent laxis tibi dura ergastula valvis,
Sint licèt innumeris robora septa seris.
Scilicet has aperit feliciter aurea clavis,
Frangere quas nequit ferrea clava fores.

## I. NOVEMBRIS.

S. BENIGNUS *Sacerdos & M. in suos cives beneficus.*

I.

Non ego te miror, miseris si civibus olim
Visus es auxilium ferre, Benignus eras.

*Marcus Aurelius Imp. singulis ejus digitis singulas ardentes subulas infigi iussit.*

II.

Cur te Musa novo subtilis acumine figat,
Dive; tuum celebrat dum studiosa decus?
Te nimium pupugit, nimiùm terebravit acumen,
Quando fuit digitis subula fixa tuis.

*Ad trochleas & fidiculas damnatur.*

III.

Luxatum extendat quamvis tibi trochlea corpus;
Nunquam animo poterit par tamen esse tuo.

---

## II. NOVEMBRIS.

COMMEMORATIO FIDELIUM DEFUNCTORUM.

*De Tabella animæ in flammis expiantibus depicta.*

I.

CErnis ut ambustis facies hiet ignea labris,
Et stillam modicæ lingua precetur aquæ;

Vt ferruginei glomerata volumine fumi,
  Serpat in hirſutas luridà flamma comas ?
Ima penetratis furit ignis in oſſa medullis,
  Ignis ubique vorax, ignis ubique furit.
Fertur in indomitum jam lacryma ſerior ignem ;
  Nam malè ploratas non timet ignis aquas.
Dùm licèt ah ! veras tu,quiſquis es,effuge flammas,
  Si flammarum oculos terret imago tuos.

## III. NOVEMBRIS.

S. VENEFRIDA *V. & M. ante aras ad quas confugerat, à proco obtruncatur, quo in loco fons erupit.*

I.

CAſta domo Venefrida manet,tamen inſtat Amator
  Virginis infractam ſollicitare fidem.
Illa, brevi, dixit, veniam tibi debita conjux ;
  Da tamen ornatûs induar ante meos.
Hæc ait, inque ſacrum feſtina receſſit aſylum,
  Templa profanato non adeunda pede.
Quid non aggreditur,qui pennâ inſtructus & arcu,
  Tàm gravis eſt tortor, quàm levis ales, Amor?
Templum irrumpit Amans, ipſaſque profanus ad aras,
  Sacrilegâ reſecat colla pudica manu.
Et tanquam foret icta ſimul cum virgine tellus,
  Immaduit virgo ſanguine, fonte ſolum.
Scilicet infleto jaceas nè, Nympha, ſepulchro,
  Te lacrymis flevit præfica terra ſuis.

## IV. NOVEMBRIS.

SS. VITALIS & AGRICOLA MM. *inter Iudæorum tumulos ſepulti ſunt.*

I.

Sanguine purpureus Martyr tumulatur uterque
  Hic ubi Verporum turba ſepulta jacet.
Ne mirere tamen, Lector, ſic horrida florent
  Inter purpureæ ſæpè vepreta roſæ.

*Ad* S. VITALEM.

II.

Poſtmodò perpetuos cùm ſis victurus in annos,
  Vitali melius nomine dignus eris.

*De* S. AGRICOLA *ad Lectorem.*

III.

Sementem Agricolæ ſi more peregeris antè
  Providus, Agricolæ tu quoque more metes.

## IV. NOVEMBRIS.

S. CAROLUS BOROMÆUS Pio IV. *affinitate conjunctus, in partem laboris Pontificij vocatur.*

I.

Participem tantorum operum te Magnus adoptat
  Patruus, Auſoniâ qui ſedet arce Pater.
Dùm novus Alcides feſſo ſuccurris Atlanti,
  Ferre orbem, ſolum te potuiſſe doces.

*Suos milites Deiparæ imagine inſigniri voluit.*

II.

Virginis armatur magnæ tuus Icone miles:
  Hoc clypeo nullus fortior eſſe poteſt.

*Grassante pestilentiâ vitam suam in certum discrimen adducit.*

III.

Sæva lues plenas viduat furialiter ædes,
Iámque hebeti Lachesis funera falce metit.
Tu vastam (tanta est majestas Præsulis!) urbem,
Quanquàm penè fores unicus, ipse reples.
At dum defectis curas solatia rebus,
Publica sæpè tibi est insidiata lues.
Dive, tuis gregibus cùm vitam impenderis ultrò;
Aut nemo, aut Pastor tu bonus unus eras.

*Vt pestem famemque Mediolano avertat, injecto in collum fune per urbem graditur.*

IV.

Dira fames avidè spatiosos pandit hiatûs,
Et solat vacuas pestis acerba domos:
Suppliciter graderis tristi per compita vultu,
Collaque contorto fune recincta ligas.
Reste quid hâc humeros, quid colla rudentibus (ambis?
Dignior alterius, Carle, monilis eras.

*Plumbeâ glande frustrà impetitur.*

V.

Explosum vomit horrisono cum murmure plũbum
Machina, Carle, tuum jussa ferire latus:
At grave barbarici scelus aversata furoris,
Vix tetigit summam glans venerata cutem.
Quod simul ut sensit, veniam sibi criminis orans,
Ante tuos visa est procubuisse pedes.

S. Florus *Episc. Fide variis in locis propagatâ, tandem ad Montem Planum, sive Indiciacum, cui dedit nomen suum, pervenit.*

I.

Montem Indiciacum Graiis digressus ab oris,
Dignus honorifico culmine, Flore, petis.
Debuit illustris virtus hoc stare theatro,
Pluribus ut fieret conspicienda locis.

*Aliud.*

II.

Nè dubita, quin sit Sanflorum ubertima tellus;
Non alio Florus tàm benè floret agro.

IV. NOVEMBRIS.

S. Emericus *C. filius Regis Anglorum, Deo Deique Matri Virginitatem consecrat.*

I.

Dedicat intactos Superis Emericus amores:
Nam quid Cœlitibus gratius ille daret?
Est rosa, sydereæ sunt lilia grata Mariæ,
Et violæ, & verni cætera pompa soli.
Iunge simul casti florem, Mariane, pudoris:
Vnus præ reliquis floribus ille placet.

Emericus *conjux virgo moritur, & in Cœlum transfertur.*

II.

Virgo parens superis Emericum insevit in hortis:
Talia non meruit germina vilis humus.
Quicúnque elysios transferri ardescis in hortos,
Ah! cave nè Cypridis te malus afflet amor.

Nam si lascivo Veneris marcescis ab æstu,
Te procul abjiciet virgine Virgo manu.

## V. NOVEMBRIS.

S. ZACHARIAS *Propheta, nato filio, linguæ usum recipit.*

I.

HÆserat attonito vox interclusa palato,
Et nullum poterat reddere lingua sonum.
Nascitur interea Soboles, sonitúmque recentem
Edidit insolito lingua soluta modo.
Conticuere omnes, Vatisque loquentis ab ore
Suspensi, auditis obstupuere sonis.
Quin etiam mea Musa tacet, dignóque canendis
Carmine prodigiis se negat esse parem,
Nempè tot impediunt portenta ingentia vocem,
Dúmque parens loquitur Musa modesta silet.

*In illud* Ioan. 1. *Ego Vox clamantis in deserto.*

II.

Cur puero nascente patri vox redditur? inquis;
Publica, si nescis, Vox erat ille puer.

*Ad* D. ZACHARIAM.

III.

Os mutum tibi, Dive senex, & inertia linguæ,
Pœna recusatæ credulitatis erant.
At puer exoriens vocis tibi reddidit usum:
An sileas postquam vox, pater, orta tibi est?

## VI. NOVEMBRIS.

S. ANDREAS *Fundanus Episc. cujusdam muliercula amore penè captus, omnes fœminas à suis ædibus procul amandat.*

I.

PRæsul Acidalio propè jam deceptus amore,
Nostrum, inquit, celebret fœmina nulla larem.

Sic; ait, & vetito procùl omnis fœmina tecto,
Omnis abit vetitâ pulsa puella domo.
Qui neque vult uti, neque vult fuligine tingi,
Fœmineos fugiat, blanda pericla, choros.
Ignis edax & dulcè nocéns, formosa puella est:
At fumo semper proximus ignis adest.
Sit procul à vobis, Mystæ, Venus omnis: iisdem
Non benè sub laribus Mysta Venúsque manent.

---

## VII. NOVEMBRIS.

S. ENGELBERTUS *Coloniensis Episc. & Martyr, quo nefariè occiso gemina luna in cœlo conspicitur.*

### I.

ENgelbertus obit numeroso saucius ictu:
Tanta est sævities, tantus in hoste furor.
Protinùs illustri fulgescere cœpit olympo,
Æthereas augens luna gemella faces.
Martyr enim, superis clarum decus additus astris,
Fulget in empyreo fax radiata polo.
Credere posteritas nè rem ventura laboret,
Ecce novum rutilo sydus in axe micat.

*Quadragiata plagis confossus obit*

### II.

Cur toties repetita perit per vulnera Martyr?
Iámque quater decies saucius ense cadit.
Exeat hospitiis ingens ut corporis hospes;
Ianua tantæ animæ non satis una patet.

## VII. NOVEMBRIS.

S. Florentinus *Episc. Argentinensis Regem Dagobertum allocuturus, solis radio vestem suam suspendit.*

I.

Florentine, tuos humeris deponis amictûs,
  Liber ut alloquium Regis, & ora petas:
Nec fulcrum, nec servus adest, cui pallia credas;
  Iámque tuas onerat sarcina longa manûs.
Fortè per angustas tenuissima rima fenestras
  Admisit tremulum sole vibrante jubar.
Solis ab hoc radio gravidam suspendis abollam;
  Et nova paxilli munia Phœbus agit.
Dive, jubere alios poteris procùl esse ministros:
  Sol tibi pro famulo, cùm feret usus erit.

---

## VIII. NOVEMBRIS.

Quatuor Coronati *fratres MM. belluis à Diocletiano expositi.*

I.

HEroës periere pari, gens inclyta, letho;
  Quos utero peperit quatuor una parens.
Esse feris Diocles, canibúsque voracibus escam
  Iusserat immiti corpora cæsa nece.
Execrata nefas venerabile funus adorat
  Bellua, nec posito pascitur ulla cibo.
Cùm procùl humanis pietas à sensibus absit:
  Fallor; an in rabidas transiit illa feras?

IX.

## IX. NOVEMBRIS.

S. THEODORUS *M. delubrum Cybeles incendit.*

I.

FAnum ussit Triviæ Balatro, dum nominis optat
Immortale sibi conciliare decus.
Sed frustrà ; nam tum muta execrabile nomen,
Quæ fuerat semper garrula, fama premit.
Delubrum incendis Cybeles, Theodore ; decúsque
Nominis æternum, quod petit alter, habes.

## IX. NOVEMBRIS.

*Commemoratio* CRUCIFIXI *Berythensis, gladio à Iudæis impetiti.*

I.

Rursùs in hâc, ô Apella ferox, quid imagine sævis?
Ah! patribus satis est id licuisse tuis!
Improba Verporum soboles, jam parce sepulto ;
Durus in exanimes non solet ire furor.
Irrita sed moneo : nam tortor atrociter instat,
Quadrifidæque fodit pondera sacra trabis.
Delirasse suo nè fortè putetur ab ictu.
Fluxerunt unâ sanguis & ûnda viâ.
Tàm benè cùm certâ jaculans collineet hastâ,
Dicite, cur cæcus fingitur esse furor?

*Ad* CHRISTUM.

II.

Vt priùs Archetypum, modò dilaniatur imago;
Scilicet Archetypum, nè violetur, abest.
Cùm jam vera pati nequeas, in imagine fictâ
Pro nobis iterum vis, puto, Christe, mori.

## X. NOVEMBRIS.

SS. TRIPHON, RESPICIUS & NYMPHA *MM.*

I.

BIs-gemini Heroes, ſacro fortiſſima bello
 Pectora quos animi fervor ad arma rapit:
Addita Nympha comes vobis, nè longiùs erret,
 Qui robur ſexûs unius eſſe putat.

S. TRIPHONE *orante Iovis ſimulachrum corruit.*

II.

Debilis eversâ ruerit cùm funditùs arâ;
 Quis modo Statorem dixerit eſſe Iovem?

*Ad* TRIPHONEM, *cujus latera lampadibus aduruntur.*

III.

Exurit flammante latus tibi lampade tortor,
 Vſque adeò in pœnas ingenioſus erat!
Decurſæ ad metam virtutis ut ocyor ires,
 Admotæ lateri te pupugere faces.

## X. NOVEMBRIS.

S. TIBERIUS *M. quem tortor feris objicit, pater lupanari includit.*

Plús-nè tibi noceat Genitor, tibi plús-nè Tyrannus;
 Non ſatis in dubium res revocata liquet.
Vt Genitor ſine more furit, ſine more Tyrannus,
 Blanditiis Genitor pugnat, & iſte minis.
Lenoni te, Dive, parens, tortórque leoni
 Objicit; hoſque tibi vellet uterque truces.

Tu tamen & Paphias, blandita pericula, fraudes,
Et rabidas vincis dispare laude feras.
Namque tibi minor est Libycos superare leones
Gloria, lascivas quàm superare lupas.

## X. NOVEMBRIS.

S. THEOCTISTA *V. cujus mortuæ manum cùm Venator abscidisset, non nisi hâc restitutâ è portu solvere potuit.*

I.

Dum cervos Venator agit, damásque fugaces,
Festinóque ruit per nemus omne gradu:
Dúmque vagos oculorum orbes huc jactat & illuc,
Corpus in exanimum Virginis ora tulit.
Illa feras inter, nemoralibus abdita lustris,
Vixerat æthereis non nisi nota Choris.
Accurrunt, pia turba, canes, & supplice gestu,
Sacra recurvato lipsana crure colunt.
Virginis exanimem Venator acinace dextram
Amputat, & prædæ divitis instar habet.
Cúmque ratem repetit ventis sua vela daturus,
Hæret in immoto pigra carina vado.
Et neque remigibus (remos nam turba fatigat)
Et neque ventorum flamine mota cedit.
Quæ mora, quæ remora hærentem tenet abdita navem
Hanc tenet unius Virginis una manus.

## XI. NOVEMBRIS.

S. MARTINUS *Turonensis Episc. suâ se veste adhuc Miles exuit ut egenum indueret.*

I.

ROmuleas dum tyro Aquilas & castra secutus,
Primaque Pannonius miles in arma venit:

Dúmq; datis camporum æquor permensus habenis,
Sternacem armatâ calce fatigat equum:
Ecce tibi nudum squallorem ostentat egenus,
Oraque cecropiis pallidiora favis:
Protentâque manu tenuem miserabilis Irus
Et dextrâ, & linguâ supplice poscit opem.
Ter, quater excussus loculus pia vota fefellit,
Nam vacuus nullo tinnulus ære sonat.
Non tulit hoc animis Miles, chlamydémque rotato
Protinùs in partes dissecat ense duas.
Partem inopi generosus Eques largitur, & omnem,
Si cui det liceat scire, daturus erat.
Nam cùm dimidiâ tectum te Christe videret,
Dimidiæ partem nollet habere togæ.

## *Ad* D. MARTINUM.

II.

Se tibi pannoso Christus sub tegmine sistit,
Et rogat exiguam voce manúque stipem.
Quid facies? nullo tibi zona tumescit ab auro;
Vendere te cupias ipse; sed emptor abest.
Quos geris, ex humeris raptos partiris amictûs:
Tu mediâ, mediâ se tegit ille togâ.
Proh Superi! quantas toga longa necesse sit ulnas,
Immensum cujus pars tegit una Deum.

## D. MARTINUS *mediâ vestis parte cœlum emit.*

III.

Parte sagi præparcus Eques sibi comparat omnem
Æthera; non poterant astra minoris emi.
Si tamen hoc pretio rursus venalia perstent
Sydera, vix emptor, qui licitetur erit.

DEIPARA *sanctas inter* THECLAM & AGNETEM D. MARTINO *se videndam exhibet.*

IV.

Thecla latus cingit, cingit quoque Virginis Agnes
Dùm ſtetit ante oculos, Dive, videnda tuos.
Hæc formoſa tibi cum ſe ſpectacula pandunt,
Vnam bina inter lilia cerne roſám.

## XII. NOVEMBRIS.

S. MARTINUS *Pontifex Maximus & M. quem ſacris operantem ad aram Virginis, dum lictor necare aggreditur, repente fit cœcus.*

I.

Virginis objecit jugulum Martinus ad aram,
Quíque prius Paſtor, victima penè fuit.
Non tamen id ſceleris tortor tentavit inultus,
Némque premit ſontem pœna ſecuta comes.
Qui tentat, Martine, tibi furialibus auſis
Vſuram lucis tollere, luce caret.

## XII. NOVEMBRIS.

S. MENNA *ſtrenuus Chriſti Athleta.*

I.

Sanguine, non oleo fortes perfunditur artûs,
Prælia dum Fidei miles & arma gerit,
Auſpice qui Chriſto, valido luctatur agone,
Hoc ceroma ſibi poſtulat eſſe Pugil.

*Quâ Martyr erat tranſiturus ferrei murices ſparguntur.*

II.

Muricibus via tota tibi conſternitur uncis:
Ocyor his ſtimulis incitus aſtra petes.

## XII. NOVEMBRIS.

S. Cunibertus *Colonienſis Epiſc. cujus ſacrificantis caput columba è cœlo ambire viſa eſt.*

I.

Præſul adorandas ſacris operatus ad aras,
Dum litat æterno liba verenda Deo,
Ecce repercutiens volitantes leniter alas,
Ambiit attonſum pura columba caput.
Sic procul hinc trifidi geſtatrix fulminis ales,
Cæſareis olim viſa ſedere comis:
Alituum reliquas inter, Cuniberte, cohortes,
Moribus eſt volucris concolor iſta tuis.

---

## XIII. NOVEMBRIS.

S. Homobonus C. *dato egenis, quod vineæ foſſoribus deferebat, vino; infuſam cado aquam in vinum vertit.*

I.

Vinitor expectat pactæ ſibi vina lagenæ,
A te ſub medium, Dive, ferenda diem.
Obvius eſt tibi cœtus inops vinumque popoſcit,
Et ſitiens, vinum quod ſibi poſcit habet.
Iam cadus à bibulis aret ſiccatus egenis;
Iam levis exhauſtum non habet orca merum.
Aſt infuſa cado, querulíſque oblata colonis,
Tranſiit in Bacchum, quæ modò Thetis erat.
Quid vanus tua, Dive, labor vineta fatigat,
Si tibi gratuitum ſponte fit unda merum?

*Cùm noctu accedebat ad Templum, clausa fores ei sponte patebant.*

II.

Vrbe silent totâ, claróque micantia cælo
 Sydera, nocturnis Luna pererrat equis.
Intereà properas ad clausam Numinis Ædem,
 Móxque tibi verso janua poste patet.
Quis neget acceptum Regi, cui protinùs Aula
 Sponte suâ patulas pandit aperta fores.

XIII. NOVEMBRIS.

S. MAXELLENDIS *V. & M. quam cùm procus obtruncasset, subitò excæcatur.*

I.

Dùm tibi lucem adimit, Virgo, furiosus amator,
 Lucem oculis captus sensit abesse suis.
Cur tamen admisso dedit hanc pro crimine pœnã?
 Nè sit vana dehinc fabula, cœcus Amor.

---

XIV. NOVEMBRIS.

S. LAURENTIUS *Episc. Dublinensis triginta egenos quotidie ad mensam adhibet.*

I.

TErdeni tibi quaque die numerantur egeni,
 Quos socios mensæ vidimus esse tuæ:
At modò sydereis convivere jussus alumnis,
 Pleno delicias ætheris ore trahis.
Dignus hic æthereis conviva recumbere mensis,
 Qui sibi convivas quærit habere pares.

*Post ejus obitum lux immensa effulsit.*

II.

Hîc ubi, Laurenti, moreris, lux posthuma fulsit:
Sol vel in occasu fulgidus esse solet.

## XV. NOVEMBRIS.

B. ABIBUS *M. post varia tormenta tandem in ignem conijcitur.*

I.

ET laceros artûs & hiulca immaniter ora,
( Præstitit id crudus tortor ) Abibe, geris.
Nè tanti super ulla forent monimenta furoris,
Esca voraturis traderis esse rogis.
Non tamen in cineres flammis consumptus abisti;
Nam sua Phœnicem nunc quoque busta novant.
Mulciber abstulerat quicquid populabile flãmâ est,
Terrenæque super nîl tibi fæcis erat:
Vtque petit domitis Tirinthius æthera flammis,
Herculeâ pariter scandis in astra viâ.

## XVI. NOVEMBRIS.

S. EDMUNDUS *Cantuariensis Episc. amorem in Deiparam suum dato annulo testatur.*

I.

EDmundus rutilo juvenis pretiosior auro,
Rara Caledonij gemma nitórque soli;
His pignus, quo ritè suos consignat amores,
Imperat ad Mariam protinùs ire sonis.
Annule syderex dextram vinctúre Patronæ,
Tu nota perpetui certa Clientis eris:
I velox, digitóque tenax constanter inhære,
Orbiculo sacrum circum eunte manum.

Vtque reverſurum ſine fine recurris in orbem,
Sic meus exempto fine perennet amor.

D. EDMUNDUS *ad eundem Annulum.*

II.

Annule perpetui revolubile pignus amoris,
Annule Virgineæ parva corolla manûs;
Parvus es,& magnus,neq; enim diſſentit utrumque
Parvus, at in dextra virgine magnus eris.
Te manus aurificis tenuem lunavit in orbem,
Virgo tuum toto ſparget in orbe decus.
Dummodò ſydereâ rutiles, brevis annulé, dextrâ
Dummodò ſis digiti dulce ferentis onus;
Nil opus eſt vacuam gemma impleat altera palmã:
Illa manus gemmæ nobilis inſtar erit.

*Annulum quo fidem ſuam Parenti Virgini obſignarat, ſecum ſ peliri juſſit.*

III.

Supremâ morientem animam jam luce trahebas,
Deplerátque ſuam jam tibi Parca colum:
Tu quæ Virginei fuit obſes honeſta pudoris,
Sit tumulò, mandas, gemma repoſta tuo.
Nec mora quo tegitur buſto ſepelibile corpus,
Hoc pariter viſa eſt pronuba gemma tegi.
Sic poſt fata etiam vivit ſacer ardor amoris,
Suppoſitóque calet poſthumus igne cinis.
Finiit extremam tibi mors placidiſſima vitam,
Non tamen illa tui finis amoris erit.

*Semel atque iterum crucem oſculatus in Chriſti ſinu expirat.*

IV.

Extremos fugiente animâ ſuper halitus errat,
Vixque breves numerat jàm tua vita moras.

Nota tibi objicitur Christi morientis imago,
Atque datur manibus, Dive, terenda tuis.
Oscula mille labris libas, mille oscula plantis;
Oscula mille oculis, oscula mille genis:
Deponisque tuam sub hiulco pectore vitam;
Dic age, quis tumulus dulcior esse potest?

## XVI. NOVEMBRIS.

S. EUCHERIUS *Lugdunensis Archiepisc. suavi scribendi facultate praditus.*

I.

Intingunt alij calamos loligine nigrâ;
Quo tuus imbuitur, dulce mel esse puto.

EUCHERIO *Galliarum Primate, ambae ejus filiae Deo dicatae in sacro Parthenone latent.*

II.

Dùm meriti Eucherius fastigia scandit honoris,
Primitio jussus Praesulis esse loco:
Filia sub sacro latebras amat utraque velo,
Nimirùm quando sol nitet, astra latent.

---

## XVII. NOVEMBRIS.

S. GREGORIUS THAUMATURGUS *Neocaesariensis Episc. ut Templo aedificando locum faceret, montem aliò transfert.*

I.

AN rursùm Enceladus jaculatur in aëra mõtes?
Rursùs an impositum Pelion Ossa feret?
Scrupea condendae rupes ne obsisteret Aedi,
E natalicio cessit abacta loco.

Illa tuæ, Præsul, sunt jussa potentia vocis,
Nam dextræ ullius non fuit illud opus.
Non ego te vastis conferre Gigantibus ausim;
Viribus Ægæon est minor ipse tuis.
Impare conatu montes jactatis uterque;
Tu solis usus vocibus, ille manu.

GREGORII & *Amphionis fides potens.*

II.

Quis novus amphion validæ molimine vocis
Eruit ex imo saxa revulsa solo?
Gregorij hoc opus est, vacuas qui jactat in auras
Montis onus, pulsæ mobile more pilæ.
Causa utriusque fides, nam saxa immania movit
Hic Fidei fretus viribus, ille fidis.

*Lycum fluvium exundantem fixo in ripâ scipione repressit.*

III.

Iam Lycus oppositas fracto ruit aggere moles:
Iam pereunt hominum, jam quoque facta boum.
Nare priùs solitum summâ pecus hæret in ulmo,
Fixit ubi luteos plumea turba lares.
Virga tamen fluctûs ripæ depacta repressit,
Vix bene contacto visa virere solo.
Nemo mihi æquorei jactet miracula sceptri;
Hic baculus trifidâ cuspide major erit.

*Ad* D. GREGORIUM.

IV.

Immemor acceptæ legis cursúsque modesti,
Flumen in undantes exspatiatur agros.
Tu cursum antiquum revocas, fluviúmque tumentē
Limitibus cogis currere, Dive, suis.
Te magnorum operum Deus in consortia poscit;
Tu fluviis legem ponis, & ille mari.

## XVIII. NOVEMBRIS.

S. ROMANUS *M. etiam abscissâ linguâ Christum loquitur.*

I.

NI sileat Fideique loqui mysteria cesset,
Cúmque suo vanum dicere Marte Iovem;
Protinus excisis radicitus eruta fibris,
Quod dare lingua negat sponte, coacta dabit.
Sic lictor tonat ore minax: at scommata Martyr
Iactat in infames liberiora deos.
Adduntur sua facta minis, linguámque revulsam
Stirpitùs, extemplò bàrbara dextra trahit.
Elingui licèt ore foret, tamen usque tenacem
Clariùs elingui nuntiat ore Fidem.
Tàm benè quæ memorat divinæ oracula legis,
Debuit hæc etiam lingua resecta loqui.

*Aliud.*

II.

Quæ causam evicit muto defensa patrono,
Romani invictam quis neget esse fidem?

*Aliud.*

III.

Invicti Herois fortem ne crede dolendam:
Integer est animo, sit licèt ore lacer.

*Cremari jussus tardos bustuarios ignavia damnat.*

IV.

Passurus flammarum æstum Romanus edacem,
Tortorum ignavas increpat usque moras:
Dúmque rogis ardere ardet, rapidissimus ignis
Quo nihil est levius, creditur esse piger.

## XVIII. NOVEMBRIS.

S. BERULA M. *puer cùm esset, flagris cæditur.*

I.

Cur Berulam ætatis teneræ fera taurea cædit?
Flagra decent puerum: se probat ille virum.

---

## XIX. NOVEMBRIS.

S. ELIZABETA, *Vidua, filia Regis Hungariæ, spretis prioris vitæ deliciis totam se Cruci Deoque consecrat.*

I.

PEndentē infami dum cernis ab arbore Christū,
Hæc dare verba tuus iussit, Elisa, dolor.
Telluris sordentis onus, me coccina velant:
Ipse tuo tinctus sanguine, Christe, rubes.
Stemma mihi rutilum gemmis radiantibus ardet;
Serta tuum cingunt sentibus hirta caput.
Dúmque ego pulvillos, & picta tapetia calco;
Quæris ubi capitis triste recumbat onus.
Ordine me longo famulantûm turba coronat:
Christe, tuum stipant hostica turba latus.
Vos, Superi, prohibete nefas, ne mollia posthàc,
Sub tam spinoso vertice membra geram.
Nam neque fas, neq; jura sinunt, rerū ordine verso,
Vt tibi sint spinæ, sint mihi, Christe, rosæ,
Quo potero squallore, tuos imitata dolores
Dicar, & hæc vitæ tempora tristis agam.
Ah! facies nullo rubeat miniatula fuco:
Me meliùs Sponsi sanguine pinget amor.
Ite procul rutili, Regum nitor, ite pyropi:
Nobilior poterit sub Cruce gemma legi.

Nec noſtrum diadema caput de more coronet ;
Spina mihi laceras ambiat unca comas.
Tollite ſutilibus variata tapeta figuris,
Crux mihi, quo recubem, poſtmodò lectus erit.
Nec comitum mihi turba latus numeroſa fatiget,
Sit famulus mœror, ſit mihi verna, dolor.
Vtque gemit ſocio viduata columba Columbo,
Sola gemam viduo, ſic ego Sponſa toro.
Sic ait ; & pedibus generoſa ſubegit Amazon,
Quicquid terrarum maximus orbis habet.
Sæpe mares animos imperturbata Virago,
Fœmineos animos vir quoque ſæpe gerit.
An ſcelus, an feritas, an mollia facta virorum ?
An pietas ſexûs deterioris erit ?
Ah ! pudeat mutare vices,maribúſque puellas,
Et nos fœmineis cenſibus eſſe viros.

S. ELIZABETHA *poſt obitum ſuavem odorem afflavit.*

II.

Pannoniæ præluſtris honos & gloria terræ,
Quæ viciſti animi nobilitate genus :
Te tumuli probat eſſe novum fragrantia florem;
Exciſo remanet germine floris odor.

## XIX. NOVEMBRIS.

S. BARLAAMUS *M. cuius dextera ignis & thus impoſitum eſt, ut diis ſacrificare videretur.*

I.

Et dextræ impoſuit prunas & thura Tyrannus :
Ritè aram Pugilis ſic facit eſſe manum.

*Aliud.*

II.

Dextera, dive, tibi fragrat, tibi dextera flagrat:
Suffitu fragrat thuris, & igne flagrat:

## XX. NOVEMBRIS.

S. EDMUNDUS *Angliæ Rex M cuius caput à Iugare Daniæ Rege amputatum lupus tutatus est.*

I.

MOrtem, Edmunde, tibi furiis agitatus iniquis
Iam duro intulerat perfidus ense Iugar.
Abiecti dumeta inter siluestria, custos
Præclarus capitis cernitur esse lupus:
Dúmque cavâ funus tumulandum effertur in urnâ,
Exululat totâ bellua mœsta viâ.
Nempè feræ rabiem moréſque imitante Tyranno,
In placidâ feritas desiit esse ferâ.
Fertur in ora lupi quondam transiſſe Lycaon;
Nunc hominum in mores transiit iste lupus.

## XXI. NOVEMBRIS.

PRÆSENTATIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

I.

VIx benè tres numerat Virguncula trimula bru-
Vix bene materno cessit alumna sinu: (mas,
Templi adytum, placitáſque petit perniciter aras,
Victima placando non inhonora Deo.
Sumite cœlestes habitantia Numina sedes,
Sumite quod nostro maius in orbe fuit.
Námque suo latè quæ continet omnia gyro,
Terra nihil maius quod dare poſſit, habet.

*Ad* DD. IOACHIMUM & ANNAM.

II.

Anna parens, seniòrque pater, quibus aurea cæli
  Sydera felici prole dedere frui :
Non erit hæc vestri generis postrema propago,
  Parturiet fructûs flosculus iste suos.
Vestra licèt nullis sociata cubilibus ambos
  Vos faciet magni Nata Nepotis Avos.
Vnicus ille quidem, tamen unicus ille futuros,
  Et qui sunt superat, quique fuere, viros :
Et nusquàm annorum per tot vaga sæcula, Natus
  Major erit, major Filia, major Auus.
Vósque eritis vestrâ tantummodò Prole minores,
  Vestra suâ Proles Prole futura minor.

## XXI. NOVEMBRIS.

S. COLUMBANUS *C. spretis matris minis & blanditiis ad Christi militiam tendit.*

I.

Dilaniat mater sparsos sine lege capillos,
  Infestâque caput tundit anile manu :
Et, Quæ causa fugæ? clamat; quis, Nate, dolentis
  Postmodò solamen dulce parentis erit ;
Hæc & plura refert, voces dictante dolore,
  Nunquàm turbidior visa fuisse parens.
Tu tamen intrepidus per amica pericula victor
  Effugis, & Christi miles ad arma volas.
O ! quas te memorem media inter prælia lauros
  Carpere, si palmam vel fugiendo refers !

## XXII. NOVEMBRIS.

S. CÆCILIA *V. & M. iam nubilis corpus cilic o domat.*

I.

IAm dotem tædásque parat, jam flammea mater,
Tibia jam carmen connubiale canit.
Cæcilis hisuto stringit sibi corpus amictu,
Hæc quoque Virgineis cœtibus arma decent.
Scilicet illæsi studiosa puella pudoris,
Provida legitimos hâc parat arte toros.
Virginitas ut tuta suo servetur ab hoste,
Astringi zonâ nobiliore nequit.

CÆCILIA. *Angeli aspectu, Angelus Cæciliæ cantu capitur.*

II.

Cæcilis Aligerum fixis aspectat ocellis,
Visa verecundo Cælitis ore capi.
Cæcilin auscultat pariter cœlestis Ephebus,
Dúm vocale manu præpete pangit ebur.
Dispariles, pariles-ne vocem? capiuntur uterque:
Illa suis oculis; auribus iste suis.

*Evangeliorum librum in sinu gestat.*

III.

Credita nobilibus divina oracula libris,
Condis in arcano cauta puella, sinu,
Quis modò Palladias Sophiæ tibi deneget artes?
Cor pluteus, pectus bibliotheca tuum est.

*Aliud.*

IV.

Quàm tibi ſint cordi ſacrata volumina, monſtras,
Hæc cùm ſub medio corde locanda putes.

*Triplici vulnere ſaucia moritur.*

V.

Vulnere tergemino cervix fuit icta Puellæ:
Icta quidem, ſed non victa Puella fuit.

---

## XXIII. NOVEMBRIS.

S. Clemens *ſummus Pontifex, ad cuius preces Agnus fontem pede elicuit.*

I.

Sacrorum Antiſtes ſummus, cui nobilis album
Infula tergimino cinxit honore caput:
Euxini procul exul abit trans æquora Ponti,
Viſus ubique ſui nominis eſſe memor.
Nam nullus cùm rura liquor, faucéſque rigaret,
Arvaque torreret Syrius, ora ſitis:
Pronus humi geminas tendens ad ſydera palmas
Supplicat, & riguæ munera poſcit aquæ,
Vix benè ſupplicibus pulſaverat æthera votis,
Finierátque ſuas vix benè lingua preces:
Ecce tibi inſolitum,& cunctis lætabile monſtrum,
Effoſſam pedibus ſufficit Agnus aquam.
Credula gens Vatum, fallíque & fallere docta,
Bellerophonteum quid celebratis equum?
Elicuit volucri nullos equus ungue liquores:
Agnus erat placitas qui pede fodit aquas.

*Ad* D. CLEMENTEM.

II.

Et sitit, & sacræ purgari aspergine lymphæ,
Quæ te circumstat, plurima turba petit.
Nè desint quibus ora riges, & crimina lustres,
Dat famulas geminis usibus Agnus aquas.

*Ad Tortorem, qui appensâ ad collum anchorâ Diuum* CLEMENTEM *in mare deijcit.*

III.

Prægravis innocuum cur deprimit anchora collū?
Alterius cervix digna monilis erat.
Quæ mersura suo tibi pondere visa natantem,
Hæc erit in mediis anchora suber aquis.

*Aliud.*

IV.

Non hâc mole Fides quatitur, quæ pendula collo
Martyris, in medias æquoris ivit aquas.
Scilicet ut fessas firmat gravis Anchora naves;
Anchora sic solidam fulciit ista Fidem.

XXIII. NOVEMBRIS.

S. CLEMENS *Episc. Metensis fato functum vitæ restituit.*

I.

Indignum mors ausa nefas, tibi, Dive sodalem
Tollit, inexpletam falce secante colum:
At pastoritio corpus quo tangis inane,
Territa parca procul cessit abacta pedo.
Quis modò tàm timidæ paveat formidine mortis,
Quæ baculo leviter percutiente fugit?

## XXIII. NOVEMBRIS.

S. FELICITAS *M. postquàm septem filios confirmasset in Fide, Martyrii coronam ipsa adepta est.*

I.

Pignora quæ septem peperisti corpore mater,
Hæc iterùm septem pignora mente paris.
Dúmque omnes uno moriuntur funere Nati,
Quæ mox passura es corpore, mente subis.
Mater iô felix, iô felicissima Martyr!
Bis paris, & binâ morte perempta cades.

*Aliud.*

II.

Fortunata nimis, pareres dùm pignora mater,
Fortunata magis, dùm morerentur, eras.
Nam matrem soboles, quam tu præmittis Olympo,
Te nascendo minùs, quàm moriendo probat.
Reddiderat reliquas sobolis genitura parentes,
At tu Natorum morte vocanda parens.

---

## XXIV. NOVEMBRIS.

S. CHRYSOGONUS *M. qui iacitur in mare mortuus.*

I.

Frustrà Chrysogoni cineres iaciuntur in æquor;
Eluitur nullis tàm grave crimen aquis.

*Ad* D. CHRYSOGONUM.

II.

Aureus est, longéque ipso pretiosior auro,
Si tamen auro aliquid ditius esse potest.

At tu a qui duro fodit præcordia ferro,
Ferreus, aut ferro durior ille fuit.

## XXIV. NOVEMBRIS.

S. FERMINA *V. & M. ad cuius amplexum cùm extenderet procus brachia, obriguerunt.*

I.

Iacturam passura sui Firmina pudoris:
Heu! thalamo Veneris victima clausa dolet.
Quid faciat? quibus usa dolis Virguncula certet?
Qua fuget arte avidum flebilis agna lupum?
Exhibet illa preces cælo, miracula cælum:
Castaque virginibus militat æthra suis.
Nam quas Firminæ collo circumdat amator,
Protinùs enerves obriguere manus.
Illum saxificæ vultus vidisse Medusæ,
Brachia dum nequiit vincta movere, putes.
Ah! cave, quisquis is es, sponsã qui Numinis ambis,
Rivalem nocuit semper habere Deum.

## XXV. NOVEMBRIS.

S. CATHARINA *V. & M. rotâ torquetur,*

I.

THesbites non unus erat, quem turbinis instar
Intulerit patulo flammea rheda polo:
Nam quibus est rabidi jussu districta Tyranni;
His Catharis consors fertur ad astra rotis.

*Ex eius plagâ lac fluxit pro sanguine.*

II.

Mors vitæ fuit apta tuæ: Num debuit esse
Lactea mors, cuius lactea vita fuit?

*Lac* D. CATHARINÆ *virgineum*

III.

Lac signum in reliquis læsi solet esse pudoris
In te servati, Virgo, pudoris erat.

*Diva* CATHARINA *Martyr incruenta.*

IV.

Sit licèt effuso nullus sine sanguine Martyr;
Hæc non effuso sanguine Martyr erit.

*Ad* D. CATHARINAM.

V.

Cæsaris imperio messor, Catharina, satelles
Abstulit ex humeris colla resecta tuis.
Miratur stupefacta cohors, tibi sanguine nullo
Cervicis nitidas erubuisse nives.
Criminis ut pudeat, factæque in Virgine cædis,
Debuit in vultu Cæsaris esse rubor.

*Aliud.*

VI.

O Virgo: quam te memorem! te-ne esse puellam?
Te-ne licet matrem dicere, te-ne virum?
Te sexus negat esse virum, pudor esse parentem,
Virgineos fusum lac negat esse sinûs.
Vir tamen es, paritérque parens, innuptaque virgo,
Virgo pudore, vir es robore, lacte parens.

XXVI. NOVEMBRIS.

S. Petrus *Alexandrinus Episc. cui Christus se per visum obtulit, conscissa impiè ab Ario veste.*

I.

HEi mihi ! quò mentes non abripit avius error,
Cùm semel à recta flectitur ille Fide ?
Impius in partes tunicam laceravit Arius,
Quam lictor rabidâ non scidit antè manu.

XXVI. NOVEMBRIS.

S. Conradus *Episc. Constantiensis, delapsam, cùm sacrificaret, in sacrum Calicem araneam innoxius bibit.*

I.

Dùm litat æterno sacratus Mysta parenti,
Ore renascentem parturiente Deum:
Lapsus Araneolus calici se reptilis infert,
Inque salutifero mors latet ipsa scypho.
Id, Conrade, rides ; tamen imperterritus hauris
Quæ tibi sunt tutâ pocula sumpta manu.
Vix bibulo intulerat se turpis araneus ori,
Cùm celer illæso Flaminis ore fugit.
Nimirùm vetitis malus hospes ab ædibus exit:
Vnâ non habitant vitáque morsque domo.

*Ad* D. Conradum.

II.

Toxica cur metuis, quæ putris aranea fudit,
Incestare sacrum turpiter ausa scyphum ?
Ebibe quidquid id est, generoso interritus haustu,
Virus & antidotum continet ille Calix.

## XXVI. NOVEMBRIS.

S. SILVESTER C. *viso adoleſcentis olim pulcherrimi cadavere reſipiſcit.*

I.

Ibat ovans molléſque procus ſpirabat amores,
Cui Siluestre aliud nil niſi nomen erat.
Fortè cavernoſum ſcrutans veſpillo ſepulchrum,
Eruit effoſsâ putre cadaver humo.
Conſtitit hîc, longóque olim quæ noverat uſu,
Vix ſocii vultum novit & ora ſui.
Hei mihi! quæ tabes, clamat; quis putor in illo,
Qui pulchræ Veneris nuper adonis erat!
Ille venuſtatum ſpecimen, Charitúmque theatrum,
Afflabat tenera qui priùs ore roſas;
Occidit, & modicæ ſpatium vix occupat vrnæ,
Cui nimis anguſtus, quà patet, orbis erat.
Heu! ubi frontis honos, ubi dentis eburneus ordo;
Comptaque criſpatæ margo decora comæ?
In tenuem cuncta hæc cinerum dilapſa favillam
Intulit exiguo perbrevis hora rogo.
Quid tamen hâc horres notos in imagine vultus?
Ille quod eſt, id eris, tu quod es, ille fuit.
Sic fatus, frangítque tuos, Puer aliger, arcûs;
Extinguitque tuas, Cypria lena, faces.
Et patriâ fugit urbe procul, nam quicquid ab illis
Temporibus vitæ duxit, eremus habet.
Tu Paphiæ quicúnque Deæ ſuccenderis igne,
Sæpiùs hoc ſpeculum conſule, caſtus eris.

## XXVII. NOVEMBRIS.

S. IACOBUS INTERCISUS *M. cùm à fide defeciſſet, acceptis à matre literis, ad ſe & ad Chriſtum redit.*

I.

NVminibus jam viſus erat, quæ Perſis adorat,
Deſertor poſito thura litaſſe foco.
Quam caſtus dictavit amor, quam lacryma tinxit,
Maternâ miſſa eſt litera ſcripta manu.
Et lacrymas legit ille piæ, vocéſque parentis;
Et lacrymæ & voces non leve pondus habent.
Ergo remolitis, quas ante ſacraverat, aris
Deſpuit, & vanos increpat ore Deos.
Non impunè tamen, nam quas interritus Heros
Pertulit, in pœnas vix ſatis vnus erat.
Et modò pes, modò dextra manus, modò crura ſecantur
Perque pios artûs carnificina meat.
Sic Iacobe, cadis; perque omnia membra minutim,
Cæſus ab inflicto vulnere nomen habes.
Nempè alii ſubeunt cultu pro Numinis unam;
Vidimus innumeras te ſubiiſſe neces.

*Suam in Chriſtum perfidiam feliciter obliterat.*

II.

Dic age, nùm pudor eſt, Chriſto quam ritè ſacraras,
Perfide iuratam deſeruiſſe Fidem?
Cùm tamen æqua tuis numerantur vulnera mēbris,
Corpore te toto pœnituiſſe liquet.
Scilicèt hæc felix culpa eſt, nec inutile crimen;
Vltrò conſequitur quod ſua pœna comes.
Noxia quæ reliquis oberant, tibi crimina proſunt
Nec tàm culpa nocet quàm metanæa iuvat.

Felices nimium, ſua quos diſpendia ditant,
Et quibus antidotum pota venena ferunt !

## XXVIII. NOVEMBRIS.

S. STEPHANUS *M. adulterij falſo à fœmina accuſatus, quam propria ſoboles laniat.*

I.

LAbis erat, maculæq; expers, Sthephanúſq; mari-
Et cane vitabat pejùs, & angue toros. (tos
Hunc tamen efficto traduxit adultera probro,
Ereptæque reum virginitatis agit.
Quid trepidas illæſe pudor ; deſiſte moveri ?
Exitium peperit perfida lena ſuum.
Nam quibus exierat, laceravit viſcera proles :
Tuta parens, ſi non parturiiſſet, erat.
Expetiit meritas vindex Rhamnuſia pœnas
Vipera non aliter debuit illa mori.

## XXIX. NOVEMBRIS.

S. SATURNINUS TOLOSATIUM *Epiſc. & M. feroci tauro alligatus per abrupta raptatur.*

I.

SVpplicii deforme genus ! crudelis imago !
Barbaries ipſis vix ſatis apta Getis !
En trahit in præceps Capitoli è limine taurus,
Membra catenati ſanguinolenta Senis.
Circumfuſa ruit pubes, ſtimulóque frequenti
Indomiti fodicat terga ferina bovis.

Ille imporuno tanquam furiatus asilo,
Et per iniqua fugax, & per acura salit.
Hîc cerebro terra inficitur, tabóque senili,
Strata illic fluido sanguine sparsa rubet.
Seminecem vepreta secant, passimque resultat
Saxa repercusum per salebrosa caput.
Squallida canities, concretaque sanguine barba
Hæret inexplicitis illaqueata rubis;
Tristes relliquias, auulsaque fragmina membris,
Pársque viæ partem corporis omnis habet.
Saturnine, tuæ præsens rutela Tolosæ,
Intulit hæc meritis te laniena polis.
Terra artûs laceros, animus tenet astra: vir unus
Vno non poteras tantus inesse loco.

---

## XXX. NOVEMBRIS.

S. ANDREAS *Apostolus biduum è cruce pendet.*

I.

IAm geminos soles, totidémque ex ordine noctes,
Triste senex duri stipitis hæsit onus.
Suspirat rutilos oculorum obtutibus orbes,
Et meliore sui voce sub astra volat.
Sic trepidat motis vinctus Iovis armiger alis,
Dum laqueus sursùm, quò cupit, ire vetat.
Sæpè vocat mortem, mors sæpè vocata recedit,
Quæ tamen invitos sub sua iura rapit.
Cur tamen occlusâ mors dura avertitur aure?
Antè aurita nimis, cur modò surda manet?
Scilicèt illa suæ cladis non immemor, olim
Quo victa est, lignum rursùs adire timet.

*E Cruce ad populum concionatur.*

II.

Dùm velut é cathedra, facundus ab arbore pendes,
Circumfuſa tuo pendet ab ore cohors.

S. ANDREAS *Apoſtolus* S. PETRI *Frater germanus.*

III.

Vt Fratres vos nemo neget, par nobile Fratrum,
Par fuit interitus, par quibus ortus erat.
Ambobus dedit una parens almo ubere vitam;
Ambobus pariter Crux dedit una necem.
Vita ſoror fuerat geminis ut Fratribus una ;
Sic mors eſt geminis Fratribus una ſoror.
Vt lac matris idem, cruor eſt & funeris idem ;
Lacte madent cunæ, ſanguine fata rubent.
Retia piſcoſas jactavit uterque per undas,
Moribus & vitæ conditione pares.
Diverſo ſed utèrque ſitu ſuſpenſus obivit .
Reſpicit hic Cœlum, reſpicit iſte ſolum.
Scilicèt inverſo terras dùm reſpicis ore,
Te, Petre, terrarum credimus eſſe caput.

*Ex* D. ANDREÆ *Tumulo oleum manat.*

IV.

Leniri poterat nullo ſolamine mœror,
Quem tua diſcipulis fata tulere tuis.
At cùm, Dive, tuo videant ſtillare ſepulchro
Balſama , tùm cœpit mitior eſſe dolor,

XXX. NOVEMBRIS.

*S. Iosephus C. ex cuius demurtui ore quinque rosæ hyeme pullularunt.*

I.

Vellere diciduo tacitarum sparsus aquarum,
  Canebat nullo germine pictus ager;
Æthereæ tamen inscriptas pia nomina Matris,
  Ioscius exanimi parturit ore rosas.
Non hac Pæstani formosa decentia prati,
  Non hâc Alcinoi messe superbit ager.
Qui peperit vernos hyemali sydere flores;
  Fertilior reliquis nunquid is hortus erat?

# MENSIS DECEMBER.

## PRIMA DECEMBRIS.

S. PHILARITUS *ruris colonus in egenos sapienter prodigus.*

I.

RVsticus in tenui degit Philaritus agello,
Duraque difficili rura bidente colit:
At licèt assiduis verset sua iugera rastris,
Spem tamen infidus sæpe fefellit ager.
Ergò alios quæsivit agros, quibus altera mandet
Semina, quæ plenâ postmodò falce metat:
Nam modicas partitus opes, paruúmque lucellum,
In vacuas Inopum jussit abire manûs,
Hæc tutâ, Philarite, manu sere semina, nunquàm
Is fuit agricolam fallere visus ager.

## II. DECEMBRIS.

S. PETRUS CHRYSOLOGUS *Episc. Ravennas, in quo par virtuti doctrina.*

I.

QVã bene, Petre, doces facienda, facísq; docẽda,
Dùm tua lingua docet, quæ tua dextra facit!
Virtuti est germana tuæ doctrina, probátque
Vox tua te doctum, te tua dextra probum.

*De eiusdem statuâ.*

II.

Lysippus digitos, Phidias labra, lumina Mentor,
Praxiteles humeros finxit, & ora Myron.
Parte tamen meliore sui Petrus indiget : ô quis
Chrysologi vocem, qui mihi reddat, erit ?

*Ad opificem.*

III.

Præsulis exanimes retulit tua dextera vultûs,
Os mutum est, reticet lingua, labella silent.
Sculpere vocem, Opifex, vocem si pingere posses,
Tu phidiâ major, major Apelle fores.

*Eius libri sententiarum nitore illustres.*

IV.

Multa tuæ rutilet licèt indita gemma Tiaræ
Crebrior est libris indita, Petre, tuis.

## II. DECEMBRIS.

S. FRANCISCUS XAVERIUS *Indiarum apostolus funiculis crura adstringit.*

I.

Soluite Cœlicolæ, religatos soluite funes,
Crura quibus strinxit mollia dura manus.
Qui maris & tantùm debet telluris obire,
Hunc male nodosâ compede vincla ligant.

*Ad sacrum Amorem.*

II.

Improbe Amor, tenso corpus quid fune fatigas ?
An tacitum indagas hâc vafer arte scelus ?
Nil opus est torquere reum sua facta fatentem,
Te prohibent leges, id pia iura vetant.

At quem tendiculis, fidibúsque tenacibus arctas,
Sponte reum qui se confiteatur, habes.

S. XAVERIVS *horrore obiecta sibi dormienti Veneris, sanguinem ejectat.*

III.

Dive, tibi obiectâ veneris per somnia larvâ,
Naribus erupit fusus, & ore cruor.
Dic age, cur Cypridis quæ spurca affinxit imago,
Imbuerit liquidus turpia visa rubor?
Scilicèt ante habuit reliquos Venus una colores;
Solus hic in Veneris defuit ore color.

*De eodem argumento.*

IV.

Sopitum aggreditur, vigilem quem Cypria pellex,
Nullo unquàm potuit fallere visa dolo.
At neque sopitus cessit fallacibus umbris,
Sed Venerem solo sanguinis imbre fugat.
Xaverium vigilem superare quis audeat hostis,
Si palmam somno vinctus ab hoste refert?

*De eodem argumento.*

V.

Franciscum aggressus placidi sub imagine somni
Cypridis ignavum se puer esse probat.
Nempe puellus iners in bella lacessere fortem
Non ausus Pugilem, dùm vigilaret, erat.

D. XAVERII *exantlati labores.*

VI.

Et flammam & motum, Francisce, viæque labores,
Et geminus prorsum cætera solis habes.

Surgis in Occiduis, in Eoïs occidis undis.:
Hoc unum Soli te vetat esse parem.

*Indica lingua ignarus concionatur.*

VII.

Dum loquitur tua lingua sono, tua dextera gestu;
Dextera plus visa est, quàm tua lingua loqui.
Nam quæ circumstat numeroso concio cætu,
Dextrã audit, fusos cernit ab ore sonos. (ordo?
Quod genus hoc monstri est?quis rerũ incognitus
Turba frequens oculis audit, & aure videt.

XAVERII *pectus sacris deliciis exundat.*

VIII.

Xaverius sacros dum ventilat ætheris æstûs,
Pectoráque alternâ laxat aperta manu:
Prodiga suspiciens lacrymoso sydera vultu,
Dicitur hæc querulis verba dedisse sonis:
Ah Deus! ah! satis est, nimis ubere deficit haustu
Mens mea, deliciis non satis ampla tuis:
Vobis, deliciæ, cur non licet esse minores?
Cur mihi majores non licet esse sinûs?

*Iactam in iratum mare Crucem à Cancro recipit.*

IX.

Dum procul extremæ petis intermundia terræ;
Quò Phaëtontæis vix datur ire rotis:
Nox atra involuit nitidum caligine solem,
Intumuit subitis æquoris ira minis.
Nec mora: compositas Crux jacta coërcuit undas;
Crux; Francisce, tuæ dúxque comesque viæ.
At simul optatam tetigit pia puppis arenam;
Qui referat pignus nobile, piscis adest.
Et vitale gerens ora inter hiantia signum,
Xaverii notos detulit ante pedes.

I Cancer, superosque inter non ultimus ignes ;
I refer obsequio præmia digna tuo.
Nam veteres augere faces tu dignior illo es ,
Qui numerosa inter sydera nomen habet.

*Tempestates sedat Crucis signo.*

X.

Xaverius sacrum demisit in æquora signum ;
Dùm movet iratas ventus, & unda minas.
Protinùs Æolij tenuere silentia fratres ;
Nempè timent visam, quam metuêre, Crucem.

D. XAVERIUS *vivâ calce sepelitur.*

XI.

Aggestum est tumulo quid calcis inutile pondus ,
Vt super exesis carnibus ossa forent ?
Xaverius calce injectâ si posset aduri ,
Ignibus exustus jam foret ille suis.

---

## III. DECEMBRIS.

S. THEODULUS C. *relictâ Aulâ Theodosianâ, columnam Edessæ triginta annos incolit.*

I.

NObiliũ attigerat culmen Theodulus honorũ,
Inclyta fœcundo quos parit Aula sinu :
Sponte tamen vanæ pertæsus inania famæ
Murmura, se titulis abdicat ille suis.
Præcelsamque premens tricenâ messe columnam,
Despicit exiguam nubilus hospes humum.
Quem pede supposuit, toto sublimior orbe ,
Sydera contiguo vertice penè ferit.
Iure potentum apices rides, novus incola, Regum ;
Et strepitum, & fluxas, futile pondus, opes.

Quicquid enim vastus gremio complectitur orbis,
Punctum est; vel puncti sectilis instar habet.

## IV. DECEMBRIS.

S. ANNO *Episc. Coloniensis sub ipsam mortem Deiparam Virginem enixè implorat.*

I.

DVm suprema tui te funeris hora vocaret;
Auxilium magnæ Virginis, Anno, rogas.
Sydereæ limen cùm sis subiturus in Aulæ,
Pulsanda est summi Ianua sacra Poli.

## IV. DECEMBRIS.

S. BARBARA *V. & M. barbaro patre insequente rupis sponte hiantis sinu excipitur.*

I.

Aggredior bifidi miracula pervia saxi;
Dùm fugeret patrias Barbara salua minas.
Námque ubi clausa vident rigidi præcordia patris;
Diduxêre suos saxa miserta sinûs.

*Ad* D. BARBARAM.

II.

Diva, verecundi laus illibata pudoris,
Gemmáque virgineos inter honora Choros;
Da veniam si forte rudi tedixero versu;
Carmina convenient cautibus ista tuis.
Dura salebroso canitur si carmine rupes;
In duris salebræ rupibus esse solent.

*Ad Eandem.*

III.

Rustica Musa tuas memorabit, Barbara lauros:
Materiæ quadrat rustica Musa suæ.
Dextra novercali te patria læserat ictu;
Te quoque jam Vatis lædet inepta manus.
Nec Vatis mucrone manus, nec nuda parentis,
Scilicet hic telo lædet, & ille stylo.
Qui mea cúmque legent incondita carmina; dicent,
Barbara materies, barbarus author erat.

*Spreto Musarum auxilio* D. BARBARAM *invocat Poëta.*

IV.

Non voco ter ternas, mendax Parnasse, Sorores;
Ter ternas superat Barbara sola deas.
Non ego Mæoniam temerarius ambio venam;
Est melior modulis altera vena meis.
Quam pater impacto feriit tibi, Barbara, ferro,
Hæc facit ad numeros unica vena meos.
Petra mihi Parnassus erit, quæ tacta dolore,
Dicitur in patulam secta fuisse viam.
Scilicet ut bijugo rupes foret æmula Pindo,
In geminum rupes scinditur una jugum.

*Ad Rupem cujus in sinu excepta est* D. BARBARA.

V.

Opportuna silex profugi tutela pudoris,
Hæc inscripta tuo limine verba feras:
Cum patrium fugeret festina puella furorem;
Marmoreos subiit sponte recepta sinûs.
Mutavêre vices ambo, saxúmque, paterque,
Ipse pater saxum, saxa fuere pater.

D. Barbara à suo parente mactatur.

VI.

Quales pura interdum sydera, Phosphore, fulges;
Et nitidum violant nubila nulla polum:
Talis erat reliquas inter, pia Barbara, Nymphas,
Talis Martyrij laude decora nitet.
Huic solus teneris cor Christus ab unguibus ussit,
Ille fuit spretis Sponsus, amórque procis;
Quamvis imperio genitor prohibebat iniquo;
Ne vellet lecto cœlibe Virgo frui:
Quem furor immanis perduxit, ut impius ultor
Demeteret Natæ colla, caputque suæ.
Corporis illa quidem vinclis exuta tetendit
Ad superas, Turbâ Cœlite cincta, plagas.
At Deus omnipotens sceleratum ad lurida patrem
Tartara, vibrato fulminis igne, rapit.
Ille Erebo dignus, digna hæc fulgentibus astris:
Sic meritum petiit nata, paterque locum.

Ad Dioscorum impium parentem.

VII.

Infelix genitor! bifido crudelior antro,
Tu-ne potes duris durior esse jugis?
Exclamare libet, Crudelis, barbare tortor;
A rigidâ, proli parcere, disce petrâ.

Ad D. Barbaram de ejus nomine.

VIII.

Barbara, quam decorant meliores nomine mores;
Quæ nihil incultæ rusticitatis habes:
Cur tibi barbaries indit sua nomina? Debes
Mitis ab Hiblæis nomen habere favis.
Vt Ducibus devicta suis dedit Africa nomen;
Barbaries nomen sic tibi victa dedit.

*Aliud.*

IX.

Duritiem gerit ipſe parens ſine nomine duro:
Tu ſine duritie nomina dura geris.

*Aliud.*

X.

Vt diſpar ſibi nomen habet, quæ parcere neſcit,
Parca; tibi diſpar ſic quoque nomen habes.

*Rupes duas in partes ſciſſa.*

XI.

Æquor Erythrææ Moſes ubi perculit undæ;
In bifidas abiit ſectile marmor aquas:
Virgo pium marmor fractâ compage reſolvit;
Dùm fugit immeritam patre minante necem.
Virga & Virgo pares bipatentia marmora ſcindunt;
Virga ſali ſecuit marmora, Virgo ſoli.

*Ad* D. BARBARAM.

XII.

Barbara, pone metum, nativi oblita rigoris,
Excipit hoſpitio te cava petra ſuo.
Ipſi, quis credat? lapides miteſcere diſcunt;
Vnicus indocilem ſe probat eſſe pater.

*Virgo barbara.*

XIII.

Dum formoſa ſui venit in diſcrimen honoris,
Sæpiùs ô utinam barbara Virgo foret!

D. BARBARA *à parente in obſcurum carcerem compingitur.*

XIV.

Antè tenebroſas ſubiiſti carceris umbras;
 Quàm caderes patriâ, Virgo peremptâ manu:
Sic gratâ bis luce cares: ſic ira parentis
 Abſtulit æthereum bis tibi, Diva, diem.

D. BARBARA *cœleſte epulum morientibus ſeque invocantibus procurat.*

XV.

Ætheree quicúnque cupis ſacra fercula menſæ,
 Antè tuos claudat quàm Libitina dies:
Supplicibus Virgo poſcenda eſt Barbara votis;
 Non erit hæc votis barbara Virgo tuis.

D. BARBARÆ *Epitaphium.*

XVI.

Tu quicúnque piæ lacrymaris fata puellæ:
 Fac memor inſcriptas præferat urna notas:
Hic ſacra defenſo jacet hoſtia cæſa pudore;
 Hoſtia defenſo ſi qua pudore jacet.
Pœna calybs; turris carcer; pater ipſe peremptor;
 Mors votum; Martyr Barbara; cauſa pudor.

*Ad* D. BARBARAM.

XVII.

Diva, inter reliquas longè celeberrima Nymphas,
 Lucida Virginei gemma, decúſque Chori.
Obtuſis hebetata vides epigrammata dictis;
 Nîlque, quod in noſtro carmine pungat, habes,
Cauſa ſubeſt, præacuta nocent: quâ lactea tortor
 Colla ſecat, nimium cuſpis acuta fuit.

Vt mihi carmen hebes ; quo te pater ense trucidat;
O sic ! ô utinam sic foret ensis hebes !

---

## V. DECEMBRIS.

S. SABAS *Abbas leonem asello suo custodem præficit.*

I.

DVm tacitæ Sabas per amica silentia sylvæ,
Cœlestes totâ mente volutat opes.
Alternante leo coram se poplite sistit,
Et medicam Ascetæ postulat æger opem.
Nec mora : pressantis solo medicamine dextræ,
Liberat ægrotum tabe latente pedem.
Ille pavor nemorum, formidandúsque satelles,
Qui reliquas domino territat ungue feras ;
Incolumis Medico soteria protinùs offert ;
Et fore se famulum, tempus in omne, vovet.
Obsequium admisit Sabas famulare leonis ;
Inque vicem fidum se quoque spondet herum.
Custodem ergo suo Senior præfecit asello ;
Nec fugit id munus, bellua tanta, leo.
Cùm primum exoritur Titan, ad pascua ducit,
Rugitúque avidos terret, & ungue lupos.
Tardigradúmque animal claudit villosus Agaso,
Dum redit exiguam, nocte jubente, domum.
Sic memor acceptæ leo cernitur esse salutis,
Et docili gratam solvere mente vicem.
Ah ! pudeat mortale genus feritatis ! ab ipsis
Quisquis es, officium reddere disce feris.

*Aliud.*

II.

Vrbibus è mediis quamvis fugitivus abesset,
 Reddidit urbanas exul ab urbe feras.

*Sitiens aquas è Rupe educit, & illæsus ardentem caminum subit.*

III.

Elicis auritas bifidis è rupibus undas,
 Vt releves sævam quæ premit ora, sitim.
Præterea accensi subeuntis in ima camini,
 Visa est contiguæ parcere flamma togæ.
Te memor è siccis educere flumina saxis,
 Fortè tuas timuit callidus ignis aquas.

## VI. DECEMBRIS.

S. NICOLAUS *Episc. Mirensis adhuc infans, diebus Mercurij & Veneris lacte abstinet.*

I.

TEmporibus pressare negat puer ubera certis;
 Et liquidas, voluit quas dare mamma, nives.
Sæpè parens dixit, Mi pupule, suge papillas;
 Materno plenos nectare suge sinûs.
Suge, iterùm repetit, major cùm accesserit ætas,
 Tempus erit placitis abstinuisse cibis.
Nil tamen à tenero nutrix exorat alumno;
 Sive sit illecebris, sive sit usa minis.
Sed quibus esuriem tulerat puer antè diebus;
 Fert ingustato virque, senexque cibo.
Pupulus intactâ celebrans jejunia mammâ,
 Instruit ætatem, cæca Iuventa, tuam.
Téque monet primis mores secteris ab annis;
 Quos tibi, dùm senium te premet, esse voles.

*Tribus puellis, quas egenus pater prostituere parabat; dotem tribus noctibus furtim per fenestras immittit.*

II.

Sponsus adest, sponsásque petit cum dote puellas;
Nil dotis genitor, quod numeretur, habet.
Ergo procis vulganda, ipso lenone parente,
Mœrebat vacuâ terna puella domo.
Resciit id Præsul, sortémque misertus egenam,
Non tulit indignum; patre patrante, nefas.
Noctisque obscurus tenebris, ter limina lustrat;
Ter pluvias nimbo divite spargit opes.
At ne fortè piam quis noverit arbiter artem,
Furtivam dederat cæca fenestra viam.
Quid trepidas, visóq; manum quid subtrahis auro?
Pande tuos, moneo; pande, puella sinûs.
Nullæ hic insidiæ, dolus est in munere nullus:
Nullus in hoc turpis Iuppiter imbre latet.

*Aliud.*

III.

Virginibus non sole palàm largiris egenis;
Sed nox obscuro te tegit atra sinu.
Frustrà oculos vigiles, Præsul, tua munera celas;
Tot vigilant oculi, quod super axe faces.

*Ad* D. NICOLAUM.

IV.

Thesauro furtim redimis præsente sorores,
Prostituit pacto quas suus ære parens.
Clámque fugis latitans, ut te auri nemo datorem,
Sed magè raptorem quilibet esse putet.

*Morienti Cœlites occurrunt.*

V.

Decursæ permensus erat data tempora vitæ,
Dùm pius è terris Præsul in astra volat.
Nè nullâ stipatus eat super æthera pompâ,
Adfuit è superis obvia turba Polis.
Cœlicolûm occurret pariter tibi cœtus Olorum;
Si quo Præsul iit tramite, junctus eas.

*Ex ejus tumulo salubris aqua emanat.*

VI.

Dive procul tristes, examina pallida, morbos,
Ire jubet tumulo quæ fluit unda tuo.
Quæ reprimit lethique gradũ, falcemque Sororum,
Quilibet hanc vitæ dicere possit aquam.

## VII. DECEMBRIS.

S. AMBROSIUS *Mediolanensis Episc. in cujus infantis ore apes mellificant.*

I.

SOpierat blandum nutricula dulsis Alumnum,
Et somnum arguto molliter ore dabat.
Ecce tibi tremulæ resonans stridoribus alæ,
Rauca volatilium turba vagatur apum:
Et cunas armata phalanx, Pupique sonorum
Præsidio cingit circumeunte torum.
Non segetem hortorum curat, non vellera florum,
Non thyma, Cecropij fertile germen agri;
Nam suaves Zephyrorũ animas, Cœlique salivam,
Et sapidas pueri libat ab ore rosas.
Inque suæ pretium prædatrix turba rapinæ,
Condiit infusis oscula plena favis.

Ite piæ volucres; aliis insistite labris:
Melle peregrino non eget iste puer.
Nam cùm lingua sonos dederit, mirabitur orbis,
His nectar vestro dulcius ire labris.

*Mel* AMBROSII *in ejus libros transfusum.*

II.

Dùm genitrix agitat leni cunabula motu:
Et puero somnos voce, manuque ciet:
Cœtus apum vacui circum laquearia tecti,
Cernitur in longas ire redire moras:
Dúmque putat duo labra rosas, duo lilia malas;
In pueri malis institit, inque labris.
Mellificas volucres decepit amabilis error;
Æmula sunt malis lilia, labra rosis.
At postquàm gemini se floris imagine lusam
Cernit apis, properâ se rapit inde fugâ.
Non tamen inde suum prorsus rapit invida nectar;
Nam condita pio nectare Scripta madent.
Vel labris apis est, vel visa insidere libris;
Antè labris; sed nunc insidet illa libris.

D. AMBROSIUS *melleâ eloquentiâ facundus.*

III.

Dulce tibi Ambrosiâ, dulce est tibi Nectare nomen,
Dulcior ipse tuo nomine, Præsul eras.
Dùm populo loquerere, favum tu mellis in ore,
At gerit auditor mellis in aure favum.

D. Ambrosius *Orpheo similis.*

IV.

Hunc Suadela suis puerum dea fovit in ulnis;
Fovit in Ambrosio casta Minerva sinu.
Nimirùm ex illis traxit complexibus infans,
Eloquij largas melle fluentis opes.
Hinc animos pellace potens sermone triumphat;
Sive stylo malit vincere, sive sono.
Threicius Vates vocum modulamine traxit
Saxa; sed iste hominum saxea corda trahit.

*Idem Nestore facundior.*

V.

Tantùm habuit Nestor mel, dum loqueretur, in ore,
At puer iste, priùs quàm loqueretur, habet.

Theodosium *Imperatorem aditu templi arcet.*

VI.

Augustus penetrare sacras dum nititur Ædes;
Antistes vetitâ non finit ire viâ.
Nam licèt instillent succum, mellisque saporem;
Insuper ambrosias armat acumen apes.
Vt simul instructa est & melle & cuspide, novit
Vngere, sed pariter pungere novit apis.

*Theodosius suâ demissione major.*

VII.

Pronus humi dum templi aditum Theodosius orat,
Vtque sacræ pateant, atria clausa, fores;
Conspexit caput ipse suum, tunc maximus orbis,
Prostratum magni Præsulis ante pedes.

Subdidit oppositæ Cæsar Diadema Thiaræ:
Subdidit intrepido Regia Sceptra Pedo.
Dignior est summi nunquam mihi visus honoris,
Quàm summo dum se dejicit ille loco.

---

## VIII. DECEMBRIS;

VIRGO DEIPARA *sine labe concepta:*
*sive* Speculum sine macula. *Sap.7.*

I.

PRimævi concepta nites sine labe veneni,
Nec tibi quæ reliquis, turpis origo fluit.
It nullus sine nube dies, nec libera nævis
Cynthia, nec maculis Sol caret ipse suis.
At tu, Virgo Parens, genialis libera noxæ,
Syderibus longè purior una micas.
Sunt tamen ingenitâ qui te contage notatam,
Dùm tua te Genitrix concipit, esse velint.
Qui maculas cernit, vitreum dùm consulit orbem,
Has sibi, non speculo credet inesse suo.

Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora
consurgens? *Cant.6.*

II.

Quàm dispar nitidæ vetus est Aurora Mariæ!
Vtraque dissimili cernitur orta modo.
Illa rubros maculat nebulis nigrantibus ortûs,
Vnica conceptu est pura Maria suo.
Et meritò: nam prima diem mortalibus affert,
At melior terris afferet ista Deum.

Quaſi palma exaltata. *Ibid.*

III.

Labe ſuâ reliquas onerat grave pondus Adami,
Palmam oneri culpæ ſuccubuiſſe, nefas.

MARIA *ſine labe concepta.*

IV.

Dicite, cur nullus, reliquos qui corripit, ignis
Arſit in intactâ virgine? fomes abeſt.

*Aliud.*

V.

Preſſit humum teneris nondùm Virguncula plantis,
Tartareum oppreſſit cùm ſtygis illa caput.
Calcando præverte trucem velociter hydrum,
Ne necet afflatu te prior ille ſuo.

*Scotus illibatum* VIRGINIS *conceptum propugnaturus, ad ſtatuam illius procidit, quæ moto capite opem annuiſſe dicitur.*

VI.

Nativæ exortem labis dum, Scote, Parentem,
Ad pugnam fidens, ut tuearis, abis:
Patronas de more Cliens procumbis ad aras,
Stant ubi Phidiacâ ſigna polita manu.
Saxea demiſſum caput inclinavit imago,
Vt certam annueret flexile marmor opem.
Perge audax animi: neque enim locus eſſe timori
Iam datur: ipſa ſuam dant ubi ſaxa fidem.
At vobis, quibus eſt longè ſententia diſcors,
Qui primum inficitis labe nigrante decus:
Ni veterem verax expellat opinio mentem,
Duriùs illo ipſo marmore pectus erit.

## IX. DECEMBRIS.

S. NECTARIUS C. *Arvernorum mentes Christi Fide excolit, idque magno proventu.*

I.

HIc ubi celsa suas Arvernia surrigit arces,
Et multo latè scrupea colle tumet.
Nectarius Latiâ Flamen digressus ab urbe,
Divino cœli Nectare corda rigat.
Vix oculis sit habenda fides, quibus ille maniplis,
Et quantâ cultor messe superbus eat.
Pingue solum, semenque ferax, gnavusque colonus
Signa secuturæ fertilitatis erant.
At quicumque pari desudas cultor in agro,
Par tibi si labor est, par quoque messis erit.

## X. DECEMBRIS.

S. MEMNAS M. *oculis privatur.*

I.

CÆcus eras, nam cruda manus furialiter hausit
Lumina, quæ geminis emicuêre genis,
Non tamen à primo virtutum tramite flectis,
Quanquam oculis orbus progrediare tuis.

## X. DECEMBRIS.

S. EULALIA V. & M. *cujus ex ore, cùm in flammis expirasset, visa est abire columba: ejusque tumulum nives intempestivæ texerunt.*

I.

Vix tibi sol geminos denis superaddidit annos,
Callaici sydus nobile, Virgo, soli.

Tum

Tum sexu, & teneris longè generosior annis,
Proteris Heroo numina bruta pede:
Dúmque avidos bibis ore rogos, tuus aurea cœli
Sydera, vectanti spiritus igne subit:
Et nive candidior, nitidis argentea pennis,
Ire tuis visa est pura columba labris:
Quoque sepulta loco es, mirantibus ætheris astris,
Explicuêre suas vellera lapsa nives.
Et nix & niveis ales nitidissima pennis,
Certa pudicitiæ signa fuere tuæ:
At licèt albescant & nix, & Chaonis ales,
Candidiore tamen, Virgo, pudore nites.

*De nivibus* S. EULALIÆ *sepulchrum tegentibus.*

II.

Obduxêre locum, quo Virginis ossa jacebant,
Vellera deciduæ prodigiosa nivis.
Interitum reliquis nix altera floribus infert:
Nix hæc virginei nuntia floris erat.

S. EULALIA *Virgo duodennis pro Christo moritur.*

III.

Si palmæ, & teneri numerentur Virginis anni,
Palmarum numerus, credite, major erit.
Alcides duodena refert ex hoste trophæa:
Herculeum superat penè Puella decus.

## XI. DECEMBRIS.

S. DANIEL *Stylita diuturnus columnæ incola.*

I.

COelitibus Daniel ipsis conterminus hospes,
Suppositam celso sub pede ridet humum.
Erectâ natura parens hunc stare columnâ,
Vsque videt noctes, & videt usque dies.
Et propè ter denus dum circumvoluitur annus,
Nulla fames torsit viscera, nulla sitis. (usquam est
Supra homines, supráque hominum mortale quod
Perstitit Orci ingens terror, amórque Poli.
Dúmque pruinosum caput inter nubila condit.
Æthera vicini verticis urget apex.
Non erit auxilium valido quod ab Hercule poscat,
Qui grave stelliferi sustinet axis onus.
Ipse Polum poterit Daniel fulcire labantem,
Si trepidet tanto pondere fessus Atlas.

## XI. DECEMBRIS.

B. IUVENIS ÆGYPTIUS ANONYMUS *M. argenteo loculo inclusus oleum sudat.*

I.

Martyr odoriferum post funera sudat olivum;
Vt Christi Athletam scilicet esse scias.

## XII. DECEMBRIS.

SS. ALEXANDER & EPIMACHUS *MM.* *Ad eos torquendos novaculâ tyrannus utitur.*

I.

QVid sævā instruxit tibi dura novacula dextrā?
Dic age, pœnarum cur nova monstra paras?

Fallor, an in melius versâ feliciter arte,
Vis fieri tonsor, qui modo tortor eras?

S. ALEXANDER *post toleratum diù carcerem in ignem conijcitur.*

II.

Carceris in mediâ clarus si nocte refulsit,
Clarior in medio nunc erit igne Pugil.

---

## XII. DECEMBRIS.

S. IODOCUS C. *Angliæ Regis filius, spreto regno patrio in Eremum se recipit.*

I.

QVid regnum, regnique decus, diadema reponis,
Clare Caledonij sanguis, amorque soli?
Vt fugias, non effugies: honor usque fugacem
Quoquò eat, insequitur, jugis ut umbra, virum.
Ne nulli imperites, mediis se turba ferarum
Saltibus, imperio supposuêre tuo.
Accurrêre lupi cicures, positisque leones
Moribus, innatas dedidicere minas.
Nimirum Rex ipse sui Iodocus agebat:
Et sibi, non populis imperat ille suis.
Esto tui dominus, quicúnque rebellibus optas
Tigribus, & reliquis imperitâre feris.

---

## XIII. DECEMBRIS.

D. LUCIA *illustris virtutibus.*

I.

QVanquã illustre tibi dederit lux, Lucia, nomen,
Virtutum à propria tu mage luce nites.

D. Luciа V. & M. nullâ vi ad lupanar raptari potuit.

II.

Virgo profanatas ſubitura Cupidinis ædes
Horruit in mediis, horret ut agna lupis.
Quid Virgo malè cauta times? abſiſte vereri,
Ipſa pudicitiæ militat æthra tuæ.
Nam quanquam procus inſtet amans, multúſque ſa- ( telles,
Innumeróſque boves addat, & addat equos.
Nîl poterunt juga mille boum, nîl mille jugales:
Vſque eſt propoſiti Virgo, tenáxque loci.
Ergo leves poſthac nemo putet eſſe puellas:
An levis eſt, nullâ quæ valet arte trahi?

*Aliud.*

III.

Cùm nullo valeat molimine Virgo moveri,
Stétque inconcuſſo firma, graviſque loco:
Te, leno, gravis error habet, ſi fortè pudorem
Virgineum parvi ponderis eſſe putes.
A quâ nomen habet, ſubeat Lupa fœda Lupanar,
Non intrare illum debuit Agna locum.

*Oculos pudicitiæ ſervandæ causâ ſibi eruit.*

IV.

Indemnata ſuo cur lumina lumine fraudas?
Aut tenebras oculis quid minitare tuis?
Nîl oculi meruêre tui: cur crimina penſant?
Qui cernit, non qui cernitur, ille reus.
Imò, ait illa, nocens decor eſt, oculique nocentes;
Diſplicitis ſcelus eſt me placuiſſe procis.
Dixerat, & geminos oculorum è ſedibus orbes;
Eruit audaci Virgo pudica manu.

Protinùs extinctis expalluit omnis ocellis,
  Et cecidit formæ, qui fuit antè, nitor.
Obſcurare ſolent tenebræ; tamen ordine verſo,
  Clarior à tenebris redditur illa ſuis.

*Divinum amorem ſuis oculis donat*
D. Lucia.

V.

Lucia divino dùm lumina tradit Amori,
  Fatus Amor paribus dicitur eſſe ſonis:
Errarem nuper dùm lumine captus utroque,
  Indoluit ſorti caſta puella meæ:
Méque ſuis, quibus orba manet, donavit ocellis,
  Eſſe duces noſtræ quos dedit illa viæ.
Sic ait; & gemini facibus claratus ocelli,
  Ire ſuum certo tramite pergit iter.
Indè probus nunquam errat Amor: ſæpe improbus errat:
  Nempe alter cœcus: lynceus alter Amor.

D. Lucia *erutos ſibi oculos ad Tyrannum mittit.*

VI.

Cepi oculos malè canta tuos, jam furta rependo,
  Próque tuis, oculos en tibi reddo meos.
Si quæris gemino cur dem duo lumina dono;
  Non fuerat tenebris fax ſatis una tuis.
Iam mucro ex oculis unum terebraverat orbem,
  Ducebatque pigras dextera lenta moras.
Erue, quid ceſſas? alter dicebat ocellus,
  Erue de gemino lumen utrúmque ſinu.
Nempè ſuum voluit comitatus habere ſodalem,
  Et ſine ſe fratrem noluit ire ſuum.

D. LUCIÆ oculi in sydera conversi.

VII.

Iam vacuis oculorum orbes scrutata lacunis,
Hauserat intrepidâ clara Virago manu.
Hos Amor auratâ fluidos in lance recepit,
Notaque stelliferæ limina noctis adit:
Cúmque deam longè tenebrosâ in veste notasset,
Accedens simili carmine fatur Amor:
Hos ego formosum tibi defero, munus, ocellos;
Augeat ut reliquas hæc quoque flamma faces.
Muneribus dea læta novis, gratatur Amori,
Haustaque virgineâ lumina fronte capit.
Cúmque datos oculos fulvo spectasset in auro:
Hei mihi! non illo munera digna loco.
Addidit, ut multò posthac oculatior esset,
Hos oculos oculis nox oculata suis.

Si oculus tuus scandalizat te, ejice eum. &c.

VIII.

Errones oculorum orbes, plantámque nocentem,
Abscindi dextrâ vindice, Christe, jubes.
Præstat, ais, superas mutilatum visere sedes,
Quàm stygij salvo corpore stagna vadi.
Quam mancus, quam claudus init, quam lumine (captus,
Difficilem cœli quis putet esse viam?

*Aliud.*

IX.

Erue, Christus ait, partémque avelle scelestam,
Si qua impermissi criminis autor erit.
Christe, reus scelerum quicúnque piacula patrat,
Consiliis morem non gerit ille tuis.

Nam rea si trucibus foderentur lumina telis,
Exiguo mundus tempore luscus erit.
Admissa torperet iners si dextera noxâ,
Exiguo mundus tempore mancus erit.
Si malè quæ dixit, lingua extirpata sileret,
Exiguo mundus tempore mutus erit.
Pœna comes nocuas si protinùs amputet aures,
Exiguo mundus tempore surdus erit.
Si pede debilior, quisquis pede peccat, abiret;
Exiguo mundus tempore claudus erit.
Si scelerata suis mutilentur corpora membris,
Exiguo mundus tempore truncus erit.
Denique si toto, quisquis reus, exulet orbe,
Exiguo mundus tempore nullus erit.

S. LVCIA *signum cœleste.*

X.

Astræam rutilo quid fingis in æthere Nympham,
O cui Pieridum fabula vana placet?
Si qua sit æthereis sydus quæ luceat astris,
Aut nulla, aut virgo Lucia sydus erit

*Stulte agit Tyrannus dum* S. LVCIAM *igni addicit.*

XI.

Nequicquam immeritos, Virgo damnaris ad ignes,
Vtilis est, quamvis tortor obesse velit.
Igne, velut radiis, latè circumdata luces,
Pulchrior & geminâ, Lucia, lùce micas.

XIII. DECEMBRIS.

S. OTHILIA V. *cæca nascitur, sacro fonte tincta oculis donatur.*

I.

Parca tibi usuram lucis natura negarat,
Illud erat dextræ nobilioris opus.

Nam postquàm sacra Lympha Deo te, Virgo, dica-
Nocte procùl pulsâ splenduit orta dies. (vit,
Nativas inversa vices elementa novarunt,
Lucem aliàs flammæ, nunc peperistis aquæ.

*Cæcam pullam parentes ferre non possunt.*

II.

Iussa tegi tenebris latitabat Othilia virgo,
Nec genitrix poterat ferre, nec ipse parens.
Causa subest natæ aspectum cur vitet utérque,
Vt possit natam cernere, lùmen abest.

---

## XIV. DECEMBRIS.

S. SPIRIDION *ex Opilione creatus Cypri Episcopus.*

I.

QVi priùs agrestis servabat ovilia Pastor,
Alterius curam cœpit habere gregis.
Nam posito quo fuste lupos arcebat abactos,
Sumpsit honorificum dextra verenda Pedum.
Antè rudimentum posuit, quàm mutet ovile,
Nè quis ad officium jam putet esse rudem.

*Ad* D. SPIRIDIONEM.

II.

Ex ovium Pastore, hominum fis denique Pastor.
Ara fuit meritis, non hara, digna tuis.

## XIV. DECEMBRIS.

S. Nicasius *Rhemensis Episc. Psalmum Davidicum, quem inceperat, capite truncato absoluit.*

I.

Iſacidæ caneret Pſaltes dum carmina Vatis,
Impia dextra pium ſuſtulit enſe caput.
Non tamen abrupit cœpti primordia cantûs,
Námque ſuum exanimis lingua peregit opus.
Nemo ſeneſcentis memoret modulamen oloris,
Præſagâ inferias dum ſibi voce parat.
Nimirùm moriens canit ipſo in funere cygnus:
Iſte ſuo functus funere cantat Olor.

## XIV. DECEMBRIS.

S. Agnellus *Abbas trimeſtris infans concinuit ſalutationem* Virgini.

I.

Vix ïerant, Agnelle, tibi tres ordine menſes,
Dulce ſalutatâ Virgine dicis Ave.
Sic tener in teneris vix natus ouilibus agnus,
Matrem balanti voce ſalutat ovem.

## XIV. DECEMBRIS.

B. Agnes *Auguſta, Henrici IV. peſſimi Imperatoris parens optima.*

I.

O longè meliore parens digniſſima fœtu!
Accipitrem turtur parturit, agna lupum:
Felices aliæ redduntur pignore matres,
Iſta magis felix, nî peperiſſet, erat.

*Laneis vestibus utitur.*

II.

Non Agnes auro induitur, non divite cultu,
Nec, quæ Sydonio murice, veste, rubet.
Sed lanâ, infecit nullùs quam fucus adulter:
Illo vestiri vellere debet ovis.

---

## XV. DECEMBRIS.

S. EVERARDUS C. *pro Fide pugnat, Deoque templa ædificat.*

I.

O Columen Galli, ô lumen spectabile sceptri!
Ingens Militiæ fama, decúsque Togæ.
Et patris, & nati decora immortalia jungis,
Davidis peragens, & Salomonis opus.
Davidem, generosa tibi dùm bella geruntur,
Dùm templa instituis, te Salomona probas,

## XV. DECEMBRIS.

S. CHRISTIANA *Ancilla in cujus vili lectulo ægrota Hispaniarum Regina convaluit.*

I.

Quem neque Pæoniis pepulere Machaones herbis,
Quem neque Apollinæâ quicquid in arte valet,
Morbus abit, simul ac tetigit servile grabatum.
Princeps, Attalico quæ fuit ægra toro.
Cur tamen affecto cessit de corpore languor,
Qui curam, & medicas spreverat ante manûs?
Quem retinet pulvinar olens, quem stragula vestis
Et coquus, & largis uncta culina cibis;
Suetus in auratâ longum requiescere spondâ,
Fugit, ut in vili se videt esse toro.

## XVI. DECEMBRIS.

SS. ANANIAS, AZARIAS, & MIZAEL
*Pueri Hebræi in fornace Babylonicâ illæsi.*

### I.

Cernis ut undosæ glomerata volumina flammæ,
  Spernat in ignivomo fornice tuta Cohors:
Divinæque vocet festiva in jubila laudis,
  Quicquid in immenso sol vagus orbe videt?
Exsuccos macilenta fames remaverat artûs,
  Dùm renuunt vetitum sobria labra cibum.
Nimirùm reperire vorax, quæ pabula rodat,
  In tam jejuno corpore flamma nequit.

*Aliud.*

### II.

Ampla Semiramiis ubi mœnia cocta caminis,
  Ostentant magnas nobilis urbis opes:
Prostabat simulacrum ingens, quod jussa colebat
  Turpiter incurvo prona caterva genu.
Tres tamen inflexâ Iuvenes cervice resistunt,
  Isacidum, Iuvenes, stirps animosa patrum.
Hos neque percellit radiati forma metalli,
  Hos neque regales continuêre minæ.
Ardet atrox visu, crepitantibus horrida flammis,
  Lemniacum fornax vincere jussa focum.
Tres vinclis onerati intrò raptantur Ephebi,
  Festinámque urget turba ministra necem.
Protinùs ad facinus violentus inhorruit ignis;
  Et reprimit vires flamma modesta suas.
Quin etiam ampla sui fornax oblita caloris,
  Vernum pro flammæ turbine flamen habet.

Nil juvat invitis quemquam confidere Divis,
Nil juvat adverso vana movere Deo.
Si velit, in mediis inerunt quoque frigora flammis:
Frigoréque in medio, si velit, ignis erit.

*Illæsis Pueris satellites ignis comburit.*

III.

Dùm Pueris parcit, meritos dùm sævit in hostes,
Non fuit in Pueris sensus, in igne fuit.

## XVII. DECEMBRIS.

S. LAZARUS C. *Christo imperante redivivus.*
Statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus. *Ioan.* 11.

I.

LAzare, Christus ait, violati jura sepulchri
Solve tenebrosas, Lazare, frange fores.
Audiit, & dicto citiùs data jussa capessens,
Surgit ab effossâ pulverulentus humo.
Non tamen implicitum tristi mors syndone solvit;
Ne traheret longas expediendo moras.

Voce magnâ clamavit, Lazare veni foras. *Ibidem.*

II.

Vix te Mœsta Soror lacrymis humecta rogarat,
Vt Fratrem expulsâ vivere morte velis.
Vmbrarum fatique potens, lacrymabile lethum,
Fratris ab exanimi corpore, Christe, fugas.
Cur tamen hunc reliquis discernis ab omnibus unũ:
Cur magnâ inclamans, Lazare, voce vocas?
Nî facias, proprióque virum nî nomine signes,
Omnis ab aurito surgeret umbra rogo.

*Aliud.*

III.

Lazarus è tumulo surgit, velut unicus Ales,
Vita reorditur cujus abacta dies.
At licèt exutos rursùm insinuentur in artûs,
Vna tamen geminos res vetat esse pares.
Inter odoratos Phœnix se suscitat ignes,
Ploratas surgit Lazarus inter aquas.

---

## XVIII. DECEMBRIS.

S. MODESTUS *Hierosolymitanus Patriarcha vixdùm natus, ad patrem pro Christo captivum in ergastulum defertur.*

I.

VIx puer aërias libaverat ætheris auras,
Vix bibulo altores suxerat ore sinûs:
Fertur in indignum tenebrosi carceris antrum,
Hìc ubi jam longùm degerat antè pater.
Nimirùm teneris docuit te Mater ab annis,
Cum patre martyrium Martyre posse pati.
Heu puer infelix! utero cur matris abibas,
Debueras alio carcere quando premi?

S. MODESTUS *germana Modestiæ soboles.*

II.

Si quam olìm peperit fœcunda Modestia prolem,
Aut nulla, aut proles illa, Modestus erit.

Destitit, & causis melior melioribus instat,
Dùm placidum exorat voce potente Deùm.
Mitra caput, Lituùsque manum pastorius implet,
Et tegit extremos Palla verenda pedes:
Quique Deæ themidis Mystes, jurisque Sacerdos
Antè fuit, Numen sanctius ille colit.
Ergo alios quærant sibi jura profana Patronos:
Sacra sibi tantum vendicat ara virum.

XXI. DECEMBRIS.

S. THOMAS *Apostolus.*

Nisi videro in manibus eius fixuram clavorum, non credam. *Ioan.* 20.

I.

QVi manibus palpare Fidē, qui cernere quæris,
Non satis ingenuæ credulitatis habes.
Ni videam non credam, inquis; pugnantia profers:
Si nescis, cæca est, non oculata fides.

XXI. DECEMBRIS.

S. MEMMIUS *Episc. Catalaunensis. saxis obruitur.*

I.

Memmius Antistes dum saxea numina ridet,
Saxorum immissâ grandine penè perit.
At licèt armatâ populus gerat aspera dextrâ,
Asperiora tamen pectore saxa gerit.

XXII. DECEMBRIS.

S. ANASTASIA *M. fragili cymbâ unà cum aliis M M. imposita feliciter enavigat.*

I.

VEctat Anastasiam senio quassata phaselus,
Certa procellosi præda futura maris.

Non sola hæc, sed plena Deo ductore, carinam
  Pressat Anastasiæ plurima turba comes.
Cymba licèt cariosa situ, rimisque fatiscat,
  Rideat æquoreas hâc duce sospes aquas.
Nec geminos pia turba vocet, duo sydera, Fratres:
  Plus poterit geminis Fratribus ista Soror.

## XXII. DECEMBRIS.

P. PETRUS CANISIUS S. *I. aviculâ divinitùs missâ pascitur.*

I.

Versat in angusto Senior sua membra grabato,
  Et datus ægroto crescit in ore cibus.
Fercula de modicâ porgebat mensa culinâ,
  Fercula porrectæ respuit ille dapis.
Fortè cupivit avem, simul undique quæritur ales;
  Non tamen in toto væniit ulla foro.
Quærere solliciti cænam cessate, Sodales;
  En subiit vestras præda petita domos.
Nam penetrans vacuo Turdus specularia vitro,
  Ambiit infirmas térque, quatérque manûs.
Oblatam quid lentus avem captare recusas?
  Scilicèt ut vivas, eligit illa mori.
Petre opta quodcúmque voles, nîl vota moratur:
  En tribuit cælum quod tibi terra negat.

---

## XXIII. DECEMBRIS.

S. SERVULUS C. *paralysi laborans Angelorum concentu evocatur ad cœlum.*

I.

STare loco quamvis nequeas, & inutile fulcrum
  Te nequeant ægri, Servule, ferre pedes:
Curris ad empyreum tamen invitatus Olympum,
  Non pede, sed potiùs curris ad astra manu.

## XXIII. DECEMBRIS.

S. VICTORIA *V. & M. in suppliciis triumphans.*

I.

Successu diversa pari decertat Amazon;
  Quæ Christo, & bellum quæ duce Marte gerit.
Messuit hæc lauros, dum cæderet agmina ferro,
  Lauros, dum ferro cæditur, ista metit.

---

## XXIV. DECEMBRIS.

S. GREGORIUS *voce è cœlo invitatus obiit ipso Christi nascentis Pervigilio.*

I.

POst varios felice parit quos Marte triumphos:
  Post domitos ipso cum Iove sæpè deos:
Victorem ad meritam, quæ floret in æthere, laurũ;
  Vox vocat è resono dulciter acta polo.
Nam cum terra pares non ederet absona plausûs,
  Par erat, ut Pugili plauderet ipse Polus.

## XXIV. DECEMBRIS.

S. THARSILLA *V. à Christo in cœlum invitatur.*

I.

Ægra palescentem discedere cernit Olympum,
  Tharsilla, in placido mox moritura toro.
Adfuis æthereis Christus delapsus ab astris,
  Adfuitætherei turba decora Chori.
Ecquid, Christus ait, dudùm Tharsilla moraris?
  Cessit Hyemis, imber cessit, amica veni.
Illa inquit, Venio, me jam mora nulla retardat;
  Quo me cúmque prior duxeris ibo comes.
Sic ait; & volucres cœli radiantis Ephebos,
  Et sequitur Sponsum Sponsa vocata suum.
Alba columba albos turbæ invitantis Olores,
  Invitantem Agnum debuit Agna sequi.

## XXV. DECEMBRIS.

### Nativitas Domini nostri Iesu Christi.

I.

Pande oculos, nox cæca, tuos, tua lumina pande,
Iamque novas rutilans explicet æthra faces.
Innumeris astrorum oculis spectacula cerne,
Quæ potuit nunquàm cernere clara dies.
Sol pater astrorum fuerat, nunc ordine verso,
Luna novi solis cernitur esse parens.

### Pueri Iesu *cunæ amabiles.*

II.

Numinis ante sacras scelerum reus, accido cunas,
Nec timeo offensi conscius arma Dei:
Nam puer est, risúque volens placatur amico,
Tám teneræ nequeunt fulmina ferre manus.
Et si ferre velint, saltem non stringat in hostes:
Fascia, nè fulmen stringat, amorque vetant.

Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut ardeat? *Luc.* 12.

III.

Ecce Deus fragiles hominis tenuatus in artûs,
Parvulus infanti vagiit ore Puer.
In stipulâ, stramenque super fœnúmque jacebat,
Hunc sua dùm terris edidit alma Parens.
Venerat, arsurum terris ut mitteret ignem;
Debuit his paleis tam sacer ignis ali.

*Aliud.*

IV.

Et fœnum & stipulam pressat, paleásque volantes,
Nascitur in nostro dùm Puer orbo Deus.

Venerat in terram flammas missurus, & ignem:
Commoda materies ignibus illa fuit.

CHRISTUS *inter animalia oritur, inter latrones moritur.*

V.

Et nascens medium, virtuti hæc debita sedes;
Et Christus moriens occupat usque locum.

CHRISTI *stabulum in Templum vertitur.*

VI.

Hîc ubi, Christe, oreris regnantûm maxime Regum,
Hei mihi! longè alio digne sedere throno:
Non hara, quod nuper fuerat, sed nobilis ara;
Non ut erat nuper caula, sed Aula fuit.
Nempè hominũ dux summus eras, summúsq; Sacerdos,
Ara sacerdoti convenit, Aula Duci.

*Ad* CHRISTUM *nascentem.*

VII.

Christe, veni, cupidæque volens innascere menti:
Dulcia quid differs gaudia? Christe veni.
Si stabulum, stabulíque petis, Puer auree, sordes;
Ergo veni, satis est sordidus iste locus.

CHRISTUS *mediâ nocte oritur,*

VIII.

Nocturnis inerant tranquilla [illegible] terris,
Cùm primùm ex alvo virgine natus abis.
Te licèt in nostrum pariat feliciter orbem,
Non tamen in lucem te pàrit alma parens.

CHRISTUS *in cunis vagiens.*

IX.

Cœlituum quin turba taces? cur ſtella refulges?
 Stella tace, poſito pectine turba ſile.
Indice nîl opus eſt linguâ, nîl indice flammâ;
 Vagitus Pueri nos ſatis antra docent.

*Ad* CÆLITES *de* CHRISTO *in præſepi naſcente.*

X.

Vix genitus cava ſaxa piis vagitibus implet,
 Dignus in Attalica veſte jacere Puer:
Semirutóque algens tecti frigentis in antro,
 Lactea ſubiecto ſtramine membra terit.
Vos, ô ſyderei, Geniorum cœtus, alumni!
 Qui colitis ſpreto vile mapale polo;
Dura laceſſitis mollite cubilia culmis;
 Et ſtipulas famulâ ſollicitate manu:
Aut humeris reſecate leves plumentibus alas;
 Fulciat ut tenerum culcitra mollis herum.
Tu ne ſperne, Puer, fartum cœleſtibus alis
 Pulvinum capiti ſuppoſuiſſe tuo:
Nam decet Aligeros, tua quos alit Aula, Miniſtros,
 Cervical Domino ſternere tale ſuo.

*De* CHRISTI *Natali.*

XI.

Viſus erat nunquam major Natalis in orbe;
 Natalis nunquam viſus in orbe minor.

Ecce Agnus Dei. *Ioan.* I.

XII.

Paſtores, turbámque inter male notus agreſtem,
 Chriſte, quid in ſtabulo naſceris? Agnus eras.

*Stella* CHRISTO *nato exoritur.*

XIII.

Posset ut obscuro reperiri Christus in antro,
Accendenda novo lumine lampas erat.

*Ad Herodem.*

XIV.

Plurimus ad Domini venit præsepia Pastor,
Orbis ab extremo limite venit Arabs.
Ipsi etiam Superi cœlo venêre relicto,
Quísque suum in cunis pronus adorat Herum:
Tu tamen, Herodes, pigrâ remoratis in Aulâ,
Effrænis, stabulum, bellua, nonne times?

CHRISTO *nato fontes olei & balsami erumpunt.*

XV.

Sæcula formosum rursus rediistis in aurum,
Christus in afflictam dùm venit hospes humum:
Nam sudant oleum quercus, opobalsama rupes,
Et pretiosa novo flumina rore fluunt.
Sedula, gratuito passim quod manat olivo,
Instrue, Virgo, tuam lampada, Sponsus adest.

Ego sum pastor bonus. *Ioan.* 10.

XVI.

Errantes dum quærit oves per devia Pastor,
Et stabulum, & stabuli rudera iure petit.

CHRISTUS ÆTERNI PATRIS FILIUS.

XVII.

Majorum titulos, proavitaque stemmata jactet,
Cui dedit antiquum clara porpago genus:
At tu supremo Soboles æquæva Parenti,
Nunc sata Matre, priùs nata Parente Deo;

Nec Proavos numeras, nec Avorū insignia præfers,
Quæque solent reliquis grande parare decus.
Vnus Auus, Proauusque tibi, tibi gentis origo,
Vnus nobilitas est tibi tota Pater.
At licèt è nullis ducas Majoribus ortum;
Stirpe tamen nullus nobiliore fuit.

*Natali* CHRISTI *die viginti millia Christianorum intra Templi ambitum Nicomediæ combusta, ne Iovi sacrificarent.*

XVIII.

Quâ tu luce oreris vitales, Christe, sub auras,
Quo nobis paritur vindice certa salus;
Sacrilego scelerata Iovi nè turba litaret,
Christiadum accenso conflagrat igne cohors.
Regia festinus cunabula nuntiat ignis,
Debita Natali sunt ea signa tuo.
Iam fax irradians latè splendebat in alto
Æthere, quæ nati nuntia Regis erat.
Æmula terra suos feliciter excitat ignes;
Festivo ritilus cùm micat igne polus.

CHRISTO *nascente tellus stillavit oleo.*

XIX.

Athletis ceroma parat, dùm provida rerum
Christiadis oleum pingue ministrat humus;
Dulcia mollitæ sudant opobalsama quercus,
Leniat ut medicus vulnera nostra latex.

*Herodes* CHRISTO *insidians.*

XX.

Regale in solium vertit præsepia Christus,
Quem colit incurvo rustica turba genu:
Providus ad stabulum Pastores advocat Agnus
Non procul Herodem senserat esse lupum.

VERBUM *infans*

XXI.

Te naſcente ſilent mutis Oracula templis,
Hæc te non decuit, Chriſte, tacente loqui.

VERGO DEUS

XXII.

Virgo Deus voluit Genitrice è Virgine naſci,
Virgo Deus voluit vivere, Virgo mori.

*Puer* IESUS *in gremio Matris.*

XXIII.

Dùm collo applicitus Matris Puer ubera preſſat,
Et roſeo niveos dùm terit ore ſinûs:
Lac fragis, oſtróque nives, eboríque corallum
Miſcuit, & puris lilia pura roſis.

XXV. DECEMBRIS.

S. EUGENIA. *V. in veſte virili ſylvæ incola.*

I.

Induit Alcides olim cùm veſte puellam,
At tu mutatâ veſte, Puella, virum:
Et nemore in medio validæ ſine robore clavæ,
Tuta lupos inter vivis, & inter apros.
Maſcula, fœmineos, Virgo, deponis amictûs,
Vt tener in tuto ſit tuus uſque pudor.
Semi-vir Alcides, victricis amore puellæ
Captus, in infamem tranſtulit arma colum.
Herculeos alii referant pleno ore triumphos;
Tu mihi, tu poſthàc Hercule major eris.

*Versutum* EUGENIÆ *consilium.*

II.

Quàm catus Eugeniæ pudor est! quã callida virtus!
Vir fit, ut effugiat Virgo pudica virum.

---

## XXVI. DECEMBRIS.

S. STEPHANUS *Martyr suo nomine Coronatus.*

I.

CVm tot retuleris superato ex hoste triũphos,
Qui te saxorum duriter imbre petit:
Te nascente, tuum nomen quicúnque coronat,
Ille futurorum providus Augur erat.

*Supplicii instrumenta in ornatûs vertit.*

II.

Ne sine re quis ferre putet te nomen inane,
Dive, tui certum nominis omen habes:
Nam dùm carnificum te saxeus obruit imber,
Sponte tuum visa est cingere gemma caput.
Nimirùm tortorum animos cæcaverat error,
Ne decus aspicerent, Martyr honeste tuum.
Saxa tibi gemmæ, tibi pulchra corallia sanguis;
Sicque lapillus erat quod lapis antè fuit.

*Lapidibus obruitur.*

III.

In cœlum quæ saxa volant? lapidosa Gigantes:
Fortè iterum rupto carcere bella movent.
Æmula terrigenis tortorum insania monstris,
Proiicit in Stephanum saxa, gravésque molas.
Hoc dùm permolitur lapidum sub pondere, Christi
Frumentum Stephanus se quoque iure vocet.

Ecce

Ecce video cælos apertos. *Act.* 7.

IV.

Macte animis, Heros, attolle in prælia vires;
Mox domito palmam victor ab hoste feres.
Te Christus super astra vocat, vastâque ruinâ
Esse vides patuli mœnia fracta Poli.
Ingredere assurgens, aditum tibi sydera præbent,
Et tibi saxa gradus agglomerata dabunt.

STEPHANUS *novus Orpheus.*

V.

Dùm Stephanus mollire animos dulcedine vocis
Tentat, & imperio subdere, Christe, tuo:
Æmulus antiquo, fidibus dùm luderet, Orpheo,
Ad te nil præter saxa, feràsque trahit.

Domine, nè statuas illis hoc peccatum. *Act.* 7.

VI.

Non pro se Stephanus, sed pro tortoribus orat,
Tortores, non se, noverat esse reos.

Obdormivit in Domino. *Act.* 7.

VII.

Obdormit Stephanus, dulcìque sopore quiescit,
Saxorum effultus mole recline caput.
Quàm placidũ cervical erat! quàm culcitra mollis,
Tam citò quæ somnum conciliare potest!

*Ad* D. STEPHANUM.

VIII.

Tu nè cede malis, dabitur sua meta dolori,
Est tibi vita labor, mors tibi somnus erit.

## XXVII. DECEMBRIS.

S. IOANNES EVANGELISTA qui ſupra pectus Domini in cœnâ recubuit. *Ioan.* 12.

I.

QVi priùs accumbens epulis, cœnæq; ſupremæ,
Sederat in Domini ſarcina grata ſinu;
Quique poli, de more Aquilæ, ſuper alta volarat,
Progeniem æquævam dùm docet eſſe Patri,
Decurſæ numeroſa ſenex poſt tempora vitæ,
Annorum tardo pondere preſſus erat.
Ergo iterùm placidæ fruiturus pace quietis,
Ambiit expertos rursús adire ſinûs.
Lazarus huic primæ ſortis concedit honores:
Ille ſinum Abrami preſſerat, iſte Dei.

Mulier, ecce filius tuus. *Ioan.* 19.

II.

Cerneret Vnigenam dùm fixum in ſtipite Mater,
Icta pios gladio transfodiente ſinûs;
Sic Natum dicentem audit: Iam deſino, Mater,
Eſſe tuus, ſed erit Filius iſte tuus.
Hæc ait, & nutu Iuvenem deſignat amatum,
Auſus erat duram qui prope ſtare Crucem.
Deſignat nutu Iuvenem, non indice dextrâ;
Vincula nam geminas impediêre manûs.
Illa nihil, tacitúmque premens ſub corde dolorem,
Triſtis in oppoſitam lumina fixit humum.
Hei mihi! quæ rerum pateris diſpendia, Mater!
Eſſe parens hominis incipis, ante Dei.

*Cum Perdice cicure ludens animum relaxat.*

III.

Cùm regeret poloſam Epheſũ venerabilis Exul,
Qui ſacra ex ipſo fonte fluenta bibit.
Manſuetæ colludit avi, mulcétque volentem,
Innocuis miſcens ſeria rite jocis.
Si qua ſuo peccans deliret ordine penna,
Hanc proprio Senior reddit, ut antè, loco.
E ſyluâ Venator adeſt, & anhelus eundo
Contiguum carpit puluerulentus iter
Dextra manus leporem, laxum gerit altera nervũ,
Ex humeris pharetræ pendet inermis onus.
Conſtitit, atque oculos ludentis orat reflectens:
Luſus, ait, tantum dedecet ille virum.
O Fili! bona verba rogo, ſed fare viciſſim,
Otia Diuus ait, cur tuus arcus agat?
Ille refert: Si nunquam arcûs ego tendere ceſſem,
Protinùs enerves nervus, & arcus erunt.
At Senior Venantem iterùm compellat, & aptâ
Retibus implicuit calliditate ſuis:
Arcubus interdum ſi convenit otia feſſis,
Convenit & feſſis artubus illa dari.

*Aquila* D. IOANNIS *inſigne.*

IV.

Dive, volantem Aquilam, depicta inſignia ſumis,
Sic tua fit volucris, quæ Iovis ales erat.

## XXVIII. DECEMBRIS.

SS. INNOCENTES *MM. ab Herode occisi.*

I.

CVi nascente Deo, soboles denascitur infans,
Non benè Natali convenit ille dolor.
Nimirùm Sol Christus erat; vos sydera, Pupi,
Sole recèns orto, protinùs astra cadunt.

SS. INNOCENTES *Martyrum flores.*

II.

Lilia materno nuper candentia lacte,
Purpureas sanguis vos facit esse rosas.
Fama olim fuerat flores è sanguine nasci;
Nascitur ex ipsis floribus ecce cruor.

*Pueri* INNOCENTES *funere immaturo praerepti.*

III.

Rex Solymæ audierat nati cunabula Regis,
Quem castum enixæ Virginis uber alit:
In furias & in arma ruit; timidúsque veretur,
Sceptra tener rapiat nè Solymæa Puer.
Scilicèt ut vasto Sol unus in æthere regnat;
Non patitur Reges una corona duos.
Ergo iubet plenas numeroso funere cunas;
Proh facinus! Pueris esse feretra suis.
Vulneribus vix membra patēt, nec flebilis amplum
Repperit in minimo corpore plaga locum:
Heu! Pueri primo genitricis ab ubere rapti,
Nescierant vitam, cùm didicêre mori.
Parva phalanx prærepta priùs quàm luce fruaris,
Vivere quàm liceat, cogeris ante mori.
I tamen, astra super fuerat tibi lactis eundum
Tramite, sanguineâ sed tamen ito viâ.

*Pueri* INNOCENTES *Christo nascente occisi.*

IV.

Vt pueri vidêre tuas, præsepia, cunas,
Et Domino famulos molliùs esse suo:
Erubuere genis primum, mox sanguine fuso,
Transiit illapsus corpus in omne rubor.

*Aliud.*

V.

Immatura neci, primæque in limine vitæ,
Occidit immerito funere rapta Cohors.
Námque super culmos durùm tibi, Christe, jacenti
Cederet ut cunas, ambiit illa mori.

*Defuncti sunt, qui quærebant animam pueri.* Matth. 2.

VI.

Herodes animam Pueri dum perfidus ultor
Quæreret, infelix perdidit ipse suam.

*Futurum est ut Herodes quærat Puerum ad perdendum eum.* Matth. 2.

VII.

Cur tibi tantus amor, tanta est reperire libido,
Si tamen inventum perdere Numen aves?

*Caduntur* INNOCENTES *Christo nascente.*

VIII.

Vix Deus humanos pueri tenüatus in artûs
Visus erat nostro paruus in orbe Puer:
Bethlemios late Pueros furiata tyrannis
Impetit, & cunis bella, necémque parat.
Cur pueros perimit Christo nascente satelles?
Debuerant, dùm Sol nascitur, astra mori.

*Herodis Epitaphium.*

IX.

Te quondàm potuit ridere superstite nemo ;
Post tua jam nemo funera flere potest.
Quod serò pereas, teter grassator, id unum,
Quod de te Infantes jure querantur, habent.
Quam Pueri sensêre rudes , viduæque parentes,
Illa fuit cunis debita pœna tuis.
Si priùs impresso cecidisses victima ferro,
Victima tartareis debita jure focis :
Non visus foret ense Puer fodiente cruorem
Fundere, non lacrymas fundere visa parens.
At tumulum qui præter abis, absiste viator,
Ne crudelis adhuc bellua virus agat.
Vsque adeo irarum spirans exarserat æstu,
Ardeat ut tactis ignibus ipse cinis.

*In terrâ pax hominibus.* Luc. 2.

X.

Cùm tantus Pueris belli superingruat horror,
Cur pacem in terris nuntiat esse polus ?

CHRISTUS *in Ægyptum profugus.*

XI.

Quanquã abeat Pharias Christus fugitiuus ad oras,
Né tamen indecori cedere Marte putes.
Exuperat fugiendo Deus, victórque recepto
Inclyta Parthorum prælia more gerit.

CHRISTUS *in Ægypto.*

XII.

Non velut ante, suis illusa Ægyptus in hortis,
In stabulo natum sed sciat esse Deum.

S. IOSEPHUS *ad Herodem.*

XIII.

Nos penitùs toto profugos cur exigis orbe?
Cur petit armatâ vulgus inerme manu?
Tres ſumus imbelles numero, ſine viribus Infans,
Ioſephuſque ſenex,& ſine fraude Parens.
Gloria nulla tibi, victa eſt Virguncula , victus
Nulla ſenex,victus gloria nulla Puer.
In noſtris tibi nullus honor, vel adorea damnis
At tibi ſeruati gloria magna ſumus.

*In ſomnis* D. IOSEPHO *ac tribus Magis apparent Angeli.*

XIV.

Siue Magos adeant , ſeu te , Ioſephe , Tonantis
Cælicolæ peragant vt data iuſſa Dei:
Vix furtiuæ audent modò ſe committere nocti,
Quos priùs in mediâ cernere luce fuit.
Cùm Deus aufugiat , nunquid lanionis iniquas
Ipſi etiam Superi pertimuêre minas?

XXVIII. DECEMBRIS.

B. FRANCISCUS SALESIUS *Genevenſium Epiſc. in imagine depictus.*

I.

Aſpice tranquillo faciles in Præſule vultûs,
Et formam imperio dixeris eſſe parem.
Explicat ingenuam ſincera modeſtia frontem,
Pura verecundo ridet in ore Charis.
Oris ebur frontiſque nives , oſtrûmque genarum
Pinxit Apelleâ nobilis arte manus.
Sed labor artificis ſpecies tantùm extima,nam quod
Intùs erat , pietas fingere ſola poteſt.

## XXIX. DECEMBRIS.

S. THOMAS *Cantuarienſis Epiſc. ardente Londino, vrbe patriâ, naſcitur.*

I.

NAſceris ipſa inter flammarũ incendia, nè quis
Obſcuro genitum te putet eſſe loco.

*Ante aras obtruncatur.*

II.

Siſte tuos rabioſa cohors; ah! ſiſte furores,
Nec ſacra ſacrilegâ pollue Templa manu.
Si tamen hæc animo ſtabilis ſententia ſedit,
Præſul ut impacto ſaucius enſe cadat:
Occidat ante ſuas, quibus ante litaverat, aras,
Hoſtia jam factus, qui modò Flamen erat.

## XXIX. DECEMBRIS.

S. DAVID *Rex & Propheta, Arcum, & Gladium ab amico Ionatha accipit.* 1. Reg. cap. 18.

I.

Mos in amore novus! gladium largitur, & arcum,
Spicula tantùm aliàs qui dare norat amor.

*Abſalonis in patrem* DAVIDEM *rebellis, crines.*

II.

Plurimus inſequitur dùm me perniciter hoſtis,
Iámque mei proprior terga fatigat equi;
Quercetum per agreſte feror, zephyróque jocante,
Diſperſæ fluitant per mea colla comæ.
Cæſariem mirata Drias, luſúsque comatum,
Oppoſuit noſtræ brachia longa fugæ.

Nam tulit implicitis, laquei me more, capillis,
Pensile, dum sonipes prætérit, arbor onus.
Ambietat patriam capitis coma flava coronam;
Debuit infidum prima piare nefas.

*Ad* DAVIDEM *Pastorem.*

III.

Pone pedum, cape sceptra manu regalia, Pastor,
Caula tibi fuerat, nunc erit Aula, domus.
Quique greges ovium, sed iniquâ sorte regebas,
Sorte greges hominum nunc meliore reges.

*Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte.* Psalm.

IV.

Nocturnis plorat fidicen Iessëius horis,
Nec vacat à lacrymis hora diurna suis.
Tota superfusis natat humida culcitra nimbis,
Vnda sitim recreat, unda famem.
Felices lacrymæ! felicia pocula! felix
Quisquis ab hoc sitiens sæpiùs amne bibis!

---

## XXX. DECEMBRIS.

S. PHILETÆRUS *M. flammas inter & feras illæsus.*

I.

RAptatur medios pulcher Philetærus in ignes.
Suppliciũ hoc pietas, hoc tulit alma Fides.
Excoctum ut foculis rutilantius emicat aurum,
Purior innocuo Martyr ab igne redit.
Traditur impastæ tigridi lacerandus, & ursis,
Sed tenvere suas tigris & ursa minas.
Res adeò miranda foret, cui flamma pepercit,
Nî quoque trux rabidæ parceret ita feræ.
Sed magis horrificum, tortor dum barbare vincis,
Velle homines flammas vincere, velle feras.

## XXXI. DECEMBRIS.

*S. Syluester summus Pontifex, balnea è puerorum sanguine, ad Lepram curandam Constantino dissuadet.*

I.

IAm Constantiades Regali à corpore fœdam
 Destinat infantum cæde fugare luem.
Syluester caput immensi, qua panditur, orbis,
 Intrepido Regem pondere vocis adit.
Grande nefas, Auguste, paras ; nullisque piandum,
 Te licèt Oceanus laverit omnis, aquis.
An novus Herodes turbæ nîl tale merentis
 Cæde, novercales vis scelerare manus ?
Quin eris horridior longè, nam cernere coràm
 Quod iussit fieri, noluit ille nefas.
Et mentem, & totum tabo maculabere corpus,
 An decet hæc humeros purpura digna tuos ?
Ah ! nimio pretiosa salus tibi sanguine constat,
 Si vitam innumeris cædibus unus emas.
Lactantum lacrymis, lactentûm parce cruori,
 Et meliora, precor, balnea purus ama.
Vnicus effuso te sanguine februet Agnus,
 Qui maculas hominum, qui scelus omne luit.
Ah ! malè multiplicis tibi cæde litabitur Agni !
 Vnicus optatam si dare possit opem !

## XXXI. DECEMBRIS.

*S. Columba V. & M. in lupanar tracta ab urso defenditur.*

I.

Flebat ad obscœnum Virgo raptata lupanar,
 Proh pudor ! Idaliæ virgo litanda lupæ.

Ecce furens animi Princeps irrumpit amator,
Quem malè præ reliquis Virginis ardor agit.
Illa nihil præter lacrymas tristata profudit,
Hoc clypeo tutus si queat esse pudor.
Nîl lacrymæ movêre homines, sed bellua vindex
Irruit, & causam Virginitatis agit.
Námque verecundæ sortem miserata puellæ,
Dissipat infames ursa patrona lupos.
Pone modum lacrymis, suspenso pone timori,
Quid trepidas vano tuta Columba metu?
Nîl est quod timeas casti dispendia floris,
Si tegat ista tuum, Virgo, catella latus.

*Gladio cæsa capite minuitur.*

II.

Qui lacerat teneram durâ feritate Columbam,
Ille vel accipiter, vel mihi miluus erit.

*Ad Venerem, cui columbæ dicantur.*

III.

Quære aliam, Venus infamis, tibi quære columbã,
Ista Columba tuas non volat inter aves.

*Quis dabit mihi pennas sicut Columbæ?* Psal.

IV.

Quis mihi candidulæ pennas det habere columbæ;
Vt super astra comes, quò volat illa, volem?

## XXXI. DECEMBRIS.

S. IOSEPH *Patriarcha ex impura dominæ manibus relicto pallio aufugit.*

I.

Illecebras dominæ puer averſatus amantis,
Abjicit inceſtâ pallia tacta manu.
Ampliùs urſiſſet Meretrix, cùm veſte relictam
Ipſam etiam pellem depoſiturus erat.
Qualis eris pugnando, Puer; retuliſſe triumphum,
Hoſte triumphato, ſi fugiendo potes?

*FINIS.*

INDEX ANNI SACRI POETICI, *Divorum ordine Alphabetico complectens Nomina, quorum in hoc Semestri canuntur Elogia.*

## TOMVS SECVNDVS.

A

R



S

*FINIS.*